

જિજ્ઞાસુ ત્રિવિધ પ્રશ્નો
અથવા
સંપ્રદાય ગ્રાંથક સાધ્યો

જાણક
અમદાવાદ (ગુજરાત)

પૃ૦ આ૦ શ્રી વિજયપાલજીસ્વામી સ્મારક શાસ્ત્રમાલા મણકો ૩૦.

વિઘ્નમાન તીર્થંકર વિંશતિ અને સંગ્રહશતક સાર્થ.

પ્રકાશક,
જ્ઞાન-ભંડાર, (કચ્છ પત્રી).

સંશોધક અને સંગ્રાહક,
મુનિ દેવચંદ્રજી.

પ્રથમ સંસ્કરણ.

વિ. સં. ૧૯૮૭.

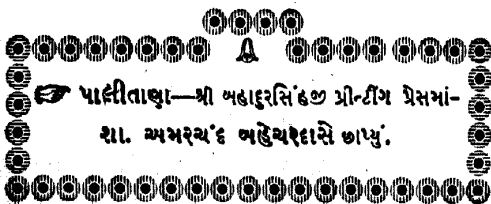
પ્રત ૫૦૦.

વીર સં. ૨૪૫૬.

કિંમત ૭ આના.

અર્થકાર:—

શાહ ગાંધીજી વીરજી (કચ્છ પત્રી).

પૂજ્યપાદ સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયપાલજી સ્વામીના
સ્મરણાર્થે શાસ્ત્રમાળાના પ્રથમ મણુકા તરીકે
પુષ્પ વાટિકાની ખીજ આવૃત્તી બહાર
પાડવામાં જે જે ગૃહસ્થો તરફથી મદદ
મળેલ છે તેઓના મુખારક નામ

૩. ૨૦૦) શા ખીમજી કાનજીની કુંઠ તરફથી (કચ્છ પત્રીવાલા)
૩. ૧૫૦) શા નેણુશી આણુંદજી (કચ્છ પત્રીવાલા) નકલ ૧૦૦૦
૩. ૧૨૫) ખીજું પુષ્પ પૌષધવ્રત પદ્ધતિ છપાવવામાં કચ્છ
નવીનારના શ્રી સંઘ તરફથી નકલ ૫૦૦
૩. ૨૫૦) ત્રીજી પુષ્પ શ્રી મૃગાવતી સતીનો રાસ છપાવવામાં
કચ્છ નવીનારના શાહ મોનજી ધારશી તરફથી નં ૫૦૦
૩. ૨૦૦) ચતુર્થ પુષ્પ તરીકે વિદ્યમાન તીર્થંકર વિંશતિ સાર્થ
અને સંગ્રહશતક સાર્થ છપાવવામાં શાહ રતનશી શિ-
વરાજના વિધવા લીલબાઈ તરફથી રૂ. ૪૫) તથા શાહ
ચત્રભુજ તેજપાલ હુબલી (ધારવાડ) બાળા તરફથી
રૂ. ૪૦) બાકીનો ખુટતો ખર્ચ પુસ્તક વેચાણમાંથી
અપાવેલ છે.

ઉપર જણાવેલા પુસ્તકોની કિંમત ખર્ચ પુરતી રાખવામાં
આવેલ છે પુસ્તકોના વેચાણની આવક આ શાસ્ત્રમાળાના પુસ્તકો
છપાવવાના ઉપયોગમાં લેવાય છે.

શુદ્ધિ પત્ર.

શુદ્ધિ.	અશુદ્ધિ	પત્ર.	પંક્તિ.
પરિણામિક	પરિણામિક	૨	૧
બાધક	બાધ	૪	૯
સંશ્લેષ	સંશ્લેષ	૭	૯
પરિણતિ	પરિમણતિ	૭	૧૫
યોગાત્	ચોગાત્	૧૨	૧૪
જ્ઞાનાદિક	જ્ઞાતાદિક	૧૬	૧૭
અતીંદ્રિય	અંતીંદ્રિય	૧૭	૭
પરપર્યાય	પર વર્યાય	૧૮	૧૭
સદુપદેશથી	સદુપેદશથી	૧૯	૧૫
નિર્વિઠલપ	નિાંવઠલપ	૨૦	૧૧
સ્થિતિએ	સ્થિતિ	૨૦	૧૪
થઈને	થાયને	૨૧	૨૨
શૂન્ય	શૂન્ય	૨૧	૧૫
નિરાવરણ	નિવારણ	૨૩	૧૪
સમાવી	ગમાવી	૨૬	૩
ઘોતક	ઘોતક	૨૬	૯

શુદ્ધિ.	અશુદ્ધિ.	પત્ર.	પંક્તિ.
અખંદાયુઃ	અખંદાયુ'	૩૧	૨૩
શકે	શક	૩૨	૨૦
સંપત્તિ યાને	સંપત્તિને	૪૦	૭
નિપુણ	નિપુણ'	૪૬	૧૬
માટે	થાટે	૪૭	૫
વડે	પડે	૪૮	૩
દ્વાદશમ	દશમ	૪૮	૮
નિર્યામક	નિર્યાયક	૫૩	૧૪
હતી	હતા	૫૬	૧૬
નર	નવ	૬૨	૯
રૂઠ	રૂઠી	૬૩	૧૮
[વિ] સંવાદ	સંવાદ	૬૫	૧૨
યુક્તં	યુક્ત	૭૮	૬
અંતરંગ	બાહ્યઅંતરંગ	૮૦	૨૦
બાહ્ય	બાહ્ય	૮૦	૨૦
બાહ્ય	બાહ્ય	૮૦	૨૨
બાહ્ય	બાહ્ય	૮૦	૨૩
અલોદતાઃ	અસુહતા	૮૨	૨
તે	ને	૮૨	૪

શુદ્ધિ.	અશુદ્ધિ.	પત્ર.	પાંક્તિ.
સાધન	સાધના	૮૨	૧૮
ત્યારે	ક્યારે	૮૩	૧૮
છે	છે ?	૮૪	૬
સંપત્તિ	સંપત્તી	૮૬	૨૦
અનુષ્ઠાનના	અનુષ્ઠાન	૧૦૨	૫
જીવાત્માને	જીવાત્મા	૧૦૨	૨૧
કર્તા	કર્તા	૧૧૩	૧
વંદિઅ	વંદિઅ	૧૧૩	૩
સમુદ્ધ	સમુદ્ધ	૧૧૩	૯
તં	તે	૧૧૪	૭
સરુવં	સસવં	૧૧૭	૭
સમદિદ્ધી	સમદિદ્ધી	૧૧૭	૭
તેથી	અને	૧૧૮	૨૧
તેના	તેનું	૧૧૮	૨૧
સુગઈએ	સુગઈએ	૧૨૦	૩
મળિઓ	મળિઓ	૧૨૦	૧૦
તપ	તવ	૧૨૦	૧૨
શોધક છે-	શોધક છે	૧૨૦	૧૩
નિચ્છયં	નિચ્છાય	૧૨૦	૨૦

શુદ્ધિ.	અશુદ્ધિ.	પત્ર.	પંક્તિ.
વવહારં	વવહાર	૧૨૧	૮
આચિત્રનો સાર	આચિત્રનો	૧૨૨	૧૦
હુખમ	હુખમ	૧૨૫	૩
પદાર્થતુ	પદાર્થ	૧૨૬	૪
સ્વરૂપ	સ્વરૂપતે	૧૨૬	૮
વ્યયે	વ્યયે	૧૨૭	૮
નહિં	નહિં	૧૩૦	૧૫
અશ્ચુત્તે	અશ્ચુત્તે	૧૩૧	૧૫
ગુત્તીઓ	ગુત્તીઆ	૧૩૬	૫
સીલ	સીલ	૧૩૬	૫
સંયોગ	સંયોગ	૧૪૪	૧૩
રીત્યા	રીત્ય	૧૪૬	૮
પ્રસંગથી-	પ્રસંગ	૧૪૬	૧૩
રૂંધન	રૂંધન	૧૫૦	૧૮
પુગ્મલધ્ધંતો	પુગ્મલધ્ધંતો	૧૫૧	૧૦
(તીર્થ) પ્રવત્તે	(તીર્થ).	૧૫૨	૧૬

વીશ વિહરમાન જિન સ્તવનની અનુક્રમણીકા

વિષય	પૃષ્ઠ
૧ શ્રી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન	૧
૨ શ્રી યુગમંધર જીન સ્તવન	૬
૩ શ્રી બાહુજીન સ્તવન	૧૧
૪ શ્રી સુખાહુ જિન સ્તવન	૧૭
૫ શ્રી સુજાત સ્વામી જિન સ્તવન	૨૨
૬ શ્રી સ્વયં પ્રેમ જિન સ્તવન	૨૯
૭ શ્રી સુપ્રમાન જિન સ્તવન	૩૫
૮ શ્રી અનંત વિદ્યો જિન સ્તવન	૪૦
૯ શ્રી સુરપ્રેમ જિન સ્તવન	૪૬
૧૦ શ્રી વિચાળ જિન સ્તવન	૫૨
૧૧ શ્રી વજ્રધર જિન સ્તવન	૫૬
૧૨ શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવન	૬૨
૧૩ શ્રી ચંદ્રમાહુ જિન સ્તવન	૬૮
૧૪ શ્રી ભુજંગ સ્વામી જિન સ્તવન	૭૧
૧૫ શ્રી હથ્થર દેવ જિન સ્તવન	૭૬
૧૬ શ્રી નમિપ્રેમ જિન સ્તવન	૮૨
૧૭ શ્રી વીરસેન જિન સ્તવન	૮૮
૧૮ શ્રી મહાભદ્ર જિન સ્તવન	૯૨
૧૯ શ્રી દેવચંદ્ર જિન સ્તવન	૯૭
૨૦ શ્રી અજિત વીર્ય જિન સ્તવન	૧૦૧
૨૧ કળશ	૧૦૮
૨૨ દોહા	૧૧૨

શ્રી સંગ્રહ શતક સાર્થની અનુક્રમણિકા.

- ૧ મંગલાચરણ
- ૨ શ્રી સંધને નમસ્કાર
- ૩ સંધકોને કહેવાય ?
- ૪ શાંતિકર અને ભયંકર સંધનું સ્વરૂપ
- ૫ વર્તમાન શાસન કોનું છે ?
- ૬ શાસન પ્રત્યે જે શ્રદ્ધાવાન તે સમકિતી
- ૭ સમકિતનું સ્વરૂપ
- ૮ દેવગુરુ અને ધર્મનું સ્વરૂપ
- ૯ સમકિતનું મહત્ત્વ અને ફલ
- ૧૦ સમકિત વિના મોક્ષ નહોતો
- ૧૧ સમકિતી કદા ગતિનું આયુષ્ય બાંધે ?
- ૧૨ પ્રકારાંતરે સમકિતનું સ્વરૂપ
- ૧૩ સમકિત વિના નિર્વાણ નહોતો
- ૧૪ ત્રણ પ્રકારના કરણ
- ૧૫ સમકિત વિનાનું જ્ઞાને તે અજ્ઞાન
- ૧૬ જ્ઞાન કોને કહીએ ?
- ૧૭ સમ્યક્ જ્ઞાનની મહત્તા
- ૧૮ જ્યાં જ્ઞાન સાં ક્રિયા અને ક્રિયા સાં જ્ઞાન

- ૧૯ શુદ્ધ જ્ઞાન નકામું છે
- ૨૦ જ્ઞાન પૂર્વક ક્રિયા મફલ છે
- ૨૧ ચરણ-કરણના રહસ્યને કોણ જાણે ?
- ૨૨ જૈન દર્શનને વ્યવહાર અને નિશ્ચય સમ્મત છે.
- ૨૩-૨૪ ચરણ કરણ સિતારીના ભેદ
- ૨૫ જ્ઞાન અને ચરિત્રનો સાર (ફલ)
- ૨૬ મોક્ષ અને બંધનું સ્વરૂપ
- ૨૭ સમકિત વિના આરાધના ન થાય
- ૨૮ પરમાર્થને થોડા જાણે છે
- ૨૯ ઉત્સુત્ર-ભાષણનું ફલ
- ૩૦ મથાર્થ વક્તા અને ઉત્સુત્ર ભાષકનો અંતર
- ૩૧ ઉત્સુત્ર ભાષકનું દર્શાત પૂર્વક ફલ
- ૩૨ કુપમ કાલમાં જિનાગમનો આધાર
- ૩૩ જિનાગમની વિરાધનાનું ફલ
- ૩૪ રતનત્રયનું સ્વરૂપ
- ૩૫ પ્રવ્ય ગુણ અને પર્યાયનું સ્વરૂપ
- ૩૬ " " "

૩૭ દ્રવ્ય શુભ અને પર્થાવનું સ્વરૂપ.

૩૮ " " "

૩૯ સમકિત ધર્મનું મૂલ છે

૪૦ પાંચ સમવાંચને માને તે સ-
મકિતી

૪૧ દ્રવ્યાદિ ચતુષ્ટયનું સ્વરૂપ

૪૨ સિદ્ધનું સ્વરૂપ

૪૩ જ્ઞાનોપયોગ અને દર્શનોપયોગ

૪૪ જ્ઞાનના આઠ આચાર

૪૫ દર્શનના આઠ આચાર

૪૬ પર આવરણકના કર્તવ્ય

૪૭ અતુર્ય આવરણકનું નામ પ્ર-
તિક્રમણ છે

૪૮ છઠા આવરણકનું નામ પરચ-
ખાણ છે તેના ભેદ

૪૯-૫૦ દશ પચામ્યાનના આગાર

૫૧ નિરપક્રમ અને સોપક્રમ આ-
શુભ્ય કોને હોય ?

૫૨ તીર્થંકર નામ કર્મની સત્તા
ક્રમ ગતિમાં હોય ?

૫૩ કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિનું સંક્ર-
મણ

૫૪ મોહના ઉપશમનો ક્રમ

૫૫-૫૬ કર્મ પ્રકૃતિલયનો ક્રમ

૫૭ સર્વજીવ કર્મનું ફલ ભોગવે છે

૫૮ અભવ્ય મોક્ષ ન પામે

૫૯ અનંત વખત દ્રવ્યલિંગ
સ્વીકારેલ.

૬૦ પાંચ નિયંદાનું સ્વરૂપ

૬૧-૬૨ સાધુના સલાવીશ શુભ

૬૩ વાસ્તવિક દુઃખ સુખનું સ્વરૂપ

૬૪ અપ્રશસ્ત રાગનું સ્વરૂપ અને
ફલ

૬૫ ભવ પરંપરાથી કોણ મુક્ત
થાય ?

૬૬ શ્રમણ વગેરેનું સ્વરૂપ

૬૭ ૬૮ પ્રશસ્ત રાગ કોને કહીએ ?

૬૯-૭૦ અપ્રસ્ત રાગથી દુઃખને
સુખ માનવું

૭૧ વ્યવહાર રાશિમાં ન આવેલા
અનંત ભવ્ય જીવો

૭૨ વિષય સુખ વાસ્તવિક દુઃખ છે

૭૩ જીવ અને પુદ્ગલાદિકનું
અદ્ય-અદ્ય

૭૪ પર્યાપ્તિ સંજ્ઞા જીવને વ્યવ-
હાર નયથી છે

૭૫ ચાર અંગ પામવા દુર્લભ

૭૬ ઉત્તેષાંગુલ વગેરેનું સ્વરૂપ

૭૭ શ્રાવકને સવા વિસવાની દયા

૭૮ સર્વ સ્થલે જન્મ ને મરણ
કરેલ છે

- ૭૯ કંતકોપલવત્ જીવ-કર્મનો
સંયોગ
૮૦ જીવ લેણુ નિ મત્તથી મૃત્યુ થાય
૮૧ કરજ વગેરે અલ્પ પણ સારો
નહિં
૮૨ ઔદારિકાદિ આઠ વર્ગણા
૮૩ આહારક શરીર કેટલીવર કરે?
૮૪ અણાહારિપણું ક્યારે હોય ?
૮૫ ઉપશમ સમકિતી કયા ગુણ
સ્થાનને મેળવે ?
૮૬ ઉત્તરેત્તર નિર્જરની વૃદ્ધિ
કરનાર ગુણ શ્રેણિ
૮૭ ધર્મ ન કરવાથી જીવને
પશ્ચાતાપ
૮૮ ધર્મક્રિયા ગુરૂ સાક્ષીએ કરવી
૮૯ સામાયિક કરનાર સાધુ
જેને છે

- ૯૦ ધર્મ કાર્યમાં સમયની સફલતા
૯૧ હમણા સામાયિકાદિ નથી એમ
કહેનારનો સંગ તજવો
૯૨ ગૃહસ્થોએ કેવા ગામમાં
વસવું ?
૯૩ આરંભાદિકથી દયા વગેરેનો
નાશ
૯૪ સરંભ સમારંભાદિનું સ્વરૂપ
૯૫ ગુરૂને વંદન કરતાં જ ગુણ થાય
૯૬ સાત કારણથી આયુષ્ય ઘટે
૯૭ એ પ્રકારનો વિહાર
૯૮ ગુણ સ્થાનોની પ્રાપ્તિનો અંતર
૯૯ અશક પુરૂષની આચરણ બહુ
માન્ય છે
૧૦૦ સિદ્ધતા અનેક ગુણો
૧૦૧ લેખકનું અંતિમ કથન

॥ नमः श्री वीराय. ॥

श्रीमद् अद्यात्मनिष्ठ पंडितवर्य श्रीमान्
देवचंद्रल मહારાજ કૃત.

વીરા વિહરમાનાજિન સ્તવન. અર્થ સહિત.

(૧) શ્રી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન.

જિનજી વિનતડી અવધારો, એ દેશી.

શ્રી સીમંધર જિનવર સ્વામી, વિનતડી અવધારો;
શુદ્ધ ધર્મ પ્રગટયો જે તુમયો, પ્રગટો તેહ અમારોરો.
સ્વામી વિનવીએ મનરંગો. ॥૧॥

અર્થ.—રાગાદિક શત્રુઓને જીતનાર હે સીમંધર સ્વામી
અમારી વિનંતિને તમે સ્વીકારો. હે પ્રભો ! તમારો જે શુદ્ધ
ધર્મ સ્વ દ્રવ્યાદિક-અથવા અનંત ધર્માત્મક વસ્તુના મૂલ ધર્મરૂપ
કેવલજ્ઞાનાદિક, તે પ્રથમ અવરાયલ હતો; પરંતુ આપશ્રીએ
ક્ષપકશ્રેણીના બળ વડે તે ધર્મ પ્રગટ કર્યો. તેવીજ રીતે હે પ્રભો !
અમારો પણ સત્તાગત ધર્મ તમારા જેવોજ છે; પરંતુ તે ધર્મના
સમૂહથી ઢાંધાઈ ગયેલ છે. હે નાથ ! તે શુદ્ધ ધર્મ તમારી
સંપૂર્ણ કૃપાવડે પૂર્ણ પ્રગટ થાઓ. એમ આપ શ્રીમાનને હૃદયના
પ્રેમપૂર્વક વિનંતી કરીએ છીએ,

(૨)

જે પરિણુમિક ધર્મ તમારો, તેહવો અમરો ધર્મ;
શ્રદ્ધા ભાસન રમણવિયોગે, વળગ્યો વિભાવ અધર્મ
રે, સ્વા૦ ॥૨॥

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપ શ્રીમાનનો જે પરિણુમિક ધર્મ જ્ઞાન દર્શન અને આરિત્રાદિક અનંત પર્યાયમય-તે ઉપાદ વ્યય અને ધ્રુવ પણે નિરંતર પરિણુમી રહ્યો છે. સંગ્રહ નયથી વિચાર કરતાં અમારો પણ નિરંતર ધર્મ આપના જેવોજ છે; પરંતુ શ્રદ્ધા (પ્રતિતી) ભાસન તે જાણપણું અને આરિત્ર સ્થિરતા રૂપ રમણુતાના વિયોગથી એટલે વિપરીત યોગવર્તન થવાથી અમોને અશુદ્ધ પરિણુતિરૂપ-રાગદ્વેષાદિ જન્ય કર્મ-પરિણામ મય વિભાવ ધર્મ-વળગ્યો છે. યદ્યપિ જીવનો સામાન્ય સ્વભાવ (ધર્મ) અવરતો નથી, પરંતુ વિશેષ સ્વભાવ અવરાય છે. માટે શ્રદ્ધા વડે અમોએ પુદ્ગલનેજ હિત કરનાર સ્વીકારેલ, જાણપણું પણ પુદ્ગલ તું કયું અર્થાત્ તેનેજ પોતાના કરી માન્યા; અને પુદ્ગલમાંજ રમણુતા કરી. એમ સર્વત્ર વિપરીત દશા થવાથી આત્માની વિભાવ પરિણુતિ અનાદિ કાળથી સંયોગ સંબંધે થયેલ છે.

વસ્તુ સ્વભાવ સ્વજાતિ તેહનો, મૂલ અભાવ ન થાય;
પરવિભાવ અનુગત પરિણુતિથી, કર્મે તેહ અવરાય રે.
સ્વા૦ ॥૩॥

અર્થ.—“ વસ્તુ સહાવો ધર્મો ” ઇતિ વચનાત્ વસ્તુનો સ્વભાવ તે ધર્મ, સમવાય સંબંધથી વસ્તુ (દ્રવ્ય) માં રહેલ છે તેનો મૂલથી અભાવ (નાશ) કદાપિ કાળે ન થાય; કારણ ?

(૩)

ગુણ અને ગુણીનું અલેખપણું છે. છએ દ્રવ્ય એક પ્રદેશે એકઠાં રહ્યા છતાં પણ પોતપોતાના સ્વભાવમાં રહે છે. જેમ જીવ અને પુદ્ગલ, લોહ ને અગ્નિની માફક પર્યાયાસ્તિક નયથી અન્યોન્ય મળેલ છે, છતાં પણ લોહ મટીને અગ્નિ સ્વરૂપ કોઈ દહાડો પણ થવા ન પામે, એમ દરેક દ્રવ્ય પોતપોતાના ધર્મને ક્યારે પણ ન છોડે; પરંતુ વિભાવાનુગત પરિણુતિથી અનાદિ કાલનો આત્મા સ્વભાવ ને જૂલોને કર્મ જન્ય પરપરિણુતિના કાર્યને કરતો થકો પોતેજ પોતાની મેળે કર્મથી વીંટાય છે. જેમ કરોળીઓ પોતે પોતાના શરીરને વીંટે છે તેમ પરંતુ આત્મા જ્યારે પોતાની જૂલ સમજીને છૂટવાનો પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે કર્મથી સુક્ત થવા પામે છે. જે વિભાવ તે પણ નૈમિત્તિક, સંતતિ ભાવ અનાદિ; પરનિમિત્ત તે વિષય સંજાદિક, તે સંયોગે સાદિરે. સ્વા૦ ૪.

અર્થ.—જે વિભાવિક રાગ દ્વેષાદિકની પરિણુતિ તે પણ નિમિત્તને લઈને જીવ ધન ધાન્યાદિ અને વિષયાદિકમાં મુચ્છીત થાય છે. તેવો સંતતિ ભાવ, પ્રવાહથી અનાદિથી, આહુ છે; અર્થાત્ વિષયસંગ પ્રમુખની અપેક્ષાએ જે પરનિમિત્તને લઈને સાદિ છે. કારણ? નવા નવા અશુદ્ધ નિમિત્તો બદલતા જાય છે માટે આદિ સહિત છે. પરંતુ પ્રવાહની અપેક્ષાએ તે અનાદિ છે.

અશુદ્ધ નિમિત્તે એ સંસરતા, અત્તાકતા પરનો;
શુદ્ધ નિમિત્ત રમે જીવ ચિદ્ધન, કર્તા ભોક્તા ધરનોરે. સ્વા૦ ૫

અર્થ.—જ્ઞાનાવરણાદિક કર્મોદયરૂપ અંતરંગ અશુદ્ધ નિમિત્ત, કુંદેવાદિક અને પૌદ્ગલિક વસ્તુમાં આસક્તિ વગેરે બાહ્ય અશુદ્ધ નિમિત્તને પામીને આત્મા પરભાવનો કર્તા ધર્મ અતુર્ગતિ;

(૪)

મય સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે; પરંતુ જ્યારે ચિદ્ધન જ્ઞાન સ્વરૂપી આત્મા, શુદ્ધનિમિત્ત જે અંતરંગ સમ્યક્ જ્ઞાનાદિક અને સુદેવાદિક બાહ્ય ઉચ્ચનિમિત્ત તેને પામીને સ્વભાવનો કર્તા-લોકતા થાય છે, ત્યારે આત્મા સ્વયં સ્વરૂપાભિલાસી થઈ પરભાવમાં ઉદ્ધાસીન થાય છે.

**જેના ધર્મ અનંતા પ્રગટયા, જે નિજ પરિણતિ વરીયા;
પરમાત્મ જિન દેવ અમોહી, જ્ઞાનાદિક ગુણ દરિયારે. સ્વા૦૬**

અર્થ:—જેના અનંત ધર્મ તિરેલાવે (શક્તિરૂપે) હતા તે આનિર્ભાવે (પ્રગટ) થયા. અનાદિકાલથી બાધકારક ચક્રના યોગથી આત્માની પરિણતિ, કર્મદલને ગ્રહણ કરવામાં તમર હતી. તે સાધક કારક ચક્રથી પરપરિણતિને બદલાવીને સિદ્ધ-સ્વરૂપમાં પરિણતિ કરીને, આત્મિક પરિણતિને વર્યા-પ્રાપ્ત કરી; અર્થાત્ બહિરાત્મભાવને નિવારી અંતરાત્માના યોગે પરમાત્મ-ભાવને પામ્યા. હે જિનેશ્વર દેવ ! રાગદ્વેષ અને મોહનો ક્ષય કરી આપ શ્રીમાન મોહરહિત થયા; અને જ્ઞાનાદિક ગુણરત્નના સમુદ્ર થયા.

**અવલંબન ઉપદેશક રીતે, શ્રી સીમંધર દેવ;
જીએ શુદ્ધનિમિત્ત અનુપમ, તજીએ ભવભયટેવરે.**

સ્વા૦ ૭

અર્થ:—હે સીમંધરસ્વામી આપ આત્મ સ્વરૂપમાં રમણ કરનાર હોવાથી અમને આધાર રૂપ-પુષ્ટ હેતુ છો. કારણ ? આરિ-સામાં જેમ જોનારનું પ્રતિબિંબ પડે તેમ આપશ્રીના સ્વરૂપનું સ્વલંબન ગ્રહણ કરતાં પોતાના સ્વરૂપનું ભાસ થાય. વળી આપ

(૫)

શ્રી સર્વજ્ઞ હોવાથી સર્વ દ્રવ્ય-પર્યાયની પરિણતિને એક સમ-
યમાં જાણી રહ્યા છે; તેથી આપ ઉપદેશકની પદ્ધતિએ પણ લવ્ય
જીવના ઉપકારક છે. એવી રીતે આપ શ્રીમાનને અનુપમ શુદ્ધ
નિમિત્ત રૂપ સ્વીકારીને અમે સેવા કરીએ એટલે આપશ્રીની આ-
જ્ઞાનું યથાર્થ પાલન કરીએ. આપશ્રીની આજ્ઞા (કર્ત્તવ્યાર્થનો
ઉપદેશ) છે કે “ પર પરિણતિનો ત્યાગ કરવો ” એ આપશ્રીની
આજ્ઞાએ પ્રવર્તન કરવાથી સંસાર ભ્રમણની ભીતિ (ભય) ટળી-
જાય; માટે પરમાત્મનું અવલંબન, લક્ષિત અને જાહુમાન (પ્રભુના
સ્વરૂપને સમજીને) કરવાથી આત્માપણુ પરમાત્મ સ્વરૂપ બને છે.

**શુદ્ધ દેવ અવલંબન કરતાં, પરિહરીએ પરભાવ;
આતમ ધર્મ રમણ અનુભવતાં, પ્રગટે આતમ ભાવરે. સ્વાંત**

અર્થ:—વ્યવહાર નયથી અંઠાર દૂષણ રહિત, દ્વંદ્વસં શુણ્ણ
સહિત અને એકાંત લવ્ય જીવના હિતકારક શ્રીજિનેશ્વર દેવનું
અવલંબન કરીએ તો પરભાવનો ત્યાગ કરી શકાય; અર્થાત આ-
ત્મા સ્વધર્મની જોગબાણુ કરી આતમ ધર્મના રમણનો અનુભવ
કરે ત્યારે આત્મિય ભાન પ્રગટે છે. યદ્યપિ ઉપાદાન કારણુ તો
આત્મા પોતેજ છે, તો પણુ પરમાત્માના ઉત્તમ નિમિત્ત સિવાય
ઉપાદાન કારણુની જાગૃતિ ન થાય માટે પરમ ઉત્તમ નિમિત્તનું
અવલંબન અવશ્ય કરવું જોઈએ.

**આતમ ગુણ નિર્મળ નિપજતાં, ધ્યાન સમાધિ સ્વભાવે;
પૂર્ણાનંદ સિદ્ધતા સાધી, દેવચંદ્ર પદ પાવેરે. સ્વાંત**

અર્થ:—શુદ્ધ સાધ્ય ને લક્ષમાં રાખી જ્યારે પરભાવની ઉ-
પાધિ અને વિકલ્પ જાળનો ત્યાગ કરી, એકાંત શુદ્ધ ધ્યાનરૂપ

(૬)

સમાધિ સ્વભાવમાં આત્મા લીન થાય ત્યારે આત્મિકગુણને આવરણ કરનાર જ્ઞાનાવરણાદિક કર્મ મલનો ક્ષય થવા પામે અને નિર્મળ કેવલ જ્ઞાનાદિક ગુણ પ્રગટ થાય. ત્યાર પછી પૂર્ણાનંદ મય સિદ્ધત્વ દશાની સાધના કરતાં દેવમાં ચંદ્ર સમાન નિર્મળ પરમાત્મ પદને પ્રાપ્ત કરી શકાય.

(૨) શ્રી યુગમંધર જિન સ્તવન.

દેશી નારાયણની.

શ્રી યુગમંધર વિનવુરે, વિનતડી અવધાર રે; દયાસરાય.
એ પર પરિણુતિ રંગથી રે, મુજને નાથ ઉગાર રે; દયા૦ ૧

અર્થ:— હે શ્રી યુગમંધર પ્રભુ ! આપશ્રીને હું જે વિનતિ કરું છું તે આપ સ્વીકારો, આપ દયાલુમાં રાજા સમાન અને ભાવ દયાના ભંડાર છો. “ આત્મ ગુણની જે વિધ્વંસના તે હિંસા અને જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર અને વીર્ય એ ચાર ભાવ પ્રાણની રક્ષા તે અહિંસા ” આપ સ્વગુણના રક્ષક છો અને ધીબાઓને ઉપદેશાદિક દેવાવડે તેના આત્મ ગુણની રક્ષા કરાવો છો. માટે હે પ્રભો ! મારા ભાવ પ્રાણો પર પરિણુતિ ના યોગથી હણાઈ ગયા છે; તેથી હે દયા સાગર ! હવે એ પર પરિણુતિ ના રંગથી મને બચાવો. જો પર પરિણુતિ છુટે તોજ મારા ભાવ પ્રાણની રક્ષા થાય તેથીજ આપને હું વિનવી રહ્યો છું.

કારક ગ્રાહક ભોગ્યતા રે, મેં કીધી મહારાય રે; દયા.
પણ તુજ સરીખો પ્રભુ લહીરે, સાચી વાત કહાયરે, દયા૦ ૨

(૭)

અર્થ:—હે મહાપ્રભો ! મેં અજ્ઞાનપણાથી પરપરિણુતિનું કર્તાપણું, ગ્રાહકપણું અને ભોગ્યતા (ભોગવવાપણું) જે અનાદિ કાળથી કરેલ છે. તેથી વસ્તુ સ્વરૂપની મને યથાર્થ ઓળખાણ ન થઈ; પરંતુ તમારા સરખા સંપુર્ણ ઐશ્વર્યવાન પ્રભુને ઓળખીને આપ શ્રીમાન્ પ્રત્યે હું મારી સાચી વાત કહું છું.

યદ્યપિ મૂલ સ્વભાવમેં રે, પર કર્તૃત્વ વિભાવરે; દયા.
અસ્તિ ધર્મ જે માહરો રે, એહનો તથ્ય અભાવરે, દયા૦ ૩

અર્થ:—જે કે અનાદિ કાળથી મારા મૂલ સ્વભાવમાં પર કર્તૃત્વાદિક વિભાવનો સંશ્લેષ (સંયોગ) થયો છે. જેમ સ્ફટિક રત્ન મૂલ સ્વભાવથી નિર્મળ (સ્વચ્છ) છે; પરંતુ અન્ય (રક્તાદિ પુષ્પ) ના સંયોગથી અન્ય (રક્તાદિ) સ્વરૂપ ભાસે છે. તેમ મારો આત્મા પણ અશુદ્ધ વ્યવહારથી વિભાવ પરિણુતિનો સંયોગી થઈ અશુદ્ધ ભાવમય બન્યો છે; તોપણ હું શુદ્ધ સંગ્રહ નય વડે મૂલ સત્તાગત અસ્તિ ધર્મ ઉપર જો લક્ષ આપીને મૂલ સ્વરૂપનો વિચાર કરું છું તો એ પર પરિમણુતિજ ઉપાધિ જન્ય હોવાથી તે મારા મૂલ સ્વભાવરૂપ નથી. જેમ સ્ફટિક રત્નથી જો પુષ્પાદિકનો સંશ્લેષ દૂર કરવામાં આવે તો સ્ફટિક રત્ન શુદ્ધ જણાય છે; તેમ પરકર્તૃત્વાદિ-બુદ્ધિનું નિવારણ કરવાથી સ્વકર્તૃત્વાદિક પૂર્વક મારા આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ જણાય છે.

પર પરિણામિકતા દશારે, લહી પર કારણ યોગરે; દયા.
ચેતનતા પરગત થઈ રે, રાચી પુદ્ગલ ભોગરે, દયા૦ ૪

અર્થ:—હે કૃપાળુ પરમાત્મન્ ! મારી પરભાવમાં પરિણુમનપણાની દશા થઈ તેનું નિમિત્ત, માત્ર પરકારણ તે પ્રાણાતિ

(૮)

પાતાદિક દ્રવ્યાશ્રવ અને મિથ્યાત્વાદિક ભાવાશ્રવના યોગે મારી ચેતનતા, પરાતુયાયિની બની-ઉદય કર્મને આધીન થઈ અને પુદ્ગલની ક્રિયાને મેં મારી ક્રિયા માની. તેથી પુદ્ગલનાજ ભોગમાં આનંદમાની હું પુદ્ગલ ભોગી થયો. અર્થાત્ કર્મ ચેતનાને વશ થવાથી હું સ્વાત્મ ભાન ભૂલી ગયો !

અશુદ્ધ નિમિત્ત તો જડ અછેરે, વીર્ય શક્તિ વિહીનરે; દયા. તું તો વીરજ જ્ઞાનથી રે, સુખ અનંતે લીનરે, દયા૦ પ

અર્થ:—જે આત્માને અશુદ્ધ પરિણામના હેતુ ભૂત અશુદ્ધ નિમિત્ત શુભાશુભ કર્મ-ઉદય જન્ય પુદ્ગલ તે તો જડ અને નિર્વીર્ય છે. કારણ ? કર્મ પરમાણુમાં તેવી વીર્યશક્તિ નથી; કે જે આત્મશુણનો ઘાત કરે, પરંતુ જીવ પોતાનાજ વીર્ય વડે કર્મ પરમાણુને ગ્રહણ કરી, સ્વશક્તિ વડે શુભાશુભ અધ્યવસાયથી પોતેજ; કર્મ પરમાણુમાં શુભાશુભ રસને ઉત્પન્ન કરે છે. અર્થાત્ જીવ પોતેજ પોતાના અવિચારી પણાથી દુઃખી થાય છે. પણ જીવને જે સ્વરૂપનું ભાન થાય, તો શુભાશુભ ઉદય જન્ય કર્મ પુદ્ગલ કંઈ પણ બંધન ન કરી શકે; આપ શ્રીમાન તો અનંત વીર્ય અને જ્ઞાનના બળથી અનંત આત્મિક સુખને ભોગવો છો. માટે આપનું નિમિત્ત ગ્રાહ્ય છે.

તિણ કારણ નિશ્ચય કર્યો રે, મુજ નિજ પરિણતિ ભોગરે; દયા. તુજ સેવાથી નીપજે રે, ભાંજે ભવભય શોગ રે, દયા૦ ૬

અર્થ:—તે કારણથી મેં મારા મનમાં નિશ્ચય કર્યો છે કે:—જેમ પ્રભુ સ્વયં સ્વપરિણતિના ભોગી થઈ અનંત સુખ ભોગવે છે; તેમ હું પણ સ્વભૂતિય દ્રવ્ય છું. માટે આપના જેવો હું

(૯)

થાઉં મેં એમ વિચાર કર્યો છે કે હવે મારે પરપરિણતિનો ત્યાગ કરીને આત્મભોગી થવું તે આત્મભોગીપણું તમારી સેવા કરવાથી આપશ્રીની આજ્ઞા મુજબ વર્તન કરવાથી પ્રાપ્ત થાય. અને ભવના ભયનો શોક ટળી જવા પામે.

**શુદ્ધ રમણ આનંદતારે, ધ્રુવનિસંગ સ્વભાવરે; દયા.
સકલ પ્રદેશે અમૂર્ત્તારે, ધ્યાતાં સિદ્ધિ ઉપાયરે, દયા૦ ૭**

અર્થ:—શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપમાં—ચારિત્ર ગુણમાં—સ્થિરતારૂપ અતિશય આનંદપણું, ધ્રુવ-સદા શાશ્વત-સર્વ પરભાવના સંગથી રહિત સ્વભાવ અને સકલ કર્મ-પુદ્ગલના અભાવ (નાશ) થી સર્વ પ્રદેશમાં અમૂર્ત્ત્વ આપશ્રીનું પ્રગટ થયું છે; તેનું જ ધ્યાન કરવું એજ મુક્તિનો ઉપાય છે. અર્થાત્ તમારી આત્મિક શુદ્ધતાનું ચિત્તની એકાગ્રતાએ અખંડ ચિંતન કરવાથી મારી સિદ્ધિ દશા પ્રગટે.

**સમ્યક્ તત્ત્વ જે ઉપદિશ્યોરે, મુણતાં તત્ત્વ જણાય રે; દયા.
શ્રદ્ધા જ્ઞાને જે પ્રહો રે, તેહિજ કાર્ય કરાય રે, દયા૦ ૮**

અર્થ:—આપે જે તત્ત્વ-જીવાદિ પદાર્થનો ^૧અવ્યાપ્તિ ^૨અતિવ્યાપ્તિ અને ^૩અસંભવદિક દ્રષણ રહિત; તેમજ નયગમ અને પ્રમાણથી યુક્ત જે ઉપદેશ કરેલ છે તે અન્ય એકાંત દર્શનોમાં કયાંય પણ નથી. જે અસર્વજ્ઞ અને સરાગી હોય તે વસ્તુ સ્વરૂપનું યથાર્થ કથન કરી શકેજ નહિ આપ શ્રીમાન્ વીતરાગ

૧ જે વસ્તુનું લક્ષણ વસ્તુના એક ભાગમાંજ ઘટી શકે તે અવ્યાપ્તિ

૨ જે વસ્તુનું લક્ષણ અન્ય વસ્તુમાં પણ ઘટી શકે તે અતિવ્યાપ્તિ

૩ જે વસ્તુનું લક્ષણ વસ્તુમાં સંભવિત ન હોય તે અસંભવ

(૧૦)

સ્વર્ણ હોવાથી તત્ત્વને યથાર્થ પ્રકાશી રહ્યા છે; એટલા માટે આપશ્રીનું પ્રવચન નિઃસંદેહ છે. અતઃ શ્રદ્ધા (યથાર્થ પ્રતીતિ) યુક્ત જ્ઞાન જે લવ્યાત્માને પ્રાપ્ત થાય તેજ તે જ્ઞાન સફલ છે. કાર્યકર્તા થાય છે. કારણ ? સ્વરૂપની વિચારણા તે જ્ઞાન અને સ્વરૂપમાં સ્થિરતા તે ચારિત્ર જ્યાં ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાનદશા ત્યાં ચારિત્ર અવશ્ય હોય; અર્થાત્ સમ્યક્ જ્ઞાનની તીવ્રતા તેજ ચારિત્ર છે. સમ્યક્ જ્ઞાન વિના કેવલ દ્રવ્ય ચારિત્રના બલથી નવ ઐવેચકની પ્રાપ્તિ થાય છે; પરંતુ કાર્ય સિદ્ધિ થતી નથી. શ્રદ્ધા પૂર્વક જ્ઞાન તે ચારિત્રનું કારણ છે, અને ચારિત્ર તે મોક્ષનો હેતુ છે. એમ કુશલ પુરૂષનો અભિપ્રાય છે.

કાર્ય રૂચિ કર્તા થયેરે, કારક સવિ પલટાયરે, દયા૦
આતમ ગતે આતમ રમેરે, નિજ ધર મંગલ થાયરે, દયા૦ ૯

અર્થ.—કારકચક્ર તે કર્તાને આધીન છે; કર્તા તો સ્વતંત્ર છે. જેમ કુંભાર જ્યારે ઘડો બનાવવાને ઇચ્છે છે ત્યારે ઢંડાદિક કારણ સામગ્રીને ઘટ-કાર્યમાં જોડે છે; અને ઘડાનો નાશ કરવા ઇચ્છતો થકો તેજ ઢંડથી નાશ પણ કરે છે. તેમ જીવાત્મા પણ પૌદ્ગલિક કાર્ય કરવા ઇચ્છતો થકો બાધક લાવમાં પરિણામ પામીને વિપરીત (બાધક) કાર્ય કરે છે, પરંતુ જ્યારે આત્માને સ્વરૂપનું જ્ઞાન થાય છે ત્યારે આત્મા સાધક લાવમાં પરિણુત થયો થકો સ્વકાર્યની સિદ્ધિ કરવા ઇચ્છે એટલે કારક ચક્ર બદલાઈ જવા પામે છે અને આત્મ સ્વરૂપમાં રમણ કરે છે. કારક ચક્રનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે:—૧ કર્તા-સાધક આત્મા, ૨ કર્મ સમ્યક્ જ્ઞાનાદિ કિંવા આત્મ-સિદ્ધતા, ૩ કારણ-આત્મ-પરિણામ,

(૧૧)

૪ સંપ્રદાન-આત્મ ગુણનો દાન (લાભ), ૫ અપાદાન-આત્મની અશુદ્ધતાનો વિનાશ, અને ૬ આધાર-આત્મ-સત્તા-ભૂમિ. એ પ્રમાણે ષટ્કારક ચક્ર આત્મિક-પરિણતિને અનુગત થાય ત્યારેજ આત્મ ગૃહમાં મંગલ થાય કર્મરૂપ રજ ગળી જાય સિદ્ધ પદને જીવાત્મા પ્રાપ્ત કરે.

ત્રાણ શરણુ આધાર છે, પ્રભુજી ભવ્ય સહાયરે; દયા૦
દેવચંદ્ર પદ નીપજે રે, જિનપદકજ સુપસાયરે, દયા૦ ૧૦

અર્થ.—હે ઉદ્ધારક પ્રભો ! આપથી ચતુર્ગતિરૂપ સંસારના પરિભ્રમણથી ત્રાસ પામેલ જીવાત્માઓના રક્ષક અને શરણુ ભૂત છો; ભવ સમુદ્રમાં ઝૂકતા પ્રાણીઓને આધાર ભૂત છો તમે ભવ્યાત્માઓ ને ઉપદેશાદિ વડે પરમ સહાય કરનાર છો. આપ શ્રીમાનના પરમ ઉપકારથી અનેક જીવો આત્મિક ગુણને પ્રગટ કરે છે. તમારા ચરણ કમલની સેવાથી દેવમાં શ્રેષ્ઠચંદ્ર સમાન નિર્મલ સિદ્ધપદની પ્રાપ્તિ થાય છે.

(૩) શ્રી બાહુજિન સ્તવન.

સંભવજિન અવધારિયે એ દેશી.

બાહુજિણુંદ દયામયી, વર્તમાન ભગવાન; પ્રભુજી !
મહા વિદેહે વિચરંતા, કેવલજ્ઞાન નિધાન, પ્ર. બા૦ ૧

અર્થ—મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વર્તમાન કાલે વિદ્યમાન પરમ ઐશ્વર્યવાન અતિશયાદિ બાહ્ય લક્ષ્મી અને જ્ઞાનાદિક આંતરિક સંપત્તિ યુક્ત શ્રી બાહુજિનેશ્વર પરમ અહિંસક છે. કારણ ? આત્મિક ગુણની

(૧૫)

ધર્મ કરનારી જે રાગ દ્વેષની પરિણતિ અને તેના હેતુ ભૂત જ્ઞાનાવરણીયાદિ કર્મ ચતુષ્ટયનો તેમણે સર્વથા ક્ષય કરેલ છે. આપ શ્રીમાનના સર્વ ગુણ પર્યાય અહિંસક થયા છે. આપશ્રી કેવલ-જ્ઞાનના ભંડાર છો કેવલ એટલે ? એકજ સંપૂર્ણજ્ઞાન કિંવા સર્વ પદાર્થની ત્રિકાલિક ત્રિવિધ પરિણતિ ને જેના વતી એક સમયમાં જાણી શકાય એવું જે જ્ઞાન (કેવલજ્ઞાન) તેના ખજાના રૂપ છે. જો કે આત્માના અનંત ગુણ છે તોપણ સર્વ ગુણમાં શ્રેષ્ઠ કેવલજ્ઞાન છે.

**દ્રવ્યથકી છકાયને, ન હણે જેહ લગાર; પ્રભુજી
ભાવદયા પરિણામનો, એહિજ છે વ્યવહાર, પ્ર. પા. ૨**

અર્થ—આપશ્રી ભાવદયા પરિણામી છો છતાં પણ છકાયજીવની દ્રવ્યથી પણ જરાય હિંસા કરતા નથી. એ ભાવ અહિંસકનો વ્યવહારજ છે. ષટ્કાય પૃથ્વી વગેરે પાંચ સ્થાવર અને ત્રસકાય જીવોના દ્રવ્ય પ્રાણનો નાશ તે દ્રવ્યહિંસા હિંસાના પરિણામ યુક્ત હિંસકને એ હિંસા લાગે. કારણ ? પ્રમત્ત ચોગાત્ પ્રાણ વ્યપરોપણં હિંસા’ ઇતિ વચનાત્ દ્રવ્ય હિંસામાં ભાવહિંસાની ભજના (હોય કિંવા ન હોય) છે. જોકે દ્રવ્યહિંસા ભાવહિંસાના પરિણામનું નિમિત્ત કારણ છે; તે પણ સાપેક્ષ છે. માટે ભાવ અહિંસાના પરિણામિએ અવશ્ય છકાય જીવની દ્રવ્યથી પણ રક્ષા કરવી એ વ્યવહાર છે. માટે પ્રભુ શ્રી પણ ષટ્કાય જીવની થોડી પણ હિંસા ન કરે એમ કહ્યું. પરંતુ જ્યાં સુધી યોગની પ્રવૃત્તિ છે ત્યાં સુધી છકાય જીવની હિંસા થાય. જો કે કેવલી ભગવાન ને ભાવ હિંસાના કારણ ભૂત પ્રમત્તયોગનો અભાવ હોવાથી સ્વરૂપ હિંસા લાગે, પરંતુ અનુબંધથી (પરિણામે) ફક્ત અહિં-

(૧૩)

સાતું જ થાય કારણ ? કેવલી લગવાનના પગ તળે કુકંઠી (કુકળી) પ્રમુખના ઈંડા આવી જાય તો પણ સાંપરાયિકી (કષાય સંખિધિની) ક્રિયા ન લાગતાં ઇરિયાપથિકી (ઇરિયા વહિયા) ક્રિયા લાગે. માટે લગવાન પટ્ટકાય જીવની લેશમાત્ર પણ હિંસા ન કરે અને જીવોને હિંસા ન કરવાનો ઉપદેશ આપે તેથી શ્રી પ્રભુ દ્રવ્ય અને ભાવથી અહિંસક છે.

રૂપ અનુત્તર દેવથી, અનંતગણું અભિરામ; પ્રભુજી !
જોતાં પણ જગજંતુને, ન વધે વિષય વિરામ, પ્ર. બા૦ ૩

અર્થ.—જો કે અનુત્તર વિમાનના દેવોનું સ્વરૂપ અતિશય મનોહર હોય છે. તેનાથી પણ અનંતગણું અધિક સુંદરરૂપ આપ શ્રીમાનનું છે; સર્વના હૃદયને આનંદ આપનારું છે તથાપિ તે જોતાં જગતના જીવાત્માઓનો વિષય-વિકાર ન વધતાં પરમશાંત થઈ જાય છે—વિરામ પામી જાય છે એજ આપશ્રીના સુંદર રૂપની બલીહારી છે આપ શ્રીમાનની પ્રશાંત મુદ્રાને જોવાથી અનેક જીવો વૈરાગ્યને પામે છે.

કર્મ-ઉદય જિનરાજનો, ભવિજન ધર્મ—સહાય; પ્રભુજી !
નામાદિક-સંભારતાં, મિથ્યા દોષ વિલાય, પ્ર. બા૦ ૪

અર્થ.—આપ શ્રીમાનને જે તીર્થંકર નામ કર્મનો ઉદય થયેલ છે તે પણ ભવ્યાત્માઓને ધર્મ—માર્ગમાં સહાય કરનાર થાય છે. કારણ ? “એવી ભાવદયા મન ઉઠ્ઠસી, સર્વ જીવ કરૂં શાસન રસી” એ પ્રશસ્ત અતિશય પ્રેમ (રાગ) ના ઉત્કૃષ્ટ યોગથી અથવા “સમ્મત્ત ગુણ નિમિત્તં તિત્થયરં” એટલે સમ્યક્ત્વ

(૧૪)

ગુણના યોગથી આપશ્રીએ તીર્થંકર થવાનાં પહેલાં ત્રીજા લવમાં તીર્થંકર નામ કર્મ નિકાચીત બાંધ્યું, તેનો વર્તમાનમાં વિષાકોદય વર્તે છે; તેથી ધર્મ-દેશનાદિ વડે તીર્થના સ્થાપક છો. જેનાથી જન્મ મરણરૂપ સંસાર તરી શકાય તે ‘તીર્થ’ ચતુર્વિધ સંઘ પ્રથમ ગણધર કે શ્રુતને પણ તીર્થ કહેલ છે તે (તીર્થ) ના આપ શ્રીમાન્ સ્થાપનાર હોવાથી લવ્યાત્માઓના સહાયક છો આપ-શ્રીના નામાદિક ચાર નિક્ષેપાનું સ્મરણ ચિંતવન કરતાં મિથ્યાત્વ દોષ નાશ પામે છે. નામાદિક ચાર નિક્ષેપ વસ્તુના પર્યાય સ્વરૂપ છે. વસ્તુ-સ્વરૂપ છે-તે આ પ્રમાણે-‘અરિહંત’ એવું નામ તે નામ નિક્ષેપ, અરિહંતનો આકાર (પ્રતિમા) તે સ્થાપના નિક્ષેપ, ભાવ નિક્ષેપનાં કારણ ભૂત આપશ્રીની દ્રવ્ય સંપત્તિ જિનનામ કર્મોદયથી શરીરાદિક-તે સર્વ દ્રવ્ય નિક્ષેપ અને કેવલજ્ઞાનાદિ આત્મિક લક્ષ્મી તે ભાવ નિક્ષેપ છે. લવ્યજીવ ભાવનિક્ષેપાનું સ્વરૂપ બહિર્દષ્ટિ વડે ગ્રહણ ન કરી શકે, પરંતુ દ્રવ્ય નિક્ષેપ રૂપ શરીરાદિક અશુદ્ધિ બોધને આ ‘અરિહંત દેવ’ છે; એવો લવ્યાત્માને ઉપયોગ (લક્ષ્ય) થવાથી અરિહંતના સ્વરૂપમાં તે તદ્દત્રી ન થાય માટે નામાદિ ચાર નિક્ષેપા આદરણીય છે નિક્ષેપાનું વિશેષ સ્વરૂપ અન્ય અંથોથી અન્ય પ્રકારે પણ સમજવા યોગ્ય છે.

**આત્મ ગુણ અવિરાધના, ભાવદયા ભંડાર; પ્રભુજી !
ક્ષાયિક ગુણ પર્યાયમે, નવી પર ધર્મ પ્રચાર, પ્ર. બા૦ પ**

જે આત્મ ગુણની ભાવપ્રાણની રક્ષા તે ભાવદયા, તેના આપશ્રી નિધાન છો આપશ્રીનો ક્ષાયિક ભાવે પ્રગટ થયેલ અનંત

(૧૫)

અતુષ્ટ્ય અને પર્યાયોમાં પુદ્ગલ-ધર્મરૂપ પર પરિણુતિનો લવલેશ
પણુ પ્રચાર નથી કારણ? પરભાવનો આપે સર્વથા ક્ષય કરેલ છે.

ગુણ ગુણ પરિણુતિ પરિણુમે, બાધક ભાવ વિહીન; પ્રભુજી
દ્રવ્યે? અસંગી અન્યનો, શુદ્ધ અહિંસક પીત, પ્ર. બા૦ ૬

હે કૃપાલુદેવ ! આપશ્રીના જ્ઞાનાદિક ગુણ, પોતાની સ્વભાવ
પરિણુતિએ પરિણુમી રહ્યા છે; તે બાધક ભાવથી રહિત છે.
અનંત કર્મ પુદ્ગલરૂપ પરભાવના સંગ રહિત છે તેથી આપશ્રી
શુદ્ધ-પરમ અહિંસક છે-અર્થાત્ દ્રવ્યતઃ તમે અહિંસક છો.

ક્ષેત્રે સર્વ પ્રદેશમે, નહિં પરભાવ પ્રસંગ; પ્રભુજી !

અતનુ અયોગી ભાવથી, અવગાહના અભંગ, પ્ર. બા૦ ૭

અર્થ.—આપશ્રીના અસંખ્યાત આત્મપ્રદેશ રૂપ ક્ષેત્રમાં
પરભાવની પરિણુતિનો લેશમાત્ર પણ પ્રસંગ નથી વધી શરીર
તથા યોગ રહિત હોવાથી આપશ્રીમાનની આત્મપ્રદેશ રૂપ અવ-
ગાહના અખંડ છે તેથી આપશ્રી ક્ષેત્રતઃ અહિંસક છે જો કે
અરિહંત દેવ તેરમે ગુણસ્થાનકે હોવાથી શરીર અને યોગ છે
તો પણ ભાવ યોગ અને ભાવ ઈન્દ્રિય વગેરેનો અભાવ હોવાથી
સિદ્ધાંતમાં કેવલી ભગવાનને ‘ નોતન્નો નોત્તન્નો ’ વગેરે
કહેલ છે; અને બાકીના ચાર અઘાતિ કર્મ પણ બળેલ ખીજ જેવા
હોવાથી આત્મ ક્ષેત્રમાં જ્ઞાનાદિક ગુણની વિકૃતિ થતી નથી અથવા
તે સિદ્ધ થનાર છે માટે કેવલી ભગવાનમાં સિદ્ધ સ્વરૂપનો ઉપ-
ચાર કરવાથી તેઓને અતનુ અને અયોગિપણું કહેલ છે એમ સમજવું.

(૧૬)

ઉત્પાદ વ્યય ધ્રુવપણે, સહજે પરિણતિ થાય; પ્રભુભ !
છેદન યોજનતા નહિ, વસ્તુ સ્વભાવ સમાય, પ્ર. બા૦ ૮

અર્થ.—ઉત્પાદ, (નવીન પર્યાયની ઉત્પત્તિ) વ્યય (પૂર્વ પર્યાયનો નાશ) અને ધ્રુવ. (દ્રવ્ય સ્વરૂપતઃ નિત્ય) એમ ઉત્પત્તિ, નાશ અને સ્થિતિ રૂપ ત્રિવિધ પરિણતિ તે સ્વકાલ વર્તના રૂપ સહજ સ્વભાવથી થાય છે. જંવત્તણાઈ સર્વો કાલોદવ્વસ્સવેય પ-
જ્જાઓ ' ઇતિવચનાત્ જે વર્તનાદિક કાલ છે તે દ્રવ્યનો સ્વપર્યાય છે. એમાં બીજાની મદદ જોઈતી નથી. જેમ અગ્નિમાં દાહકપણું છે તેમાં અન્ય સહાયતાની જરૂર પડતી નથી કિંતુ સ્વભાવથીજ તે દાહક છે ચતુર્ગતિ રૂપ સંસારમાં ભ્રમણ પર્યાયરૂપ કાલનું છેદન યોજનપણું વગેરે જે થાય છે તે પરપરિણતિથી થાય છે. આપશ્રીમાં પર પરિણતિનો અભાવ હોવાથી સાદિ અનંત કાલ (સ્થિતિ) લગે સ્વગુણ પર્યાયની પરિણતિ રૂપ વર્તના વડે આપ શ્રીમાન્ કાલતઃ અહિંસક છે.

ગુણ પર્યાય અનંતતા, કારક પરિણતિ તેમ; પ્રભુભ !
નિજ નિજ પરિણતિ પરિણમે, ભાવ અહિંસક એમ, પ્ર. બા૦ ૯

અર્થ.—આપશ્રીના જ્ઞાતાદિક ગુણના અવિભાગ રૂપ પર્યાય અને ખટ્કારક ચક્રની પરિણતિ પોત પોતાની પરિણતિમાં પરિણતિ રહી છે; તેથી આપ ભાવતઃ અહિંસક છે. સ્વભાવમાં પરિણતિ કરવી તે અહિંસા અને વિભાવમાં પરિણતિ કરવી તે હિંસા. એમ કુશલ પુરૂષનું મંતવ્ય છે.

એમ અહિંસકતા મયી, દીકો તું જિનરાજ; પ્રભુભ !
રક્ષક નિજ પર જીવનો, તારણ તરણ જહાજ, પ્ર. બા૦ ૧૦

(૧૭)

અર્થ.—આપ સ્વ પર જીવના દ્રવ્ય અને ભાવ પ્રાણના રક્ષક હોવાથી તમને પરમ અહિંસક સ્વરૂપે અમે જાણ્યો અનુભવ્યો છે. તમે પોતે તર્યા અને બીજાને ભવસાગર તરવામાં પ્રવહણ સમાન છો. પરમ અહિંસક જે હોય તે સ્વયંતરે અને બીજાને તારે.

પરમાત્મ પરમેશ્વર, ભાવ દયા દાતાર; પ્રભુ !
સેવા ધ્યાવો એહને, દેવચંદ્ર સુખકાર. પ્ર. બા. ૧૧

અર્થ.—સર્વ અંતીદ્રિય ગુણ સંપન્ન હોવાથી આપ પરમાત્મા છો, જગત્ વાસી જીવોથી અનંત ગુણભાવ ઐશ્વર્ય યુક્ત હોવાથી આપશ્રી પરમેશ્વર છો. આપશ્રી ભવ્યાત્માઓને અહિંસાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ, નય નિક્ષેપ અને પ્રમાણાદિક વડે સમજાવનાર હોવાથી ભાવદયાના દેનાર છો-કરનાર-છો-માટે હે ભવ્યો એવા શુદ્ધ અહિંસક પરમેશ્વર્ય વિશિષ્ટ પરમાત્મ પ્રભુની અનન્ય ભાવે સેવા કરો, તન્મયતા પૂર્વક ધ્યાન કરો; તેમની સેવા અને ધ્યાન પરમ સુખ આપનાર છે. એમ શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજ હિતશિક્ષા આપે છે.

(૪) શ્રી સુબાહુજિન સ્તવન.

માહરો વાહલો પ્રજાચારી—એ દશી.

શ્રીસુબાહુજિન અંતરજમી, મુજ મનનો વિસરામીરે;
પ્રભુ અંતરજમી, આતમધર્મતણો આરામી, પરપરિણતિ
નિઃકામીરે, પ્રભુ અં ૦ ॥ ૧ ॥

(૧૮)

અર્થ, રાગદેવનો જયકરનાર શ્રી સુખાહુ સ્વામી સર્વ દ્રવ્ય અને પર્યાયના સ્વરૂપને જાણનાર હોવાથી મારા અંતર્ગત લાવને જાણે છે તેથી મારા અંતર્યામી છે; એટલુંજ નહિ પરંતુ મારા મનને પરમ વિશ્રાંતિના સ્થાનકરૂપ છે. કારણ ? મારું મન આ સંસારની વિવિધ વિકલ્પ જાતમાં ગુંથાઈ જઈ અનેક ઉપાધિથી અશાંત થયેલું, તેને પરમ સમાધિમય જિનેશ્વર દેવની સેવા લક્ષિતજ પરમ વિશ્રાંતિની ભૂમિ છે આપ શ્રીમાન્ આત્મિક ધર્મ-માંજ રમણ કરનાર હોવાથી પરલાવની પરિણતિની ઇચ્છા પણ નથી, એટલે આપશ્રી પરમ નિષ્કામી છો.

કેવલજ્ઞાન અનંત પ્રકાશી, ભવિજન કમલ વિકાસીરે;
પ્રભું ચિદાનંદ ધન તત્ત્વ વિલાસી, શુદ્ધ સ્વરૂપ
નિવાસીરે પ્રભું ૨

અર્થ.—સમસ્ત વસ્તુના સંપૂર્ણ સ્વરૂપને એક સમયમાં જેનાવડે જાણી શકાય તે કેવલજ્ઞાન, અનંત પર્યાય યુક્ત હોવાથી આપ અનંત વસ્તુના પ્રકાશક છો; અથવા જેનો કોઈ કાલે અંત આવનાર નથી એવા અનંત જ્ઞાનવડે પ્રકાશી રહ્યા છો. અનંત વસ્તુને જાણવી રહ્યા છો. કેવલજ્ઞાનના સ્વપર્યાય અને પરવર્યાય (સ્વપર્યાયવડે જે જ્ઞેયતું જ્ઞાત થાય તે) અનંત હોઈને સર્વ આકાશથી પણ અનંત ગુણ છે આપશ્રી કેવલજ્ઞાનના પ્રકાશ રૂપ સૂર્યવડે લવ્યજનના હૃદય કમલને વિકસાવનાર છો વલી આપશ્રી જ્ઞાનાનંદના સમૂહરૂપ આત્મ તત્ત્વના વિલાસી અને સકલ પુણ્યલ રૂપ કલંકે રહિત શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપમાં નિવાસ કરનાર છો.

(૧૬)

યધપિ હું મોહાદિકે છલિયો, પર પરિણતિ શું ભલિયોરે;
 પ્રભુ૦ હવે તુજ સમ મુજ સાહેબ મલિયો, તેણે સવિ
 ભવભય ટલિયો રે. પ્રભુ૦ ૩

અર્થ:—હે પ્રભો ! મોહનીય વગેરે આઠ કર્મ મુભટોએ મને ઠંગીને—ભાન ભૂલાવીને વિભાવ રૂપ પરિણતિમાં અને કર્મ વર્ગણાની જાલમાં લેળવી દીધો. તેથી હું મારા સ્વરૂપને ભૂલી જઈ મન વચન અને કાય યોગની ક્રિયા વગેરે પુદ્ગલ પરિણતિને પોતાની માનવા લાગ્યો ! અરે ! મારા જ્ઞાનાદિક શુભની પરિણતિનું ભાન માત્ર પણ ન રહ્યું !! પરંતુ હવે તમારા સરખા પરમ ઉપકારક મહા પ્રભુનો મને લેટો થયો; અને આપ કૃપા-ભુશ્રીએ મને સમજાવ્યું કે:—“હે ભવ્ય ! તું શુદ્ધ ચેતન દ્રવ્ય છો અને પુદ્ગલ અચેતન (જડ) દ્રવ્ય છે માટે આ પુદ્ગલ પરિણતિ તારી નથી, તું અનાદિની ભૂતથી પોતાની માની રહ્યો છો માટે તું તારા સ્વરૂપનો વિચાર કર.” એમ પરમ આત્મ પુરૂષોત્તમ પ્રભુના સદુપદેશથી મને આત્મિક સ્વરૂપની ઓળખાણ થઈ પ્રતીતિ થઈ તેથી ભવ ભ્રમણનો સર્વ ભય ટલી ગયો. કુશલ પુરૂષોનો અનુભવ છે કે:—“ આત્માની શુદ્ધ પરિણતિ તે મોક્ષ અને અશુદ્ધ પરિણતિ તે સંસાર.” એમ સમજીને જે જીવ પર પરિણતિનો ત્યાગ કરે તેમને ભવ (સંસાર) નો ભય નથી.

ધ્યેય સ્વરૂપે પ્રભુ અવધારી, દુઃખ્યાન પરિણતિ વારીરે;
 પ્રભુ૦ ભાસન વીર્ય એકતા કારી, ધ્યાન સહજ
 સંભારીરે. પ્રભુ૦ ૪

(૨૦)

અર્થ—શુદ્ધ પરિણુતિ નિષ્પન્ન વીતરાગ પરમાત્માને ધ્યેય સ્વરૂપે લક્ષ્યમાં ભરાબર રાખી પરમાત્મ સ્વરૂપને ઓળખીને દુર્ધ્યાનની એટલે આર્ત અને રોદ્ર ધ્યાનની પરિણુતિને ત્યાગ કરી, કિંવા વિષ ગરલ અને અન્યોન્ય ક્રિયાની પરિણુતિને છોડીને; અથવા જ્ઞાન અને સ્વવીર્યની એકતા (અલેહતા) સાધી સહજ ધ્યાન પ્રભુના વીતરાગ ભાવનું ચિંતન કરવું જ્યાંસુધી એકાગ્રતા થાય ત્યાં સુધી, એમ કરતાં આત્મા તદ્દલેટુ અને અમૃત ક્રિયા વિશિષ્ટ નિર્વિકલ્પ દશાને પ્રાપ્ત થાય.

ધ્યાતા ધ્યેય સમાધિ અભેદે, પર પરિણુતિ વિચ્છેદે રે;
પ્રભુ ધ્યાતા સાધક ભાવ ઉચ્છેદે, ધ્યેય સિદ્ધતા વેદે રે.

પ્રભુ ૦ ૫

અર્થ—નિર્વિકલ્પ ધ્યાનવડે ધ્યાતા તે ધ્યેયથી અલેહ થાય. અર્થાત્ ધ્યાતા આત્મા, ધ્યેય આત્માની સિદ્ધતા અને ધ્યાન આત્મતત્ત્વનોજ માત્ર એક ઉપયોગ જો એ સ્થિતિ ધ્યાતા; ધ્યેય અને ધ્યાનની અલેહતા (એકતા) જેમને થાય તેને પછી પર અવલંબનની જરૂર નથી. પરંતુ સાધક દશામાં વર્તનાર લબ્યાત્મા એ પ્રથમ દુષ્ટ ધ્યાનની પરિણુતિને ત્યાગ કરવા માટે શુભ ધ્યાનના કારણ ભૂત શ્રી વીતરાગ પ્રભુનું ધ્યાન કરવું સ્મરણ કરવું. તે પણ કેમશઃ—પદસ્થ, પિંડસ્થ અને રૂપસ્થ ધ્યાનની સિદ્ધિ કરીને પછી કેવલ આત્માવલંબી થઈ રૂપાતીત ધ્યાન કરવાથી આત્મા નિરાવરણ થઈ સકલ પર પરિણુતિને ઉચ્છેદ (નાશ) કરે અર્થાત્ શુકલ ધ્યાનનો ખીજો પાયો એકત્વ વિતર્ક અપ્રવિચાર તેના વતી ધનધાતિ ધર્મનો ક્ષય કરવાથી કેવલજ્ઞાન દર્શન પ્રાપ્ત

(૨૧)

થાય, ત્યારેજ ધ્યાતા અને ધ્યેયની સમાપ્તિ થાય. ધ્યાતા ધ્યેયનો વિશ્લેષ ટળી જાય જ્યારે ને ત્યારે એજ કર્તવ્ય છે.

દ્રવ્યક્રિયા સાધન વિધિયાચી, જે જિન આગમ વાચીરે;
પ્રભું પરિણુતિ વૃત્તિ વિભાવે રાચી, તેણે નવ થાય
સાચીરે. પ્રભું ૬

અર્થ.—શ્રીજિન પ્રવચનમાં મુકિતના નિમિત્તભૂત દ્રવ્યક્રિયા શ્રાવક માટે દેવશુરની સેવાભક્તિ, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પૌષ્ઠ, સ્વધર્મિ વાત્સલ્ય, સપ્તક્ષેત્રનું પોષણ વગેરે અને મુનિને માટે તપ, જપ, સમિતિ, શુષ્કિત, પ્રતિલેખન, પરિષદ સહન, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, ઇત્યાદિક શુભ દ્રવ્ય ક્રિયા મુકિતના નિમિત્ત ભૂત કહેલ છે. તે ક્રિયા પણ જો સાધ્ય સાપેક્ષ, શાસ્ત્ર સમ્મત અને અંતરંગ પરિણુતિ થાયને સ્વાત્મ ભાવમાં લીન થવાય તો મુકિતના સાધનભૂત થવા પામે. પરંતુ તે ક્રિયા પૂર્વોક્ત સ્થિતિથી વિપરીત-હોય સાધ્ય નિરપેક્ષ અંતરંગ પરિણુતિ પર ભાવમાં રાચેલી હોય તો તે સત્ય ક્રિયા પણ સાધ્ય શૂન્ય હોઈને હિત કરનારી થતી નથી.

પણ ભય નહિં જિનરાજ પસાયે, તત્ત્વ રસાયણ પાયે રે;
પ્રભું પ્રભુ ભગતેં નિજ ચિત્ત વસાયે, ભાવ રોગ મિટ
જાયે રે. પ્રભું ૭

અર્થ.—હે જિનેશ્વર ! આપશ્રોના પ્રસાદથી જીવાદિક તત્ત્વનું કિંવા શુદ્ધ દેવશુર અને ધર્મનું યથાર્થ શ્રદ્ધાન રૂપ ઉત્તમ રસાયણ (ઔષધ) નો મેં ઉપયોગ કરેલ છે. માટે મને હવે

(૧૨)

જરાપણુ ભય નથી, કારણુ ? મને હવે યથાર્થ વસ્તુ સ્વરૂપનું જ્ઞાન થયું છે અને દ્રવ્ય ક્રિયા પણ સાધ્ય સાપેક્ષતાએ મેં સ્વીકારેલ છે. માટે માફ આત્મિક કાર્ય સફલ થશે. વહી મારા ચિત્તને આપશ્રીની ભક્તિમાં જોડી દીધું છે. તેથી મારા ભાવ કર્મ રૂપ આંતરિક રોગ પણ ટળી જશે. એ ચોક્કસ છે કારણુ ? મેં તત્ત્વ રસાયણનું પાન કરેલું છે.

જિનવર વચનામૃત અનુસરિયેં, તત્ત્વ રમણુ આદરિયેં રે;
પ્રભુ૦ દ્રવ્ય ભાવ આશ્રવ પરિહરિયેં, દેવચંદ્ર પદ વરિયેં
રે પ્રભુ૦ ૮

અર્થ.—શ્રીજિનેશ્વર કથિત તત્ત્વરૂપે આગમના વચનામૃત ને અનુસરિયેં એટલે યથાર્થ શ્રદ્ધાન પૂર્વક સમ્યક્જ્ઞાનવડે તત્ત્વ રમણુતા આદરીએ વિભાવિક પરિણુતિનો ત્યાગ કરીએ. આત્મ-રમણુતા (જ્ઞાન-દર્શનમાં સ્થિરતા) વડે દ્રવ્યાશ્રવ-પ્રાણુતિપાતાદિ અને ભાવાશ્રવભિચ્યાત્વાદિ અંતરંગ અશુદ્ધ પરિણુતિ તેનો ત્યાગ કરવાથી દેવમાં શ્રેષ્ઠ ચંદ્ર સમાન નિર્મલ સર્વ કર્મ રહિત સિદ્ધપદને પ્રાપ્ત કરીએ.

(૫) શ્રી સુજાત સ્વામી જિન સ્તવન.

દેહુ દેહુ નણુદ હડીલી—એ દેશી.

સ્વામી સુજાત સુહાયા; દીઠા આનંદ ઉપાયા રે;
મનમોહન જિનરાયા, જોણે પૂરણુ તત્ત્વ નિપાયા,
દ્રવ્યાસ્તિક નય ઠહરાયારે. મન૦ ૧ પર્યાયાસ્તિક

(૧૩)

નય રાયા, તે મૂલ સ્વભાવ સમાયા રે; મનં
જ્ઞાનાદિક સ્વ પર્યાયા, નિજ કાર્ય કરણુ વરતાયા રે.

મનં ૨. યુગ્મં

અર્થ.—શ્રી સુજાતનાથ પ્રભુ ! મારા મનને અત્યંત પ્રિય લાગ્યા. હે મનના મોહન જિનરાજ ! આપશ્રી સર્વને પ્રિય લાગે એમાં આશ્ચર્યનથી કારણ ? જે દેવ રાગ-દ્રેષ સહિત હોય તે ચિત્તને પ્રિય ન લાગે એ સ્વાભાવિક છે. પરંતુ આપ શ્રીમાન તો વીતરાગ સ્વરૂપ છો એમ જોવાથી અનુભવ થવાથી મને અત્યંત પ્રમોદભાવ ઉત્પન્ન થયો. પ્રભો ! આપશ્રીએ સંપૂર્ણ આત્મતત્ત્વ ઉત્પન્ન કર્યું—પ્રગટ કર્યું. જોકે સર્વ આત્માઓમાં સંપૂર્ણ તત્ત્વ, અનાદિ કાલથી સંગ્રહ નયવડે સ્વતઃ સિદ્ધ છે, તથાપિ કર્મ-વર્ગણા વડે તે આવરિત છે, પરંતુ આપે તેનો સર્વથા વિદ્વંસકરી એવંભૂતનયે પરિપૂર્ણ આત્મ તત્ત્વ પ્રગટ કર્યું, અર્થાત્ આપશ્રીનું આત્મદ્રવ્ય સર્વથા નિવારણ થયું માટે દ્રવ્યસ્થિતિક નય વડે અવસ્થિત (નિત્ય) થયું. હવે જે આપ શ્રીમાનનું સંપૂર્ણ આત્મતત્ત્વ પ્રગટ થયું છે તે કોઈ કાલે પણ તિરોભાવ પામે તેમ નથી—કર્મપુદ્ગલ સાથે સંશ્લિષ્ટ (સખંધિત) પણ થાય નહિં. જેમ દ્રવ્યસ્થિતિકનયે આપશ્રી નિર્મલ થયા તેમ પર્યાયાસ્થિતિક નય વડે પણ આપશ્રીના જ્ઞાનપર્યાય દર્શન પર્યાય અને ચારિત્ર પર્યાય ઈત્યાદિક અનંત પર્યાય નિર્મલ થયા છે તે મૂલ આત્મ દ્રવ્યમાંજ સમાયેલા છે. સ્વપર્યાય આત્મ દ્રવ્યથી કોઈ કાલે પણ જૂઠા પડે નહિં,—આત્માનુયાયિની પ્રવૃત્તિ કરે, જોકે સર્વ ગુણો પોતપોતાનું જૂઠું જૂઠું કાર્ય કરે તો પણ આત્મ

(૨૪)

દ્રવ્યથી ભિન્ન કાર્યતો નજ કરે. જેમ કોઈ એક રાજાના સેવકો આત્મીય (પોતાના) કાર્ય જૂઠા જૂઠા કરે, પરંતુ તે કાર્ય રાજાની આજ્ઞાથી ભિન્ન નથી તેમ જ્ઞાન, જાણવા રૂપ, દર્શન દેખવા રૂપ અને ચારિત્ર સ્થિરતા રૂપ કાર્ય કરે એમ દરેક પર્યાય ભિન્ન ભિન્ન કાર્ય કરે, પરંતુ તે આત્મ દ્રવ્યથી અભિન્ન કરે માટે આપશ્રીએ દ્રવ્યાસ્તિક પર્યાયાસ્તિક નયને આત્મ કાર્યમા જોડી દીધા છે.

અંશ નય માર્ગ કહાયા, તે વિકલ્પ ભાવ મુણાચારે;
મન૦ નય ચાર તે દ્રવ્ય થપાયા, શબ્દાદિક ભાવ
કહાચારે. મન૦ ૩

અર્થ.—પ્રમાણુનો અંશ (એક દેશ) તે નય કહેવાય, અર્થાત્ પ્રત્યેક પદાર્થને વિષે અનંત ધર્મ રહેલા છે તેમાંથી મુખ્યતાએ એક ધર્મની વ્યાખ્યા કરનાર તે નય. જોકે જેટલા વચનના પ્રવાહ (પ્રકાર) તેટલા નયના માર્ગ છે તથાપિ તે સર્વનો સમાવેશ સાતનયમાં થઈ જાય છે. માટે મુખ્ય સાત નય છે તેના નામ—૧ નૈગમ ૨ સંગ્રહ ૩ વ્યવહાર ૪ ઋણુસૂત્ર ૫ શબ્દ ૬ સમભિરૂઢ અને ૭ એવંભૂતનય એ નયસપ્તકમાંથી પ્રથમના ચાર નય, દ્રવ્ય (દ્રવ્યાસ્તિક) નય કહેવાય છે અને બાકીના ત્રણ નય (શબ્દાદિક) તે ભાવ (પર્યાયાસ્તિક) નય કહેવાય છે આ શબ્દાદિનય શબ્દ પ્રધાન છે શબ્દની મુખ્યતાવાળા છે. આ વ્યાખ્યા શ્રીમાન્ જિન ભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણના કથનને અનુસરનારી છે; અને શ્રીમાન્ સિદ્ધસેન દિવાકરજી તો પ્રથમના ત્રણ નયને દ્રવ્યાસ્તિક અને પાછલના ચાર નયને પર્યાયાસ્તિક

(૨૫)

માને છે મતલબકે તેઓશ્રી ઋતુસૂત્ર નયને પર્યાયાસ્તિક માને છે. તે પણ અપેક્ષા યુક્ત છે. તથાપિ શુદ્ધનય તો ત્રણજ કહેવાય દરેક નય ઉત્તરોત્તર વિશુદ્ધ છે; વલી અકેક નયના સોસો (૧૦૦) ભેદ થાય છે, સર્વ નયનો સ્વીકાર કરનાર તે સમ્યક્દષ્ટિ અને અકેક નયને માનનાર તે મિથ્યાદષ્ટિ, નયોનું યથાર્થજ્ઞાન એજ જૈન શાસનની વિશિષ્ટતા છે.

દુર્નય તે સુનય ચલાયા, એકત્વ અભેદે ધ્યાયારે;
મન૦ તે સર્વી પરમાર્થે સમાયા, તસુ વર્તન ભેદ

જમાયારે. મન૦ ૪

અર્થ.—જે વસ્તુના કોઈ પણ એક ધર્મની સુખ્યતાએ વ્યાખ્યા કરે અને ગૌણતાએ રહેલ અન્યધર્મોને ન સ્વીકારે તે દુર્નય અને જે વસ્તુના એક ધર્મની વ્યાખ્યા કરતાં ગૌણધર્મને સાપેક્ષતાએ સ્વીકારકરે અસ્તિ ભાવે માને તે સુનય યથા ‘સ્યા દસ્તિ ઘટઃ’ આ વાક્યમાં ઘટ (ઘડા) ના અસ્તિત્વ ધર્મની સુખ્યતા અને ‘સ્યાત્’ શબ્દથી નાસ્તિત્વ ધર્મની ગૌણતાપૂર્વક વ્યાખ્યાન કરનાર તે સુનયી સ્યાદ્રાદી અને ગૌદ્રાદિક અકેક નયના પક્ષને ગ્રહણ કરી એકાંશે વ્યાખ્યા કરનાર તે દુર્નયી એકાંત વાદી કહેવાય છે. હે પ્રભો ! આપશ્રીની આશ્ચર્યતાપૂર્વક વિશિષ્ટતા છે કે:—એકાંત દુર્નયને સાપેક્ષતાએ સુનયમાં ચલાવી શકો છો સ્થાપન કરી શકો છો—! આપશ્રીના પ્રવચનમાં સાતે નયની પક્ષપાત વિના પ્રરૂપણા વ્યાખ્યાએ અર્થાત્ સ્યાદ્રાદ દષ્ટિએ દુર્નય (એકાંતનય) ને પણ સુનયતાએ વિચારી શકાય છે એજ સમ્યક્દષ્ટિની બલીહારી છે આપે દુર્નય અને સુનયની અનેકાંત

(૨૬)

દષ્ટિએ એકતા બતાવીને અલેદ ભાવે વિચાર્યા છે. તેથીજ સર્વ નયને પરમાર્થમાં સમાવી આપ્યા છે-એટલી દીધા છે તે નયોની પ્રવૃત્તિ અને લેદ (વિકલ્પ) ને પણ ગમાવી દીધા છે કારણ ? આશિત્ર ગુણમાં સર્વનય પરસ્પર વિસંવાદિત રહેતા નથી પણ ભળી જાય છે.

સ્યાદ્રાદિ વસ્તુ કહીજે, તમ્મુ ધર્મ અનંત લહીજે;
મનં સામાન્ય વિશેષનું ધામ, તે દ્રવ્યાસ્તિક પરિ-
ણામ રે. મનં પ

અર્થ.—સ્યાદ્રાદિ વાળી વસ્તુ કહેવાય અર્થાત્ ‘સ્યાત્’ શબ્દ અનેકાંતનો ઘોતક-પ્રકાશક છે. ‘સ્યાત્’ એટલે કંથયિત અસ્તિ અને કંથયિત નાસ્તિ છે ઇત્યાદિક સ્વરૂપ છે, કારણ પ્રત્યેક વસ્તુ (દ્રવ્ય) અનંત ધર્માત્મક છે. તે સર્વ ધર્મ અનેકાંત-સ્યાદ્રાદિ પથે રહેત છે, જેમ કોઈપણ વસ્તુ (દ્રવ્ય) માં સ્વદ્રવ્યાદિકપથે અસ્તિત્વ અને પર દ્રવ્યાદિકપથે નાસ્તિત્વ રહેત છે. કિંવા મૌલિક દ્રવ્યની અપેક્ષાએ એક અને પર્યાય-પ્રદેશાદિ વડે અનેક તેમજ દ્રવ્ય સ્વરૂપે નિત્ય અને ઉત્પાદ અને વ્યય સ્વરૂપે અનિત્ય અથવા ક્ષેત્ર-ક્ષેત્રીપથે અલેદ અને ગુણ પર્યાયપથે લેદ એવી રીતે ભવ્ય અભવ્ય, વકતવ્ય અને અવકતવ્ય ઇત્યાદિ અનેક ધર્મ મય વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. પ્રત્યેક વસ્તુ, સામાન્ય અને વિશેષ સ્વરૂપ છે અર્થાત્ ઉભયાત્મક છે સામાન્ય વિશેષનો આધાર છે, દ્રવ્યના મૂલ અસ્તિ સ્વભાવમાં સર્વ ધર્મ પરિણમે છે.

(૨૭)

જિન સ્વરૂપ અનંત ગણીજે, તે દિવ્ય જ્ઞાન જાણીજે;
મનં શ્રુત જ્ઞાને નય પક્ષ લીજે, અનુભવ આ સ્વાદ
ન કીજે. મનં ૬

અર્થ:—શ્રી જિનેશ્વર દેવ અનંત ગુણ પર્યાય સ્વરૂપ હોવાથી તેઓશ્રીનું સ્વરૂપ અનંત અપાર છે. તે સ્વરૂપનું જ્ઞાન દિવ્ય જ્ઞાન (આંતરિક વિવેક ચક્ષુ) થી થવા પામે અથવા સદ્-ગુરૂના પ્રસાદથી શ્રુત જ્ઞાનના બલ વડે કિંવા નયના માર્ગ (સ્વરૂપ) થી શ્રીજિન ભગવાનનું સ્વરૂપ જાણી શકીએ—જ્યારે યથાર્થ સ્વરૂપ જાણવામાં આવે ત્યારેજ અનુભવનો આસ્વાદ (રસ) મળે બાલજીવો પ્રભુનું સ્વરૂપ તેમનું શરીર અને સમવસરણાદિકમાં માની લીધે છે કારણ ? તે ચર્મ ચક્ષુથી જોનારા છે પરંતુ જે આંતરિક દૃષ્ટિથી પ્રભુના સ્વરૂપને ઓળખે છે તેને ખરો અનુભવનો આસ્વાદ (આનંદ) મળે છે.

પ્રભુ શક્તિ વ્યક્તિ એક ભાવે, ગુણ સર્વ રહ્યા સમભાવે;
મનં મારે સત્તા પ્રભુ સરખી, જિન વચન પસાયે
પરખી. મનં ૭

અર્થ:—હે જિનેશ્વર ! આપ શ્રીમાનની શક્તિ અને વ્યક્તિ એક સ્વરૂપે છે. એટલે ? સંગ્રહ નયે જે આત્મ સત્તા-પરમાત્મ સ્વરૂપ તિરો ભાવે રહેલ તે આપશ્રીએ એવું ભૂત નયે પ્રગટ કરી શક્તિને વ્યક્તિ એક ભાવે થવાથી સર્વ ગુણ સમ ભાવે રહેલ છે. કારણ ? વિષમ ભાવના કારણ ભૂત પર (રાગ-દ્વેષાદિ) પરિણતિનો અભાવ છે, હે પ્રભો ! આપશ્રી અને મારા

(૨૮)

વચ્ચે ઝોટલોજ માત્ર અંતર છે કે:-મારી આત્મ સત્તા સંબંધ
નયથી આપ શ્રીમાનના જેવીજ છે પણ તે શક્તિથી છે વ્યક્તિત્વ
થી પ્રગટ નથી, એમ જે જાણેલ છે તે આપશ્રીની વાણીના પ્રતા-
પથી અર્થાત્ નિર્ઞય પ્રવચનથી નિશ્ચય વ્યવહારતું સ્વરૂપ જા-
ણ્યાથી, હું સમજી શક્યો છું કે શક્તિતત્ત્વ: હું આપ સમાન છું
પરંતુ વ્યક્તિતત્ત્વ: તમારા જેવો થવા પામું તે દિવસ ધન્ય છે.

તુંતો નિજ સંપત્તિનો ભોગી, હું પર પરિણતિનો યોગીરે;
મન૦ તિણે તુમ પ્રભુ મારા સ્વામી, હું સેવક તુજ
ગુણ ગ્રામીરે. મન૦ ૮

અર્થ:—હે પ્રભો ! આપશ્રી તો આત્મિક લક્ષ્મીના સંપૂર્ણ
ભોગી છો મારી આત્મિક લક્ષ્મી અનાદિની ભૂલથી અવરાઈ
જવાથી, ધન ધાન્યાદિક પરિગ્રહનેજ સ્વ લક્ષ્મી માનીને હું પર
પરિણતિનો સંયોગી થયો પરભાવમાં તદ્દલીન થયો. તેથી અનંત
કર્મ વર્ગણાથી બંધાઈને હું સંસાર ચક્રમાં ભટક્યો, પરંતુ હવે
હું તમારો ગુણ ગ્રામ કરનાર સ્તુતિ કરનાર સેવક છું અને આપ
પરમ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા મારા સ્વામી છો-નાથ છો.

એ સંબંધે ચિત્ત સમવાય, મુજ સિદ્ધિનું કારણ થાય;
મન૦ જિનરાજની સેવના કરવી, ધ્યેય ધ્યાન ધારણા
ધરવી. મન૦ ૯

અર્થ:—એ સેવ્ય (સ્વામી) સેવકના સંબંધ વડે આપ શ્રીમાનની
ગુણ સ્તુતિ કરતાં ચિત્તની એકાગ્રતા થાય અને આપશ્રીના પુષ્ટ
નિમિત્તના યોગથી મારું ઉપાદાન કારણ પ્રગટ થાય ત્યારે તે
(ઉપાદાન) આત્મ સિદ્ધિનું કારણ થાય ઉપાદાન કારણને પ્રગટ

(૨૯)

કરવા માટે શ્રીમાન જિનરાજની અનન્યભાવે સેવા ભક્તિ નિરંતર કરવી ચિત્તની પ્રસન્નતાએ શુદ્ધ ધ્યેયનું ધ્યાન કરવું સાધ્ય સાધકની અભેદતાએ સાધના કરવી. તે ક્યારે થાય ? જ્યારે ઈંદ્રિયાના વિષયોના વિરામરૂપ ધારણા થાય અર્થાત્ માત્ર એક જ શુદ્ધ ધ્યેયનું લક્ષ્ય થાય ત્યારેજ મોક્ષની સિદ્ધિ થાય.

તું પૂરણુ બ્રહ્મ અરૂપી, તું જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપી; મનઃ એમ તત્વાવલંબન કરીએ, તો દેવચંદ્ર પદ વરીએ

મનઃ ૧૦

અર્થ.—આપશ્રી સંપૂર્ણુ બ્રહ્મ નિજ સ્વરૂપ ભોગી હોઇને પરભાવના નિષ્કામી છો; અને વર્ણુ ગંધ રસ અને સ્પર્શાદિકથી રહિત હોવાથી આપ શ્રીમાન અરૂપી છો-ઈંદ્રિયાદિકથી અગોચર છો કેવલજ્ઞાન વડે સર્વ દ્રવ્ય પર્યાયને વસ્તુતઃ બાણો છો. માટે આપશ્રી જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપી છો વહી ચારિત્ર શુણુ વડે નિજાનંદમાં વિલાસ કરી રહ્યા છો. માટે આપશ્રીના શુદ્ધ નિષ્પન્ન આત્મતત્ત્વનું (અમે) અવલંબન સ્વીકારીએ તેમાંજ ચિત્તની એકાગ્રતા કરીએ તો શ્રેષ્ઠ દેવચંદ્ર પદ (સિદ્ધપદ) ને પ્રાપ્ત કરીએ.

(૬) શ્રી સ્વયંપ્રભ જિન સ્તવન.

મો મનડો હેડાઉહો મિસરી ઠાકુરો માહરો એ દેશી,
સ્વામી સ્વયંપ્રભને હો જાઉં ભામણે, હરખે વાર હજાર;
વસ્તુ ધર્મ પૂરણુ જસુ નીપનો, ભાવ કૃપા કિરતાર
સ્વામી ૧

(૩૦)

અર્થ.—શ્રીમાન્ સ્વયં પ્રભ સ્વામીને હું અતિશય પ્રેમ સહિત હબરો વખત ભામણે જાઉં-અત્યંત લક્ષિત ભાવે આધીન રહું આપશ્રીનો સંપૂર્ણ આત્મિક ધર્મ પ્રગટ થયો છે સર્વ ગુણ પર્યાય નિર્મલ થયા છે. તેથી આપશ્રી ભાવદયાના કરનારા છો. કારણ ? અનાદિ કાલથી સંસાર ચક્રમાં પરિભ્રમણ કરનાર જીવો ઉપર ભાવ દયા લાવી તેઓને ચારિત્ર પ્રવહણમાં બેસાડીને મુક્તિ માર્ગે મોકલી રહ્યા છો અને કર્મ રોગથી મુકાવનારા છો એટલેજ આપશ્રી ભાવ દયાલુ છો.

દ્રવ્ય ધર્મ તે હો જોમ સમારવા, વિષયાદિક પરિહાર;
આતમ શક્તિ સ્વભાવ મુધર્મનો, સાધન હેતુ ઉદાર.
સ્વામી૦ ૨

અર્થ.—માનસિક વાચિક અને કાયિક યોગને અશુભ કાર્ય (ઇન્દ્રિયના વિષય અને પ્રાણાતિપાતાદિક) થી વિરામ પમાડીને શુભ કાર્ય (તપ જપ ધર્મ ધ્યાનાદિક વ્યાપાર) માં પ્રવૃત્તિ કરવી એ દ્રવ્ય ધર્મ છે; તે અનંત જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રાદિક સ્વભાવ ધર્મની સિદ્ધિ માટે ઉત્તમ નિમિત્ત છે. વીતરાગ આજ્ઞાએ દ્રવ્ય ધર્મ તે કારણ અને ભાવ ધર્મ તે કાર્ય છે. એમ કુશલ પુરૂષનું મંતવ્ય છે.

ઉપશમ ભાવે હો મિશ્ર ક્ષાયકપણે, જે નિજ ગુણ પ્રાગ્ ભાવ;
પૂર્ણ વસ્થાને હો નીપજવતો, સાધન ધર્મ
સ્વભાવ. સ્વામી૦ ૩

અર્થ.—ઉપશમ ભાવે, મિશ્ર (ક્ષયોપશમ) ભાવે કિંવા ક્ષાયક ભાવે જે જે આત્મિક ગુણનો પ્રાગ્ભાવ યાને પ્રગટપણું તે

(૩૧)

તે ભાવ ધર્મ ઉત્તરોત્તર આત્મિક ધર્મનો સાધક છે, પ્રથમ ઉપ-
શમાદિ ભાવે પ્રાપ્ત થયેલ સમ્યક્ત્વ, તે વિરતિને પ્રાપ્ત કરાવ-
નાર થાય છે. વિરતિથી અપ્રમત્તાપણું, અપ્રમત્તાથી ક્ષપક શ્રેણિ
અને ક્ષપક શ્રેણિથી ક્ષીણ મોહતા, એમ યાવત્ અયોગિ પણાની
પૂર્ણવસ્થા પર્યંત સાધન ધર્મ છે. આયોગિપણું પણ સિદ્ધત્વનું
સાધન છે; તે એવું ભૂત નયથી સાધન છે સંપૂર્ણ સિદ્ધ દશા
પ્રાપ્ત થયા પછી સાધન ધર્મ નથી કાર્યની પૂર્ણતાએ કારણનો
અભાવ હોય.

**સમકિત ગુણથી હો શૈલેશી લગે, આતમ અનુગત
ભાવ; સંવર નિજ્જરા હો ઉપાદાન હેતુતા, સાધ્યા
લંબન દાવ. સ્વામી ૦ ૪**

અર્થ—પર પરિણતિનો અંતરંગ પરિણામે ત્યાગ કરીને
આત્માને અનુગત પરિણતિનું પ્રગટ થવું તે સમકિત ધર્મ (ચોથા)
ગુણ સ્થાનથી માંડી યાવત્ શૈલેશી (ચૌદમાં) ગુણસ્થાન લગે છે.
અતુર્થ ગુણસ્થાને જીવાત્માને પ્રથમ યથાર્થ વસ્તુ (તત્ત્વ) નું શ્રદ્ધાન
થાય, સાથે સાથે આત્મ ગુણને પ્રગટ કરવાની રૂચિ થાય અને પરભા-
વનું કર્તાપણું અને ભોક્તાપણું ટળે એટલે સ્વગુણના કર્તા અને
ભોક્તાપણાનું ભાન થાય. એમ ઉપાદાન કારણતાએ ગુણમાં સ્થિત
થવાથી સંવર અને નિજ્જરા થાય. જો કે ચોથે ગુણ સ્થાને વ-
ર્તેલો જીવ, ખડુંલ આરંભ સમારંભમાં પ્રવર્તેલો હોય વિરતિ
ભાવને પણ ગ્રહણ ન કરી શકે; તોપણ અંતરંગ પરિણામે ઉદા-
સીનપણું અવશ્ય હોય, તીવ્ર પરિણામથી કંઈ પણ પાપાચરણ તે
જ કદે સાક્ષી માત્ર રહે, તેથીજ તે જીવાત્મા (પૂર્વ અખંધાત્મા

(૩૨)

હોય તો) ચોક્કસ વૈમાનિક દેવનું આયુઃ ખાંધે એમ ચતુર્થ ગુણ સ્થાનથી ઉત્તરોત્તર (આગલ આગલ) ગુણ સ્થાનની વિશુદ્ધતાએ વિશેષ વિશેષતર સંવર અને નિર્જર્જરા થવા પામે છે. ચતુર્થ ગુણ સ્થાનથી યાવત શૈલેશી ગુણ સ્થાન પર્યંત સાધ્ય એકજ છે પરંતુ સાધનમાં તરતમતા (સામાન્ય વિશેષતા છે.

સકલ પ્રદેશે હો કર્મ અભાવતા, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
આત્મ ગુણની હો જે સંપૂર્ણતા, સિદ્ધિ સ્વભાવ
અનુપ. સ્વામી૦ ૫

અર્થ:—આત્માના સર્વ પ્રદેશમાંથી કર્મ-વર્ગણનો અભાવ થાય તોજ પૂર્ણ આનંદ સ્વરૂપ આત્મ ગુણની સંપૂર્ણતા પ્રગટે તેજ અનુપમ સિદ્ધનો સ્વભાવ છે અર્થાત્ સિદ્ધ સ્વભાવને કોઈ પણ ઉપમાં આપી શકાય તેમ નથી. જેમ વનવાસી ભીલને કોઈક રાજા નગરમાં લઈ ગયા પછી વિવિધ ઉત્તમ ભોજન અને આ ભૂષણાદિકનાં સુખો આપવા છતાં તે પુનઃ જંગલમાં ગયો અને પોતાના કુટુંબને મલ્યો. તેઓએ નગરનાં સુખનું વર્ણન પૂછ્યું, પરંતુ અરણ્યમાં નાગરિક સુખના સાધનોનો અભાવ હોવાથી તે કંઈ પણ વર્ણન કરી શક્યો નહિ; માત્ર એટલુજ કહી શક્યો કે:—શહેરનું સુખ અતિશય સુંદર હતું. તેમ મોક્ષના અતીન્દ્રિય સુખનું વિર્ણન કેવલી ભગવાન જાણે છતાં તે વચન-અંગો-ચર હોવાથી વાણીથી કહી શકે નહિ. ઉત્તમોત્તમ દેવના ત્રણકાલના સુખને એકત્ર કરીને તેને અનંત ગુણ કરીએ તેને અનંત વર્ગો ભગિત કરીએ તોપણ સિદ્ધના સુખને અનંતમે ભાગે પણ ન પ્રહોંચે.

(૩૩)

અચલ અબાધિત હો જે નિઃસંઘતા, પરમાત્મ ચિદ્રુપ;
આત્મ ભોગી હો રમતા નિજપદે, સિદ્ધ રમણ એ રૂપ.
સ્વામી ૬

અર્થ:—આત્માને સ્વ સ્વરૂપથી ચલાવમાન કરનાર જે સ્વે
દેષ જન્ય અશુદ્ધ પરિણતિ તેનો અભાવ હોવાથી હે પ્રભો ! આ-
પશ્રી અચપલ છે. આત્માના ગુણો (જ્ઞાનાદિક) ને બાધિત
કરનાર જ્ઞાનાવરણીયાદિક કર્મોદય વગરનો અભાવ થવાથી આપ
અબાધિત છો, નવવિધ બાહ્ય પરિગ્રહ અને ચૌદ પ્રકારના અક્યં-
તર પરિગ્રહના સંગથી રહિત હોવાથી નિઃસંગ છો સર્વ સંગનો
પરિત્યાગ કરવાથી નિઃસંગપણું પ્રાપ્ત કર્યું છે. આપશ્રી જ્ઞાન
સ્વરૂપ પરમાત્મા છો. પૌણ્ડલિક ભોગને છોડવાથી આપ આત્મ
ગુણના ભોગી છો; અને આત્મિક સ્વરૂપમાં રમણ કરનાર છો,
એજ સિદ્ધપદનું સ્વરૂપ છે.

એકવો ધર્મ હો પ્રભુને નીપનો, ભાખ્યો એકવો ધર્મ;
જે આદરતાં ભવિયણ શુચિ હોવે, ત્રિવિધ વિદ્યારી
કર્મ. સ્વા ૭

અર્થ:—ઉપર કહેલ ધર્મ (સ્વભાવ) આપ શ્રીમાન્ને
પ્રગટ થયો, એટલેજ આપશ્રીએ તે ધર્મનો ઉપદેશ કર્યો. અર્થાત્
જે સાધન ધર્મ વડે આપશ્રીને સાધ્યની સિદ્ધિ થઈ તેજ સાધન
ધર્મ અને સાધ્યનું સ્વરૂપ આપશ્રીમાને ભવ્યાત્માઓને સમજાવ્યું
કહ્યું તે સાધન ધર્મને જો ભવ્યાત્માઓ અંગીકાર કરે અંતરંગ
પરિણામે પરિણામે, એટલે સાધ્ય (સિદ્ધ સ્વરૂપ) ને લક્ષ્યમાં
રાખીને સાધન ધર્મને સેવે તો ત્રિવિધ કર્મ (વ્યંગ્ય કર્મ) જ્ઞાન

(૩૪)

કર્મ અને નો કર્મ) ને સર્વથા નાશ કરી પરમ પવિત્ર થાય—
પરમાત્મ સ્વરૂપ થાય.

નામ ધર્મ હો ઠવણુ ધર્મ તથા, દ્રવ્ય ક્ષેત્રને કાલ;
ભાવ ધર્મના હેતુપણે ભક્તિ, ભાવ વિના સહુ આલ.
સ્વા૦ ૮

અર્થ:—‘ધર્મ’ એ શબ્દનો ઉચ્ચાર કરવો તે નામ ધર્મ.
૧. અથવા ‘ધર્મી’ એવા નામથી જે ઓળખાવતો હોય તેને પણ નામ
ધર્મ કહીએ. ‘ધર્મ’ એવા અક્ષરો લખવા, અથવા દશ વિધ યતિ
ધર્માદિકની સ્થાપના કિંવા કોઈ ધાર્મિક જીવાત્માની સ્થાપના
કરવી તે સ્થાપના ધર્મ. ૨. ઉપયોગ રહિત (વસ્તુતઃ વસ્તુના ભાવ
વિના) ધર્મ ક્રિયા કરવી તે, અથવા ભાવ ધર્મના કારણ ભૂત
જે દ્રવ્ય ક્રિયા તે દ્રવ્ય ધર્મ. ૩. ઉત્તમ તીર્થભુમિ વગેરે જે ક્ષેત્રમાં
પ્રાયઃ જીવ ધર્મ સન્મુખ થાય છે જ્યાં અનેક જીવોએ ધર્મ આરાધન
કયું છે તે ક્ષેત્ર ધર્મ. ૪. અષ્ટમી ચતુર્દશી પૂર્ણિમાં અમાસ, ચતુર્માસી
સંવત્સરી પ્રમુખ કલ્યાણિક તિથિઓમાં ઘણા લોકો ધર્મ ક્રિયા કરે
છે અથવા પ્રાતઃકાલ વગેરેમાં આવશ્યકાદિક ધર્મ કૃત્ય કરવામાં
આવે છે તે પણ કાલ ધર્મ. ૫. અને આત્મિક પરિણતિ ઉપ-
શમ ક્ષયોપશમ ક્ષાયિક ભાવરૂપ અંતરંગ પરિણામ ધર્મ તે ભાવ
ધર્મ. ૬. છઠ્ઠા ભાવ ધર્મના ઉપર્યુક્ત પાંચ ધર્મો ઉત્તમ હેતુ ભૂત
છે; પરંતુ ભાવ ધર્મ નિરપેક્ષ (ભાવવિના) પ્રથમ કહેલ ધર્મ
પંચક તે નિરર્થક છે. કારણ? દ્રવ્ય ક્રિયાના બલથી અલગ્ય
પણ તવ ઐવેચકમાં ઉત્પન્ન થાય છે; તથાપિ સાધ્ય ધર્મ નિરપેક્ષ
હોવાથી (અંતરંગ ધર્મ વિના) આત્મિક સિદ્ધિ શકી નથી.

(૩૫)

શ્રદ્ધા ભાસન હો તત્ત્વ રમણપણે, કરતાં તન્મય
ભાવ; દેવચંદ્ર જિનવર પદ સેવતાં, પ્રગટે વસ્તુ
સ્વભાવ. સ્વા૦ ૯

અર્થ—શ્રી જિનેશ્વર કથિત પદાર્થ સત્ય છે એમ અંત-
રંગ પરિણામે માનવું તે શ્રદ્ધા; જિનોકત નવ પદાર્થનું યથાર્થ
બાણુપણું તે જ્ઞાન અને વસ્તુનું સ્વરૂપ સમજી પરભાવથી વિરમી
તત્ત્વ રમણી થઈને સંયમ શ્રેણીએ ચડવું તે ચારિત્ર. આ પ્રમાણે
રત્નત્રયનું (લેહતઃ) સ્વરૂપ સમજીને પછી અલેહ રત્નત્રયીમાં
તન્મય થાય, જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રાદિ ગુણો આત્મ દ્રવ્યથી
અભિન્ન છે એમ સમજી તલલીન થાય ત્યારેજ આત્મિક ગુણની
નિર્મલતા થાય. સર્વ દેવમાં શ્રેષ્ઠ ચંદ્રની જેમ સૌમ્ય શ્રીજિને-
શ્વર દેવના ચરણ કમલની સેવા કરતાં વસ્તુનો સ્વભાવ જે શ-
ક્તિરૂપ છે તે પ્રગટ થાય. કારણ ? જીવ નિમિત્તાધીન છે માટે
પરમ પુષ્ટ નિમિત્તરૂપ શ્રી જિનેશ્વરની નિરંતર સેવા કરવાથી
આત્મકાર્યની સિદ્ધિ થાય.

(૭) શ્રી ઋષભાનન જિન સ્તવન.

વારી હું ગોડીપાસને—એ દેશા.

શ્રી ઋષભાનન વંદીએ, અચલ અનંત ગુણવાસ; હો
જિનવર૦ ક્ષાયિક ચારિત્ર ભોગથી, જ્ઞાનાનંદ વિલાસ.
હો જિનવર૦ ૧

(૩૬)

અર્થ—શ્રી ઋષભાનન પ્રભુને માનસિક વાચિક અને કાચિક શુદ્ધિ પૂર્વક વંદન કરીએ, કારણ ? પ્રભુ શ્રી ત્રણે કાલે ચક્ષિત થાય એવા અનંત શુભના નિધાન છે. સકલ પરલાવની પરિણતિ રમણનો ત્યાગ કરી આત્મિક રમણતા રૂપ ક્ષાયક ચારિત્ર લોભ (આસ્વાદ) થી અનંત જ્ઞાનના આનંદમાં વિલાસ કરી રહ્યા છે.

જે પ્રસન્ન પ્રભુ મુખે ગ્રહે, તેહિજ નયન પ્રધાન; હોં
જિન ચરણે જે નામીએ, મસ્તક તેહ પ્રમાણ. હોં ૨

અર્થ—હે પ્રભો ! આપશ્રી હર્ષ શોકાદિ સર્વ દોષ રહિત હોવાથી તમારી મુખ મુદ્રા સદા પ્રસન્નતા વાલી હોય છે. જે લવ્યાત્મા સ્વનેત્રથી આપ શ્રીમાનની શાન્ત મુખ મુદ્રાને જુવે છે તેનાં નેત્ર પણ ધન્ય છે, કારણ ? ચક્રવર્તે સારા નકારા અનેક પદાર્થ જેવાથી તેમાં ઇષ્ટ અનિષ્ટપણું થવા પામે છે, તેથી રાગ દ્વેષની પરિણતિ થવા પામે છે અને જીવાત્મા કર્મથી બંધાય છે; પરંતું આપશ્રીના મુખકમલનું અવલોકન કરવાથી આત્મિક સદ્-શુભોત્તું સ્મરણ થાય, તેથી આત્મા સ્વશુભનો વિકાસ કરી શકે છે. વત્રી જેતું મસ્તક આપશ્રીના ચરણ યુગલમાં નમે છે ઢળે છે; તે લવ્યાત્માતું મસ્તક ધન્ય છે-પ્રશંસનીય છે. રાગી દ્વેષી દેવતાઓના ચરણમાં નમન કરવાથી મિથ્યા પ્રવૃત્તિની વૃદ્ધિ થાય છે; માટે તે મસ્તકતું નમવું અપ્રશંસનીય છે.

અરિહા પદકજ અરચિયે, સક્ત તેહિજ હૃદય; હોં
પ્રભુ શુભ ચિંતનમે રમે, તેહજ મન સુકયતય. હોં ૩

(૩૭)

અર્થ—સર્વ પરભાવની ઇચ્છાથી રહિત એવા અરિહંત દેવના ચરણ કમલની અર્ચા જે હાથવડે થાય તેજ હાથ ધન્ય છે સફલ છે. અનંત ગુણ નિષ્પન્ન શ્રી જિનેશ્વર દેવના ગુણોની ચિંતવના વિચારણા કરવામાં જેના ચિત્તની રમણતા તન્મયતા થાય તેતુંજ ચિત્ત (આત્માના અધ્યવસાય રૂપ ભાવ મન) ધન્ય છે કૃતાર્થ છે. પરભાવમાં ચિત્તની પરિણતિ તે સંસારની વધારનારી છે. માટે પરમાત્માના ગુણોમાં ચિત્તની રમણતા કરવાથી આત્માનું કલ્યાણ થાય છે. તેથીજ ચિત્ત કૃતાર્થ બનવું.

બળો છો સર્વ જીવની, સાધક બાધક ભાંત; હોં
પણ પ્રભુ મુખથી સાંભલી, મન પામે નીરાંત. હોં ૪

અર્થ—હે સર્વજ્ઞ પ્રભો ! આપશ્રી કેવલજ્ઞાન વડે સર્વ સંસારી જીવોની સાધક બાધક દશા (અવસ્થા) ની સ્થિતિને બળો છો, જેમકે અમુક જીવ હમણા સમ્યક્ દષ્ટિ, દેશ વિરાંત અને સર્વ વિરતિ ભાવનો સાધક છે; કિંવા મિથ્યા દષ્ટિરૂપ બાધક ભાવનો સાધક છે; પરંતુ અમુક કાલે તે (જીવ) મોક્ષ પામશે. એ પ્રમાણે આપ શ્રીમાન્ સર્વ જીવાત્માઓની વિવિધ સ્થિતિને સર્વથા બળી રહ્યા છો. કારણ ? આપશ્રીના કેવલા દર્શનમાં સર્વભાવ પ્રતિ બિંબિત છે-પ્રતિક્ષિત છે. તથાપિ હે પ્રભો ! હું જે આપશ્રીના મુખથી સાક્ષાત્ સાંભળું કે:-“ તું સાધક આત્મા છો, અમુક કાલે તારો મોક્ષ થશે ” તો મારું અંતઃકરણ નીરાંત પામે શાંત થાય જેમ સૂર્યાલોક, શ્રી મહાવીર પ્રભુના મુખથી પોતાનું ભવ્યત્વ સુદ્ધ ભોધિત્વ વગેરેનું વૃત્તાંત સાંભળીને હૃદયમાં આનંદ પામ્યો; તેમ હું પણ પ્રમોદ પામું.

(૩૯)

તીન કાલ જાણું જાણી, શું કહીએ વારંવાર; હોં
પૂર્ણાનંદી પ્રભુતણું, ધ્યાન તે પરમ આધાર. હોં ૫

અર્થ:—હે સર્વજ્ઞ પ્રભો ! આપશ્રી એક સમયમાં ત્રણ કાલના સર્વ પદાર્થની ત્રિવિધ રચના (ઉત્પાદ વ્યય અને ધ્રુવ) ની પરિણતિના જાણનાર છો; માટે હે નાથ ! તમને ફરી ફરીને શું કહેવું હોય ? જે કે આપશ્રી મારા ચિત્તની પરિણતિને સર્વ પ્રકારથી જાણી રહ્યા છો; છતાં પણ હે પ્રભો ! હું ભક્તિના આ વેશથી આપ શ્રીમાનને વીનવી રહ્યો છું. પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ એવા પરમાત્માનું ધ્યાન કરવાથી આત્મિક શુભ પ્રગટ થાય છે; માટે આપશ્રીનું ધ્યાન તે મને પરમ આધાર રૂપ છે.

કારણથી કારણ હુવે, એ શ્રી જિનવર વાણ; હોં
પુષ્ટ હેતુ તુજ સિદ્ધિના, જાણી કીધ પ્રમાણ. હોં ૬

અર્થ:—કારણથી કાર્યની સિદ્ધિ થાય, એમ શ્રી જિનેશ્વર દેવનું તત્ત્વરૂપ અર્થ વચન છે; અને ગણધરોએ પણ સૂત્રમાં તેમજ શુશ્રુષું છે. કારણ મુખ્ય તથા બે પ્રકારના છે; ૧ ઉપાદાન કારણ ૨ નિમિત્ત કારણ, કારણ એ ઉત્પન્ન પર્યાય છે. અર્થાત્ કાર્ય નિષ્પન્ન (સમાપ્ત) થયે કારણપણું રહેતું નથી. કાર્યથી અભિન્ન એ ઉપાદાન કારણ, અને કાર્યથી ભિન્ન જે કારણ સામ-ગ્રી તે નિમિત્ત-કારણ, જેમ કુંભાર ઘટ કાર્યને કરવા ઇચ્છતો થકો દંડ ચકાદિકના સંયોગરૂપ નિમિત્ત કારણને મેળવી ઉપાદાન કારણરૂપ મૃત્પિંડ (માટી પિંડ) નો પ્રયોગ ઘટરૂપ કાર્ય કરવામાં કરે છે. અહિં માટીજ ઘટ પરિણામને પામે છે એટલે ઘટ કાર્ય થયે છતે મૃત્તિકારૂપ કારણ રહેતું નથી અર્થાત્ જે કારણ

(૩૯)

તેજ કાર્ય, અને ઘંટ ચક્રાદિક, કાર્ય (ઘટ) રૂપ ન થતાં નિમિત્તકારણ કહેવામાં આવે છે, નિમિત્ત કારણ ઉપાદાન કારણને અતિશય મદદગાર બને છે; અર્થાત્ ઉપાદાનને જાગૃત કરે, તેમ જીવાત્મા, પુષ્ટ હેતુરૂપ શ્રી જિનરાજનું નિમિત્ત પામીને ઉપાદાન કારણ રૂપ આત્માની જાગૃતિ કરે છે. છેવટે સિદ્ધ સ્વરૂપ થાય છે, માટે મારા ઉપાદાન કારણની સિદ્ધિ આપ શ્રીમાનના પુષ્ટ નિમિત્તથી અવશ્ય થશે એમ જાણીને આપશ્રીને પ્રમાણ કાર્ય અંગીકૃત કાર્ય.

શુદ્ધ તત્ત્વ નિજ સંપદા, જ્યાં લગે પૂર્ણ ન થાય;
હોં ત્યાં લગે જમગુરુ દેવના, સેવુ ચરણ સદાય.
હોં ૭

અર્થ.—હે પ્રભો ! જ્યાંસુધી મારા શુદ્ધ આત્મતત્ત્વની સંપત્તિ કેવલ જ્ઞાનાદિ અનંત ચતુષ્ટયની પૂર્ણતા ન થાય ત્યાં લગે સુરાસુરેન્દ્રોથી પૂજનીય એવા જગત્પુરુ શ્રી વીતરાગ દેવના ચરણ કમલની નિરંતર સેવાકરૂં.

કારજ પૂર્ણ ક્યાં વિના, કારણ કેમ મૂકાય ? હોં
કારજ રૂચી કારણ તણા, સેવે શુદ્ધ ઉપાય. હોં ૮

અર્થ.—જ્યાં સુધી કાર્યની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ ન થાય ત્યાં સુધી કારણને કેમ છોડાય ? કાર્ય કરવાની ઇચ્છાવાળો જીવાત્મા શુદ્ધ ઉપાય (કારણ) ને અવશ્ય સેવે જેમ ઘટ કાર્ય ને ઇચ્છતો કુંભાર, ઘંટ ચક્રાદિક કારણ સામગ્રીને ઘટ કાર્યની સિદ્ધિ થયા પહેલાં છોડે નહિં તેમ મારા કાર્ય (આત્મ-સંપત્તિ) ની પૂર્ણ સિદ્ધિ થયા વિના હું વીતરાગ દેવના ચરણની સેવા કેમ મૂકું ?

(૪૦)

જ્યારે કાર્યની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ થાય ત્યારપછી કારણની કશી જરૂર રહેતી નથી.

જ્ઞાન ચરણ સંપૂર્ણતા, અઘ્યાબાધ સમાય; હો૦
દેવચંદ્ર પદ પામીએ, શ્રી જિનરાજ પસાય હો૦ ૯

અર્થ.—શ્રી જિનેશ્વરના પ્રતાપથી—મહેરબાનીથી સમ્યક્-જ્ઞાન સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્ચારિત્રની અભેદતા રૂપ સંપૂર્ણ અઘ્યાબાધ સંપત્તિને કયાંય પણ સર્વ આકાશ પ્રદેશમાંય ન સમાય એવા આત્મિક સુખના નિધાનરૂપ સર્વ દેવમાં ઉત્તમ જે પરમાત્મ પદ તેની પ્રાપ્તિ થાય.

(૮) શ્રી અનંત વીર્ય જિન સ્તવન.

ચરણાલી આસુડા રણ ચઢે એ દેશી,

અનંત વીર્ય જિનરાજનો, શુચિ વીરજ પરમ અનંતરે;
નિજ આત્મ ભાવે પરિણમ્યો, ગુણ વૃત્તિ વર્તના વંતરે
મન મોહ્યું રે મહારૂં પ્રભુ ગુણે. ૧

અર્થ.—સામાન્ય દેવલિઓમાં રાજા સમાન શ્રી અનંત વીર્ય ભગવાનનું અનંત પવિત્ર વીર્ય છે. પ્રભુશ્રીના અનંત જ્ઞાનાદિક ગુણની પ્રવૃત્તિ વીર્યના સહાયથી થાય છે. માટે અનંત વીર્યવાન છે; તે વીર્ય ગુણ સ્વાત્મભાવમાં પરિણમી રહેલ છે; તે પરિણમન સ્વાભાવિક છે, કોઈએ પ્રેરેલ નથી.

(૪૧)

યથાપિ જીવ સહુ સદા, વીર્ય ગુણ સત્તાવંતરે;
પણ કર્મે આવૃત્ત ચલ તથા, બાલ બાધકભાવ લહંતરે
મન૦ ૨

અર્થ.—વીર્યવત્ત્વ એ પણ જીવનું લક્ષણ છે. કારણ ? કોઈ પણ જીવ વીર્ય રહિત હોય નહિં જો કે શ્રી ભગવતીજીમાં સિદ્ધ પરમાત્માએને અવીર્ય વીર્ય રહિત કહ્યા છે, તે કરણ વીર્યની અપેક્ષાએ કહેલ છે; પરંતુ અકરણ વીર્ય સિદ્ધને અનંત છે. સત્તાએ સર્વજીવ (નિગોદ સુદ્ધાંપણ) અનંત વીર્યવાન છે. સત્તાએ તે જીવો સિદ્ધ સમાન છે, પરંતુ વીર્યાંતરાય કર્મના ઉદયથી અનંત વીર્ય ગુણ અવરાઈ ગયેલ છે; તે પણ ચલાયમાન છે. “ આત્મ પ્રદેશનું ચલાયમાનપણું, તે ચલ વીર્ય ” તેના ચલાયમાનપણાથી આત્માને કર્મપુદ્ગલનો લેપ થાય છે, મનો વર્ગણાદિ વર્ગણાનું શ્રદ્ધણુ જીવને થાય છે. આત્માને કર્મપુદ્ગલનો યોગ થવો તે ‘યોગવીર્ય’ કહેવાય છે તે બાલવીર્ય છે અને બાધક ભાવમાં પરિણમે છે કારણ ? તે વીર્યથી જીવ કર્મથી લેપાય છે, જ્યાંસુધી આત્મપ્રદેશનું ચલનપણું ત્યાં સુધી આત્મા બંધાય છે “ આત્મ પ્રદેશનું કંપન તે લેશ્યા કહીએ ” તેનાથી પણ જીવ લેપાય છે, જીવ કર્મને બાંધે છે, ફક્ત આઠ રૂચક પ્રદેશ અકંપ હોવાથી કર્મ રહિત છે.

અલ્પવીર્ય ક્ષયોપશમ અછે, અવિભાગ વર્મણા રૂપરે;
પદ્મગુણ એમ અસંખ્યથી, થાય યોગસ્થાન સ્વરૂપરે.
મન૦ ૩

(૪૨)

અર્થ.—વીર્ય ગુણ ક્ષાયિકલાવે અનંત છે, પરંતુ વીર્યાંતરાય કર્મના ક્ષયોપશમથી વીર્ય અદ્ય હોય છે; અર્થાત્ ક્ષાયોપશમિક વીર્ય અદ્ય (અપૂર્ણ) હોય છે, સર્વ જીવને વીર્યાંતરાય કર્મનો ક્ષયોપશમ ઓછા વધતા પ્રમાણમાં અવશ્ય હોય છે, ક્ષાયોપશમિક વીર્યની તરતમતા (અવિભાગ અને વર્ગણ)થી પદ્મગુણ હાનિ વૃદ્ધિના અસંખ્ય સ્થાનક થાય છે, જે કે જીવ અનંત-છે તો પણ વીર્યની તરતમતાના સ્થાનક અસંખ્યાત છે પરંતુ અનંત સ્થાનક નથી. સલેશ્ય વીર્ય વડે આત્મા, કર્મ પુદ્ગલને ગ્રહણ કરવાથી તે યોગી (કર્મના યોગવાલો) થાય છે. યોગના પણ અસંખ્ય સ્થાનક છે. અહિંશ્રેણિ, વર્ગણ, સ્પર્ધક અને યોગના સ્થાનકનું સ્વરૂપ કર્મ પ્રકૃતિ (કર્મપયડી) માં સવિસ્તર જણાવેલ છે, તથા શતક કર્મ ગ્રંથમાં પણ વર્ણન છે ત્યાંથી જાણી લેવું.

સૂક્ષ્મ નિગોદી જીવથી, જીવ સત્તી વર પન્નતરે;
યોગના ઠાણ અસંખ્ય છે, તરતમ મોહે પરાવર્ત રે.

મન૦ ૪

અર્થ.—સૂક્ષ્મ નિગોદ જીવના ભવના પ્રથમ સમયથી માંડી યાવત્ પર્યાપ્ત સંજિ પંચેન્દ્રિયના ઉત્કૃષ્ટ યોગ સુધી યોગના અસંખ્ય સ્થાનક છે. તેની તરતમતા મોહ કર્મના તારતમ્યથી થાય છે. જે કે યોગની તરતમતા વીર્યાંતરાય કર્મના ક્ષયોપશમથી થાય છે; તોપણ મુખ્ય હેતુ મોહનીય કર્મ છે. કારણ ? સર્વ કર્મમાં મુખ્ય કર્મ મોહનીય છે ભાવ લેશ્યા (કૃષ્ણાદિ) તે મોહનીય કર્મના ઉદયથી છે; અને વીર્ય તે સલેશ્ય છે, ભાવકર્મ

(૪૩)

તે રાગ દ્વેષ તે મોહનીની પરિણતિ રૂપ છે. મોહનીય કર્મની પુષ્ટતાએ દરેક કર્મની પ્રબલતા થાય છે અને મોહનીય કર્મની મંદતાએ દરેક કર્મ મંદ થાય છે.

સંયમને યોગે વીર્ય જે, તમે ક્રીધો પંડિત દક્ષ રે;
સાધ્ય રસિક સાધકપણે, અભિસંધિ રમ્યો નિજ લક્ષ
રે. મન૦ ૫

અર્થ—જ્યાંસુધી જીવાત્માઓને આત્મ જ્ઞાન થયું નથી ત્યાંસુધી બાલ વીર્યમાં પ્રવર્તે છે; અને જ્યારે સમ્યક્ જ્ઞાન થાય ત્યારે તે બાલપંડિત કે પંડિત વીર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે. પરંતુ આપશ્રી તો બાલ વીર્ય અને બાલ પંડિત વીર્યનો ત્યાગ કરી સર્વ વિરતિ સંયમને ગ્રહણ કરીને સંયમ શ્રેણિએ ચઢી પંડિત વીર્યવાન થયા. તેથીજ તમારું વીર્ય રતનત્રયીને સહકારી થયું. કારણ? જ્યાં તથા રૂપ સંયમ હોય ત્યાં જ્ઞાન દર્શન અવશ્ય હોય આપશ્રી સિદ્ધ સ્વરૂપ સાધ્યતા રસિક થઈ સ્વ વીર્યને સાધકપણે પરિણમાવીને અભિસંધિજ વીર્યને ઉપયોગ પૂર્વક આત્મીય લક્ષ્યમાં સ્વકાર્યની સિદ્ધિમાં રમાવ્યો રમણ કરાવ્યો.

અભિસંધિ અખંધક નીપજે, અનભિસંધિ અખંધક
થાય રે; સ્થિર એકત્વતા વર્તતો, તે ક્ષાયિક ભાવ
સમાય રે. મન૦ ૬

અર્થ—જ્યારે અભિસંધિજ વીર્ય, સ્વકાર્યમાં પ્રવર્તવાથી અખંધક થયો ત્યારે અનભિસંધિજ વીર્ય મતિ વિના ઈંદ્રિય જન્ય યોગવીર્ય તે પણ અખંધક થાય. કારણ? કેવલિ ભગવાનને સર્વ દ્રવ્યેંદ્રિયના વીર્યની પ્રવૃત્તિ હોય છે, પણ મનોપૂર્વક

(૪૪)

થતી નથી કર્મબંધનું કારણ મનોવીર્ય છે, માટે મનોવીર્ય તે અભિસંધિજ અને મન વિના વચન કાયાનો વ્યાપાર તે અનભિસંધિજ જાણવો વચન અને કાયાનો વ્યાપાર તે નામ કર્મ જ નિત છે, પરંતુ ભાવ મનનો વ્યાપાર તે જ્ઞાનાવરણીય તથા અંતરાય કર્મના ક્ષયોપશમથી અને નામ કર્મના ઉદય થકી છે. માટે અભિસંધિજ વીર્ય, સ્થિર અને સહચારી થઈ પોતાના ગુણને પોષતો થકો ક્ષાયિક ભાવે થાય એટલે જ્ઞાનાવરણીયાદિ કર્મ ચતુષ્થયનો સર્વથા ક્ષય થવાથી અનંત વીર્ય થાય છે.

**ચક્રભ્રમણ ન્યાય સયોગતા, તથા ક્રીધું અયોગિધામરે;
અકરણ વીર્ય અનંતતા, નિજ ગુણ સહકાર અઠામરે.**

મન૦ ૭

અર્થ.—જેમ કુંભાર દંડને ચક્રમાં ઘાટીને બલપૂર્વક ફેરવે છે, પછી તે ચક્ર પોતાની મેળે ફરે છે. તેમ સયોગિ ગુણ સ્થાનકે પણ યોગની પ્રવૃત્તિ પૂર્વકર્મના ઉદયથી થાય છે. પરંતુ મમત્વ ભાવથી યોગક્રિયા થતી નથી. તે પ્રવૃત્તિને પણ શૈલેશીકરણ વડે તથા અયોગિ ચતુર્દશ ગુણ સ્થાનકરૂપ ધામને પામ્યા, ત્યાં અકરણવીર્ય (અતીન્દ્રિયવીર્ય) ની અનંતતા અનંતપણું પામ્યા, તે નિષ્કામ થઈ પોતાના ગુણની સહાયતામાં પ્રવર્તે છે.

**શુદ્ધ અચલ નિજ વીર્યની, નિરૂપાધિક શક્તિ અનંતરે;
તે પ્રગટી મેં જાણી સહી, તેણે તુમહિંજ દેવ મહંતરે.**

મન૦ ૮

(૪૫)

અર્થ.—સર્વ વિભાવિક સંશ્લેષ (સળાંધ) રહિત હોવાથી શુદ્ધ, આત્મપ્રદેશની કંપનતા ન હોવાથી અચલ અને કર્મવર્ગ-ભુની ઉપાધિથી રહિત હોવાથી નિરૂપાધિક, એવા આત્મિક વીર્યની અનંતશક્તિ, આપશ્રીને પ્રગટ થઈ છે; તે મેં સમ્યક્જ્ઞાન વડે જાણી અન્યદેવો બાલવીર્યવાન હોવાથી તે રાંકડા છે; અને આપ શ્રીમાન અનંત વીર્યવાન હોવાથી મહાન છે.

તુજ જ્ઞાને ચેતનતા અનુગમી, મુજ વીર્ય સ્વરૂપ સમા-
યરે; પંડિત ક્ષાયકતા પામશે, એ પૂરણ સિદ્ધિ ઉપાયરે.

મન૦ ૯

અર્થ.—હે પ્રસો ! તમારા કેવલ જ્ઞાનમાં મારી ચેતનતા અનુગમી એટલે કેવલજ્ઞાન પ્રગટાવવા માટે રસિક થઈ, તેથી આત્મીયવીર્ય પણ સ્વરૂપાનુયાયી થયું, તે અનુક્રમે બાલવીર્યથી નિવૃત્ત થઈ પંડિતવીર્યમાં પરિણમી ક્ષાયિક ભાવે થશે; એજ સંપૂર્ણ સિદ્ધિનો ઉપાય છે માટે આપશ્રીનો મહાન ઉપકાર છે. નાયક તારક તું ધણી, સેવનથી આત્મ સિદ્ધિરે; દેવચંદ્ર પદ સંપન્ને, વર પરમાનંદ સમૃદ્ધિ. મન. ૧૦

અર્થ.—હે પ્રસો ! તમે ત્રણ ભુવનના નાયક અગ્રેસર છો, તમે ભવ્યોના તારક છો, ભવ સમુદ્રમાંથી ઉદ્ધાર કરનાર છો, આપ શ્રીમાનની સેવા કરવાથી સેવકને સ્વાત્મ (કાર્ય) ની સિદ્ધિ થાય; સર્વ દેવમાં શ્રેષ્ઠ ચંદ્રવત્ સૌમ્ય, સર્વ ઉપાધિ રહિત અને નિર્મલ પરમાનંદ મય એવા સિદ્ધપદની પ્રાપ્તિ થાય.

(૪૬)

(૮) શ્રી સુરપ્રભ જિન સ્તવન.

દેશી કડખાની.

સૂર જગદીશની તીક્ષણ અતિ શૂરતા, તેણે ચિરકા-
લનો મોહ જીત્યો; ભાવ સ્યાદ્રાદતા શુદ્ધ પરગટ કરી,
નીપત્યો પરમપદ જગ વહીતો. સૂર૦ ૧

અર્થ.—જગતના સ્વામી શ્રી સૂરપ્રભ પ્રભુની અત્યંત તીક્ષ્ણ
(તીખી) શૂરતા વડે સમ્યક્ દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્રની તીક્ષ-
ણતા પૂર્વક મહા પરાક્રમવતી અનાદિકાલનો મહા પરાક્રમી અતિ-
શય દુર્ધર્ષ (દુઃખથી જીતાય એવો) જે મોહરાજ તેને તમે
જીતી લીધો અને આત્મિક રાજ્ય મેળવ્યું. સ્યાદ્રાદપણું એટલે
નિત્ય અનિત્ય, એક અનેક, સત્ અસત્ વક્તાવ્ય અવક્તાવ્ય ઇત્યા-
દિક અનેકાંત પક્ષનો શુદ્ધ પ્રકાશ કરીને આપશ્રીએ પોતાનું
પરમ ઉત્કૃષ્ટ પદ જગત્માં પ્રગટ કર્યું. આપશ્રી પંચાસ્તિકાયના
સ્વરૂપના યથાર્થ પ્રકાશક થયા અને સ્વ સ્વરૂપમાં રમણ કરવાથી
પરમપદ પરમાત્મપદ પ્રગટ કર્યું.

પ્રથમ મિથ્યાત્વ હણી શુદ્ધ દંસણ નિપુર્ણ, પ્રગટ
કરી જેણે અવિરતિ પણાશી; શુદ્ધ ચારિત્ર ગત વીર્ય
એકત્વથી, પરિણતિ કલુપતા સર્વ વિણાશી. સૂર૦ ૨

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીએ સર્વ દોષના ઘરરૂપ, સર્વ
કર્મની પ્રકૃતિમાં સિતેર કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ-
વાળો અને દેશોન (કંઈક આણું) દશ પૂર્વના અભ્યાસિઓને
મધ્ય વિપરીત શ્રદ્ધાન કરાવનાર જે ‘મિથ્યાત્વ’ નામનો મુલદ

(૪૭)

તેનો પ્રથમ નાશ કરીને શુદ્ધ દર્શન (ક્ષાયિક સમકિત) પ્રગટ કર્યું કારણ ? ફક્ત અનંતાનું બંધી કષાય ચતુષ્કનો ક્ષય કર્યો હોય; પરંતુ જ્યાંસુધી તેનાં બીજ ભૂત મિથ્યાત્વનો ક્ષય ન કર્યો હોય; ત્યાંસુધી અનંતાનું બંધી કષાયનો બંધ પુનઃ (ફરી) થાય છે. થાટે મિથ્યાત્વનો સર્વથા ક્ષય થવાથી ક્ષાયિક સમકિત પ્રાપ્ત થાય છે. મિશ્રમોહનીય અને સમકિત મોહનીય રૂપ ઉપશમ સમકિતના બલવડે ત્રણ પુંજ કરવાથી થયેલ ભેદ પણ મિથ્યાત્વ મોહનીયજ બાણવા માટે મિથ્યાત્વના નાશથી સાત પ્રકૃતિનું નાશપણું સમજવું. ક્ષાયિક સમકિત પ્રગટ થયાબાદ અપ્રત્યાખ્યાની પ્રત્યાખ્યાની કષાયની ચોકડીનો નાશ કરવાથી અવિરતિનો નાશ કર્યો; અને શુદ્ધ ચારિત્ર (સ્વચાલુની રમણતા) માં પ્રાપ્ત થયેલ વીર્યની એકત્વતાવડે કષાયની કલુષતાની પરિણતિનો આપ-શ્રીએ સર્વથા નાશ કર્યો.

વારી પરભાવની કર્તૃતા મૂલથી, આત્મપરિણામકર્તૃત્વ ધારી; શ્રેણિ આરોહતાં વેદ હાસ્યાદિની, સંગમી ચેતના પ્રભુ નિવારી. સૂર૦ ૩

અર્થ.—કષાયની મલીનતા ટાળવાથી હે પ્રભો ! આપે પરભાવના કર્તૃત્વ (કર્તાપણા) ની પરિણતિને નિવારીને આત્મ પરિણામનું કર્તાપણું ધારણ કર્યું, જીવાત્મા જ્યાં સુધી આ તન ધન ધરા અને ધામ વગેરે પૌદ્ગલિક વસ્તુમાં મમત્વ ભાવ ધારણ કરે છે ત્યાં સુધી તે પરભાવનો કર્તા થાય છે પરંતુ જ્યારે જીવાત્મા વિચાર શ્રેણિએ ચડે છે ત્યારે એમ સમજે છે કે:— આ પૌદ્ગલિક વસ્તુ મારી નથી, હું તો જ્ઞાનાદિક અનંત શુભનો

(૪૮)

ધણી છું એમ યથાર્થ વિચારી ને જીવાત્મા આત્મિક પરિણતિનો સાધક થઈ સ્વભાવનો કર્તા થાય ત્યારપછી તે ક્ષપ્તક્ષેણિમાં આરૂઢ થઈ જ્ઞાન ચેતનાના બલ પડે પરભાવમાં સંગતિ પામેલી ચેતનાનું નિવારણ કરે ત્યારે વેદનિક અને હાસ્યાદિક ષટ્ક એ નવ પ્રકૃતિનો નાશ કરે પુર્વોક્ત પન્નર પ્રકૃતિ અને આ નવ પ્રકૃતિ, એકંદર ચોવીશ પ્રકૃતિનો નાશ કરવાથી પછી સંજ્વલનની ચોકડીનો પણ નાશ થાય. એમ અઠાવીશ પ્રકૃતિનો નાશ થવાથી મોહનીય કર્મનો નાશ દશમ ગુણ સ્થાનને અંતે થાય છે, આ વિષયનું વિશેષ સ્વરૂપ કર્મ અંથથી જાણવું.

ભેદ જ્ઞાને યથા વસ્તુતા ઓલખી, દ્રવ્ય પર્યાયમાં થઈ અભેદિ; ભાવ સ વિકલ્પતા છેદી કેવલ સકલ, જ્ઞાન અનંતતા સ્વામી વેદી. સૂર૦ ૪

અર્થ.—ભેદ જ્ઞાન (જડચેતનના પ્રયત્નરણુ) વડે પંચાસ્તિકકાયનું યથાર્થ સ્વરૂપ જણાય-સમજાય ષટ્દ્રવ્યમાં એક જીવ ચેતન દ્રવ્ય અને પાંચ (ધર્માસ્તિકાયાદિ) અચેતન (જડ) દ્રવ્ય એમ જડ ચેતનનું યથાર્થજ્ઞાન થાય ત્યારે દેહાદિક પુદ્ગલ તે હું નહિં તો પછી દેહાદિકથી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્રાદિક તે મારા કયાંથી હોય ? કેવલ આત્મ દ્રવ્યમાં સમવાય સખંધે રહેલ જ્ઞાનાદિક ગુણો તે મારા છે. એ ભેદજ્ઞાન તેજ સમકિત, ભેદ જ્ઞાન વિના કદાપિ કાલે મુક્તિ નથી. ભેદજ્ઞાન નિર્અર્થ પ્રવચન સિવાય ન થાય આગમોક્ત ભેદ જ્ઞાન વડે અભેદી થવાય છે. શુકલ ધ્યાનનો પ્રથમ પાદ (પાયો) ‘ પ્રથકત્વ વિતર્ક સપ્રવિચાર ’ ધ્યાન વડે ચેતન અને જડ દ્રવ્યની ભેદશ્રણુ (સિત્તપણું) તેમજ તેઓના ગુણ

(૪૯)

પર્યાયની વહેંચણુ થવાથી પછી અલેદી થવાય છે. શુકલ ધ્યાનનો ખીજો પાદ તે ' એકત્વ વિતર્ક અપ્રવિચાર ' તેના વડે સચિકદ્વ (જડ ચેતન વગેરે) બલનું સર્વથા ત્યાગ કરી આત્મિક સર્વ ગુણુ પર્યાયમય એક આત્મ દ્રવ્યને અલેદપણે ધ્યાવે વિચારે આ ધ્યાન ખારમે ગુણુસ્થાને હોઈ શકે એના બલવડે બાકીના ત્રણુ ધનધાતિ કર્મ (દર્શનાવરણી જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાય) નો સર્વથા ઉચ્છેદ કરી દ્વાદશમ ગુણુસ્થાનને અંત સમયે અનંત કેવલ જ્ઞાન દર્શન પ્રગટ થાય. સર્વ વેદી થાય અર્થાત્ સર્વ બળુ- નાત્ર દેખનાર થાય.

વીર્ય ક્ષાયક બલે ચપલતા યોગની, રોધી ચેતન કર્યો
શુચિ અલેશી, ભાવ શૈલેશીમાં પરમ અક્રિય થઈ,
ક્ષય કરી ચાર તનુ કર્મ સેષી. સૂર૦ ૫

અર્થ.—તેરમે ગુણુ સ્થાનકે લબ્ય જીવોને અનેકધા ઉપ- કાર કરી ધ્યાનાંતરિકાએ રહે પછી ક્ષાયક વીર્યના બલથી શૈલેશી કરણુ કરી યોગની ચપલતા (ચલનપણા) નું રૂંધત કરી અલેક્ષી થાય, સર્વથા પુફ્ફલના લેપ રહિત થાય મતલબકે સૂક્ષ્મક્રિયા અપ્રતિપાતિ અને સમુચ્છિન્ન ક્રિયા નિવૃત્તિ રૂપ શુકલ ધ્યાનના તૃતીય અને ચતુર્થપાદ તેરમાં ગુણુસ્થાનકને અંતે અને ચૌદમાં ગુણુસ્થાનકે હોય છે તેના બલવડે પરમ અક્રિય થઈને શેષ ચાર અધાતિ કર્મનો સર્વથા ક્ષય કરે.

વર્ણુ રસ ગંધ વિનુ ફરસ સંસ્થાન વિનુ, યોગતનુ
સંગ વિનુ જિન અરૂપી; પરમ આનંદ અત્યંત સુખ
અનુભવી, તત્ત્વ તત્ત્વ સદા ચિદ્ સ્વરૂપી. સૂર.

(૫૦)

અર્થ.—ચૈદમાં ગુણ સ્થાનકની પંચ હૃસ્વ અક્ષરના ઉચ્ચાર કાલની સ્થિતિનો ક્ષય કરી સિદ્ધપદની પ્રાપ્તિ થાય એટલે વર્ણ ગંધરસ સ્પર્શ અને સંસ્થાન રહિત થાય શરીર રહિત, યોગ રહિત, સંગ રહિત, રૂપ રહિત, અરૂપી, પરમાનંદમયી, સ્વતત્ત્વ તન્મયી અને જ્ઞાન સ્વરૂપી એવા સિદ્ધ પરમાત્મા દેહના ત્રીજા ભાગની અવગાહના ઘટાડી આત્મ પ્રદેશનો ધન કરી જ્યોતિઃમાં જ્યોતિઃ સ્વરૂપ થઈ મળી જાય.

તાહરી સૂરતા ધીરતા તિક્ષણતા, દેખી સેવક તણે
ચિત્ત રાચ્યો; રાગ મુખશસ્તથી ગુણી આશ્ચર્યતા, ગુણી
અદભૂતપણે જીવ માચ્યો સૂર૦ ૭

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીએ આત્માની અનંત શક્તિ પ્રગટાવવા શરૂપણું ધારણ કરી અત્યંત બલ વાપરી કર્મનાં ફલને તોડી નાખ્યું. વલી આપશ્રીનું દૈર્ઘ્ય પણ આશ્ચર્ય ચકિત કરે તેવું છે. કારણ ? પરિપક્વ અને ઉપસર્ગના સમૂહને સહન કરવામાં તમે અડોલ અચલ રહ્યા, તેમજ આપશ્રીએ શુભા શુભના ઉદય કાલમાં રાગ દ્વેષની પરિણતિને પણ ધારણ ન કરી એટલુંજ નહિ પરંતુ અતિશય તીક્ષણ શુકલ ધ્યાનરૂપ કાતીલ શસ્ત્ર વડે મોહાદિક મહા મુલટોના મર્મસ્થાનને વીંધી નાખ્યા. આપશ્રી એકલા છતાં વિજય શ્રી મેળવી એ તમારી અદભૂત શક્તિ દેખી આપશ્રીના સેવકનું ચિત્ત આપના પ્રત્યે અત્યંત સ્નેહવાળું થયું. પ્રશસ્ત રાગથી ગુણવાન આપશ્રીને વિષે આશ્ચર્યપણું જણાયું અને તમારામાં અદભૂતતા પૂર્વક ઉદ્ઘાસ ભાવ વહે હું આનંદ પામ્યો.

(૫૧)

આત્મ ગુણુ રૂચિ થયે તત્ત્વ સાધન રસી, તત્ત્વ નિ-
ષ્પત્તિ નિર્વાણુ થાયે; દેવચંદ્ર શુદ્ધ પરમાત્મ સેવન
થકી, પરમ આત્મિક આનંદ પાવે. સૂર૦ ૮

અર્થ:—જેવા પ્રભુના ગુણો છે તેવા ગુણો સર્વ જીવોને
સત્તાએ રહેલા છે. કારણુ ? “ સર્વેયણા લક્ષણો જીવો ”
ઇતિ વચનાત્ પરંતુ કર્મના વશે જીવને આત્મીય શુદ્ધ ઉપયો-
ગનું ભાન ન હોવાથી તે મિથ્યા દષ્ટિ જીવોને દ્રવ્ય જીવ કહ્યા
છે. “ અણુ વ ઓગો દુઘ્નં ” ઇતિ વચનાત્ તથાપિ જીવને સ્વ
સત્તાનું યથાર્થ ભાન થાય અને વસ્તુતઃ પોતાને સિદ્ધ સમાન
જાણુ ત્યારે તે સમ્યક્ દષ્ટિ લાવ જીવ કહેવાય. સમ્યક્ દષ્ટિ જી-
વજ આત્મતત્ત્વની રૂચિવાલો થાય, એટલે તેની સાધનાનો રસિક
થાય; ત્યારે ચારિત્ર ગુણુમાં રમણુ કરનાર થઈ શકે, ચારિત્ર ગુણુ-
માં સ્થિર થવાથી આત્માને તત્ત્વની નિષ્પત્તિ (સિદ્ધિ) અને
નિરાવરણુતા (સર્વ ગુણુનું પ્રગટપણું) પ્રાપ્ત થાય. એમ ઉક્ત
કર્મથી જીવ સંપૂર્ણ સિદ્ધિ ને પામે એ પ્રમાણુ સ્તુતિ કર્તા શ્રી
દેવચંદ્રજી મહારાજ કહે છે કે:—પરમાત્માના ચરણુ કર્મલની સેવા
ધ્યાન વગેરે પ્રવૃત્તિ કરવાથી પરમાનંદ આત્મિક સુખની
પ્રાપ્તિ થાય.

(૫૨)

(૧૦) શ્રી વિશાલ જિન સ્તવન.

પ્રાણીવાણી જિન તણી—એ દેશી.

દેવ વિશાલ જિણુંદની, તમે ધ્યાવો તત્ત્વ સમાધિ રે;
ચિદાનંદ રસ અનુભવી, સહજ અકૃત નિરૂપાધિ રે.
સહજ અકૃત નિરૂપાધિ, અરિહંત પદ વંદીએ ગુણ
વંત રે; ગુણવંત અનંત મહંત સ્તવો ભવ તારણો

ભગવંત રે. ૧

અર્થ.—હે ભગ્યો ! શ્રી વિશાલ જિનેશ્વરની તત્ત્વ સમાધિ એવંભુત નયવડે પ્રગટ થઈ છે તેનું તમે ધ્યાન કરો કારણ ? જેને પ્રગટ સમાધિ થઈ છે તેનું ધ્યાન કરતાં ધ્યાતા ને પણ સમાધિ પ્રગટ થાય. હે પ્રભો ! આપશ્રી ચિદાનંદ આત્મિક અનંત જ્ઞાનાનંદના રસનો અનુભવ કરી રહ્યા છો, વલ્લી તે સહજ છે પણ પૌદ્ગલિક રસની જેમ કૃત્રિમ નથી. તેમ અકૃત છે અર્થાત્ કોઈ નો કરેલ નથી વલ્લી આપ નિરૂપાધિક છો પરભાવ રૂપ ઉપાધિ જન્ય નથી સદા અવિનશ્વર છો, અને આપે કર્મ શત્રુને હણેલા છે માટે આપ અરિહંત છો, એવા અનંત ગુણવંત શ્રી પ્રભુના અરણ્ય કમલને વંદન કરીએ, કારણ ? કે આપશ્રી ભગ્યજીવોના તારણહાર છો, પરમ ઐશ્વર્યવાન છો.

ભવ ઉપાધિ મદ ટાલવા, પ્રભુજી છો વૈદ્ય અમોઘ રે;
રત્નત્રયી ઔષધિ કરી, તમે તાર્યા ભવિજન ઔઘરે.
તમે તાર્યા ભવિજન ઔઘ, અરિહંત પદ વંદીએ;

ગુ. ૨

(૫૩)

અર્થ:—ચતુર્ગતિમાં ભ્રમણરૂપ સંસારના કારણભૂત મિથ્યાત્વાદિક જે ઉપાધિ તદ્રૂપ ભાવરોગને ટાલવા આપશ્રી અમોઘ (સફલ) ભાવવૈદ્ય છે. રત્નત્રયી (જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર) રૂપ પરમ ઔષધિ આપીને તમે ભવ્યાત્માઓના સમુદ્યોગને મિથ્યાત્વાદિક રોગથી નિવૃત્ત કરી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરાવી છે. અર્થાત્ જેમ કુશલ વૈદ્યરાજ સન્નિપાતાદિ જીવલેણ વ્યાધિને ઉત્તમ ઔષધ આપીને મટાડે છે, તેમ આપશ્રી ભવ્યોના ભાવ રોગ (મિથ્યાત્વાદિક) ને મટાડી નિહાલ (નિરોગ) કરે છે.

ભવ સમુદ્રજલ તારવા, નિર્યામક સમ જિનરાજ રે;
ચરણ જહાજે પામીએ, અક્ષય શિવ નગરનું રાજ રે.
અક્ષય શિવ નમરનું રાજ, અરિહંત પદ વંદી-
એ. ગુ ૩

અર્થ:—અત્યંત અપાર સંસારરૂપ સમુદ્રના વિષયરૂપ હસ્તર જલથી તારવા માટે આપશ્રી નિર્યામક (ખસાસી) સમાન છે. તમે ચારિત્રરૂપી વહાણમાં બેસાડી અક્ષર મોક્ષ નગરમાં પોંચાડી નિર્ભયરાજ અપાવો છે.

ભવ અટવી અતિ ગહનથી, પારગ પ્રભુજી સત્યવાહ રે;
શુદ્ધ માર્ગ દેશક પાણે, યોગ ક્ષેમંકર નાહરે, યોગ
ક્ષેમંકર નાહ, અરિહંત પદ વંદીએ. ગુ ૪

અર્થ:—સંસાર અટવી અતિશય ગહન ભયંકર છે. તેમાં રાગદ્વેષાદિ ચોરનો સમુદાય મહા નિર્દય છે. તેઓ મુક્તિપુરી પ્રત્યે પ્રયાણ કરતા ભવ્ય જીવોનું જ્ઞાનાદિ દ્રવ્યનું હરણ કરી

(૫૪)

લીએ છે, પણ જેમ સાર્થવાહ તે ચોરોથી રક્ષણ કરી નિર્ભય સ્થાને પહોંચાડે છે. તેમ આપશ્રી પણ ભાવ સાર્થવાહ છે, કારણ ? શુદ્ધ માર્ગના દર્શક ભોમિયા છે. રાગાદિક શત્રુઓથી રક્ષણ મેળવવા ઉપાય બતાવે છે. વલી આપ યોગ ક્ષેમના કરનાર હોવાથી 'નાથ' છે. “અપ્રાપ્તની પ્રાપ્તિ તે યોગ” એટલે જ્ઞાનાદિક અપ્રાપ્ત વસ્તુની પ્રાપ્તિ કરાવનાર છે, ને “પ્રાપ્ત વસ્તુનું રક્ષણ તે ક્ષેમ” અર્થાત્ આપશ્રી પ્રાપ્ત થયેલ સમ્યક્ દર્શનાદિક ગુણોની રક્ષા કરાવનાર છે.

રક્ષક જિન છકાયના, વલી મોહ નિવારક સ્વામીરે;
શ્રમણ સંઘ રક્ષક સદા, તેણે ગોપ ઇશ અભિરામરે.
તેણે ગોપ ઇશ અભિરામ, અરિહંત પદ વદિએ;
ગુણવંતરે ૦ ૫

અર્થ:—હે કૃપાળુ પ્રભો ! આપશ્રી ભાવ અહિંસક હોવાથી છકાય જીવના રક્ષક છે; અને મોહ કર્મના નિવારક-ટાલનાર છે. કારણ ? તમે સ્વયંમોહને જીત્યો છે માટે અન્યને ઉપદેશ દ્વારા મોહ જીતવાનો સરલ માર્ગ બતાવો છે. વલી આપશ્રી ચતુર્વિધ શ્રી સંઘના રક્ષક છે 'સંઘ' એટલે સમભાવયુક્ત જ્ઞાનાદિગુણ વિશિષ્ટ જે હોય તે તેના સંરક્ષણ કરનાર હોવાથી તમે ગોપ (ગોવાળ) છે જેમ ગોવાળ ગોધનની હિંસક પ્રાણીના ભય વગેરેથી બચાવે છે તેમ આપશ્રી શ્રમણ સંઘને મિથ્યાત્વાદિક ભાવ હિંસકોથી બચાવે છે. વલી આપશ્રી ઇશ્વર છે,—અનંત જ્ઞાનાદિક ભાવ લક્ષ્મી અને પ્રાતિહાર્યાદિક દ્રવ્યશ્રીના વૈભવથી

(૫૫)

પરમ ઐશ્વર્યયુક્ત છે. ઇંદ્રાદિ દેવો (જે જગતમાં કહેવાતા)
તે તો બિચારા રાંકડા છે.

ભાવ અહિંસક પૂર્ણતા, માહણતા ઉપદેશ રે; ધર્મ
અહિંસક નીપન્યો, માહણ જગદીશ વિશેષરે. માહણ
જગદીશ વિશેષ, અરિહંત પદ વંદીએ; ગુણવંતરે૦ ૬

અર્થ.—હે વિશ્વેશ્વર ! આપ સંપૂર્ણ અહિંસક છો. કારણ ?
આપશ્રી સ્વગુણ પર્યાયોને સ્વતંત્રપણે આત્મીય પરિણુતિએ
પ્રવર્તાવો છો. માટે આપ ભાવ અહિંસક છો, માટેજ આપ ઉપદેશ
કરો છો કે:—હે લવ્યો ! કોઈ પણ જીવને હણુશો નહિં સર્વ
જીવની રક્ષા કરો એ પ્રમાણે ‘ મા હણતા ’ નો ઉપદેશ વિશ્વને
આપો છો; તેથી આપશ્રી મહા માહણ છો.

પુષ્ટ કારણ અરિહંતજી, તારક જ્ઞાયક મુનિચંદરે;
મોચક સર્વ વિભાવથી, જીપાવે મોહ અરીંદરે. જીપાવે
મોહ અરીંદ, અરિહંત પદ વંદીએ; ગુણવંતરે૦ ૭

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રી લવ્યજીવોના સત્તાગત રહેલ
આત્મ ધર્મરૂપ ઉપાદાન કારણ ને પ્રગટ કરવામાં પરમ બલવાન
નિમિત્ત છો, લવ્યજીવના તારક છો. સર્વ દ્રવ્યના ગુણ પર્યાયોને
જાણનાર હોવાથી આપશ્રી જ્ઞાયક છો, સર્વ મુનિ રૂપ તારલાઓમ્નો
ચંદ્રસમાન છો. સર્વ વિભાવ પરિણુતિ (બંધ ઉદય ઉદીરણ
સત્તાદિ) થી છોડાવનાર છો; અને મોહ શત્રુનો જય કરાવનાર છો.

(૫૬)

કામકુલ સુરમણિ પરે, સહેજે ઉપકારી થાયરે; દેવ-
ચંદ્ર સુખકર પ્રભુ, ગુણગેહ અમોહ અમાયરે. ગુણગેહ
અમોહ અમાય, અરિહંત પદ વંદિયે; ગુણવંતરે ૦ ૮

અર્થ.—જેમ કામઘટ ચિંતામણિરત્ન પોતાના અચિંત્ય
મહાત્મ્યથી સ્વાર્થ વિના લોકોની દરિદ્રતાનો નાશ કરીને ઉપકારક
થવા પામે છે તેમ આપશ્રી આપના અચિંત્ય પ્રભાવથી ભવ્યજ-
નોને મુક્તિનો માર્ગ બતાવી આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિ જન્ય
દ્રશિદ્રતાના હુઃખથી મુક્ત કરીને અતિશય ઉપકારી થાઓ છો.
સ્તુતિકાર શ્રી દેવચંદ્રજી મહારાજ કહે છે કે:—પ્રભુ શ્રી સુખકર
છે-સ્વયં અવ્યાબાધ અનંત સુખના લોકતા હોવાથી બીજાને
સુખના કરનાર છે. અર્થાત્ જે જીવ પ્રભુશ્રીની આજ્ઞા પ્રમાણે
વર્તે તે પરમ સુખ પામે. વલી હે પ્રભો ! આપશ્રી ગુણના ઘર
છો અને સર્વથા મોહ તથા માયાનો નાશ કરેલ હોવાથી નિર્મોહી
અમાથી છો જોકે મોહમાં માયાનો સમાવેશ થવા પામે છે તથાપિ
'માયા'ની પ્રબલતા બતાવવા સ્વતંત્ર માયાનો નાશ સૂચવેલ છે.

(૧૧) શ્રી વજ્રધરજિન સ્તવન.

નદી યજુના કે તીર એ દેશી.

વિહરમાન ભગવાન મુણે મુજ વીનતિ, જગતારક
જગનાથ અગ્રે ત્રિભુવનપતિ; ભાષક લોકાલોક તેણે
જાણો છતી, તો પણ વીતક વાત કહું છું તુજ પ્રતિ ૧

(૫૭)

અર્થ.—મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં હાલ વિચરતા પરમ ઐશ્વર્ય-
વાન હે શ્રી વજ્રધર સ્વામી ! તમે મારી વિનંતિ કૃપા કરીને
સાંભળો, આપશ્રી જગતના તારક વિશ્વના નાથ અને ત્રિભુવનનાં
સ્વામી છો, સુર અસુર અને તેમના અધિપતિ ઇંદ્રો તે પણ આપ
શ્રીની સેવા કરનારા છે, આપ લોકલોકનાં સ્વરૂપને જાણનાર છો,
આપ છત્તી પર્યાય (જ્ઞાન) વડે સર્વજ્ઞ હોવાથી આપશ્રીને કંઈ
પણ વસ્તુ અજ્ઞાત નથી. તોપણ હે પ્રભો ! આપ પ્રત્યે (મારું)
કંઈક વૃત્તાંત નિવેદન કરું છું.

હું સ્વરૂપ નિજ છોડી રમ્યો પર પુદ્ગલે, ઝીંદ્યો
ઉલટ આણી વિષય તૃષ્ણાજલે; આશ્રવ બંધ વિભાવ
કરું રૂચિ આપણી, ભૂંડ્યો મિથ્યાત્વ દોષ દઉં દોષ
પરભણી૦ ૨

અર્થ.—હું અનાદિ કાલથી અજ્ઞાન વશ થઈ સ્વસ્વરૂપને
છોડી યાને નિજગુણ રમણ રૂપ ચારિત્રનો ત્યાગ કરી પરભાવ રૂપ
પુદ્ગલમાં રમ્યો આનંદ પામ્યો; અને વિવિધ વિષય રૂપ તૃષ્ણા-
જલમાં ઉદ્ભાસ પૂર્વક ન્હાવ્યો વિષયાદિક આશ્રવમાં આસકત થયો
થકો ઇંદ્રાનિષ્ઠના પ્રસંગથી રાગદ્રેષની પરિણતિ કરી હું કર્મ
વર્ગણથી બંધાઈ રહ્યો છું. જો કે એ વિભાવ પરિણતિ છે તો
પણ હું રૂચિ પૂર્વક આશ્રવની પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યો છું ! મિથ્યા
વાસના વડે વસ્તુતઃ તત્ત્વની અનભિજ્ઞતા સ્વપરની અજ્ઞાનતાપૂર્વક
દેહાત્મ ભુદ્ધિ વડે કર્મનો બંધ કરી રહ્યો છું !! બાંધેલા કર્મના
વિષાકોદય કાલમાં વિવિધ અસહ્ય દુઃખ લોગવું છું, ત્યારે પણ

(૫૮)

અન્ય નિમિત્ત માત્ર છતાં બીજાનો દોષ કાઢું છું; પરંતુ પોતાની ભૂલને જોતો નથી. પૂર્વકૃત કર્મનો દોષ અનુભવતો નથી !!!

અવગુણ ઢાંકણ કાજ કરું જિનમત ક્રિયા, ન તત્ત્વ
અવગુણ ચાલ અનાદિની જે પ્રિયા; દૃષ્ટિ રાગનો
પોષ તેહ સમકિત ગણું, સ્યાદ્વાદની રીત ન દેખું
નિજપણું ૦ ૩

અર્થ:—મારામાં અનાદિ કાલની રહેલી રાગ દ્રેષાદિક અવગુણની પ્રવૃત્તિ મને બહાલી થઈ પડી છે ! અને યત્ કિંચિત્ જૈન ધર્મ સંબંધી ક્રિયા સામાયિક પ્રતિક્રમણ પૌષધ દેવ-શુદ્ધવંદન અને શાસ્ત્રાભ્યાસાદિકની પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યો છું, તે પણ પોતાના દોષને ઢાંકવા માટે, જે હું આ પ્રવૃત્તિ કરીશ તો મારો યશઃ થશે લોકો મને ઉત્તમ માનશે, અથવા માયાદિશલ્ય ત્રય પૂર્વક ઇંદ્ર લોકાદિ પૌદ્ગલિક સુખની અભિલાષા માટે ક્રિયા કરી રહ્યો છું ! પરંતુ નિષ્કામ (નિરાશંસ) ભાવે તદ્દેતુ કિંવા અમૃતાનુષ્ઠાન પણે શુદ્ધ ક્રિયા કરતો નથી. વક્રી કુલ પરંપરાએ પોતાના ગચ્છના સ્વાધુઓનેજ શુદ્ધ માનીને વીતરાગ દેવે કથિત તત્ત્વના જાણનાર અને યથાર્થ પ્રરૂપણના કરનાર યથાશક્તિ ચારિત્રના આચરનાર અન્યગચ્છના સદ્ગુણની ઉપેક્ષા તિરસ્કાર કરતો થકો અવિધિ માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરવાથી વિધિ માર્ગનો અસિક્ષક અનીચ્છક થયો. અર્થાત્ હું એ પ્રમાણે દૃષ્ટિરાગી થયો ! અને દૃષ્ટિરાગનું પોષણ તેનેજ મેં સમકિત માન્યું-માની રહ્યો છું. પરંતુ સ્યાદ્વાદ શૈલિએ અનેકાંત દૃષ્ટિએ હું સમ્યક્ શ્રદ્ધાન પૂર્વક નવતત્ત્વના યથાર્થ

(૫૯)

જ્ઞાનથી વિમુખ થયો, ખાસ કરીને મેં નયગમ લંગ અને પ્રમાણુ વડે આત્મ (જીવ) તત્ત્વને જાણ્યું નહિં

મન તનુચપલ સ્વભાવ વચન એકાંતતા, વસ્તુ અનંત સ્વભાવ ન ભાસે જે છતાં; જે લોકોત્તર દેવ નમું લૌકિકથી, દુર્લભ સિદ્ધ સ્વભાવ પ્રભો તહકીકથી ૪

અર્થ—હે પ્રભો ! મારું મન અને શરીર બન્ને અસ્થિર સ્વભાવ વાલા છે, તેથી પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયોમાં આનંદ પૂર્વક પ્રવૃત્તિ કરી રહેલ છે. વલી વચન (વાણી) ની પ્રવૃત્તિ એકાંત પક્ષવાળી છે. અર્થાત્ અનેકાંત (સ્યાદ્વાદ) નું મને જ્ઞાન ન હોવાથી દુર્નય (અમુક એકજ નય) નો પક્ષ ગ્રહણ કરી અનંત ધર્માત્મક વસ્તુ છતાં એકજ ધર્મ (સ્વભાવ) નીજ વકતવ્યતા (કથનપણું) કરી રહ્યો છું—અનંત ગૌણ ધર્મનું મને જ્ઞાન પણ નથી અર્થાત્ અભિલાષ્ય (કહેવા યોગ્ય) ભાવથી અનભિલાષ્ય (વચનથી ન કહેવા યોગ્ય) ભાવ અનંત ગુણ છે, એમ મેં જાણ્યુંજ નહિં તેથી હું કેટલીક વખત જ્ઞાન ભૂદ્યો, જેથી લોકોત્તર દેવ વીતરાગ પ્રભુને લૌકિક ભાવથી હું નમ્યો, ઉપ લક્ષણથી વંદન વગેરે પ્રવૃત્તિકરી એટલે ? લોકોત્તર મિથ્યાત્વના ઉદ્વેગથી કિંવા લૌકિક ધર્મના સબંધથી અન્યદેવોની માફક શ્રી વીતરાગ દેવને સુખ દુઃખના દાતા અને કર્તા હતા જાણી આ લોકના સુખ માટે હું તેમને નમન કરતો, સ્તવતો લૌકિક સુખની માગણી કરતો, આ બધી પ્રવૃત્તિ કુલાચારથી લૌકિક દષ્ટિએ કરી મહા દુઃખે કરી પ્રાપ્ત કરી શકાય એવો સિદ્ધ સ્વભાવ તો વીતરાગનું

(૬૦)

અર્થાથે સ્વરૂપ સમજી તે સ્વરૂપ પોતાના આત્માનું જ છે એમ ચોક્કસ કરી વીતરાગ દેવતું ધ્યાન કરવાથી જ પ્રાપ્તિ થાય, અન્યાથા ન થાય. મહા વિદેહ મુઝાર કે તારક જિનવર, શ્રીવજ્રધર અરિહંત અનંત ગુણા કર; તે નિર્યામક શ્રેષ્ઠ સહી મુજ તારસે, મહા વૈદ્ય ગુણ યોગ રોમ ભવ વારસે૦ ૫

અર્થ:—મહા વિદેહ ક્ષેત્રને વિષે વર્તમાન કાલે વિચરતા કર્મ શત્રુને નાશ કરનાર શ્રી વજ્રધર સ્વામી અનંત જ્ઞાનાદિક શુભની ખાણ છે. ભવ્ય જીવોને સંસાર સમુદ્રથી તારનાર હોવાથી ‘તારક’ છે નિર્યામક છે, માટે મને પણ ચોક્કસ તારશે. વહી તેઓશ્રી મહાવૈદ્ય (ભાવ વૈદ્યરાજ) હોવાથી મારા અંતરના રાગ દ્રેષાદીક રોગને દૂર કરશે, એવો વીશ્વાસ છે.

પ્રભુ મુખ ભવ્ય સ્વભાવ મુણે જો માહરો, તો પામે પ્રમોદ એહ ચેતન ખરો; થાય શિવપદ આશ રાશિ સુખવૃંદની, સહજ સ્વતંત્ર સ્વરૂપ ખાણ આનંદની૦ ૬

અર્થ:—જેનામાં પલટવાનો સ્વભાવ હોયતે ભવ્યાત્મા, જેમ મિથ્યાત્વીની સ્થિતિમાંથી પલટીને સમકિતી થવું તે ભવ્યાત્મા પોતાના કાર્ય (મોક્ષ) ની સિદ્ધિ કરવા માટે યોગ્ય થાય છે. જેનામાં પલટવાપણું નથી તે અર્થાત્ અનાદિ અનંતકાલ મિથ્યાત્વ ભાવમાં રહેવાથી મોક્ષ મેળવવાને અયોગ્ય તે અભવ્ય કહેવાય છે, જ્યારે હું પ્રભુશ્રીના મુખ થકી એમ સાંભળું કે:—‘તું ભવ્ય છે’ ત્યારે મારો આત્મા પ્રમોદભાવ પામે, અને અનંત અવ્યાખાધ સુખના સ્થાનરૂપ મોક્ષપદની મને આશા બંધાય. અને સહજ

(૧૧)

સ્વતંત્ર અને આનંદ સ્વરૂપ સુખના ભંડારની સાદિ અનંત ભાંગે
મને પ્રાપ્ત થશે એમ ચોકકસ થાય.

વલગ્યા જે પ્રભુ નામ ધામ તે ગુણતણા, ધારો ચેતન
રામ એહ સ્થિરવાસના; દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર હૃદયે
સ્થિર સ્થાપજો, જિન આણા યુત ભક્તિ શક્તિ મુજ
આપજો ૦ ૭

અર્થ.—હે પરમાત્મનું ! જે ભવ્યાત્મા આપશ્રીના પવિત્ર
નામને વિષે પોતાનું ચિત્ત લગાડે છે તન્મય થાય છે તેને ગુણ-
વાન બાણવા, માટે હે ચેતન રામ ! તું પણ શાંતિ અને સ્થિરતા
પૂર્વક એ વાસના (શ્રદ્ધાન) ધારણ કર ખીજે ઠેકાણેથી ચિત્તને
નિવૃત્ત કર વડી સ્તુતિકાર શ્રી દેવચંદ્રણ કહે છે કે:-શ્રી જિન-
ચંદ્રને હૃદય કમલમાં સ્થિર કરીને સ્થાપજો ક્યારે પણ વીસા-
રશો નહિ. હે પ્રભો ! મને જિનાશા પૂર્વક ભક્તિ કરવાની શક્તિ
આપશો કારણ ? આજ્ઞા વિનાની માત્ર ક્રિયા નિષ્ફલ છે. માટે પૂ-
જન વંદન તપ જપ જ્ઞાન ધ્યાન વગેરે પ્રવૃત્તિમાં ' આજ્ઞા ' જ
પ્રધાન છે. એમ સ્તુતિકારનું માનવું છે-(શાસ્ત્ર પણ તેમજ કહે
છે) માટેજ સ્તુતિકારે પણ આજ્ઞા પૂર્વક ભક્તિની શક્તિ પ્રાપ્ત
કરવા માગણી કરી છે.

(૬૨)

(૧૨) શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવન.

વીરા આંદલા એ દેસી.

ચંદ્રાનન જિન ! સાંભલીએ અરદાસરે, મુજ સેવક
ભણી; છે પ્રભુનો વિશ્વાસરે ચંદ્રાનન જિન સાં. અં ૧

અર્થ. હે ચંદ્રાનન પ્રભો ! મારી અરજી સાંભલો “ આ
સેવકનો આપશ્રી ચોક્કસ ઉદ્ધાર કરશે ” એવો મને ચોક્કસ
વિશ્વાસ છે કારણ ? જે સ્વયં જંધનથી મુક્ત થયેલ હોય તે
ખીબને છોડાવી શકે માટેજ આપશ્રી મને કર્મ થકી મુકાવશે.

ભરત ક્ષેત્રમા નવ પણુરે, લાધું દુઃખમકાલ; જિન-
પૂર્વધર વિરહથીરે, દુલ્લહો સાધન ચાલરે. અં ૨

અર્થ.—ભરત ભૂમિ (આર્યક્ષેત્ર) અને સામગ્રી સહિત
મનુષ્ય જન્મ, પૂર્વના પુણ્યોદયે મલ્યો છે પરંતુ તે દુઃખમકાલમાં
પ્રાપ્ત થયું છે જો કે મને જૈનધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ છે તો પણ
તીર્થંકર કેવલજ્ઞાની મનપર્યાવજ્ઞાની અવધિજ્ઞાની ચૈદ પૂર્વી અને
દશ પૂર્વી મુનિઓનો પરમ વિયોગ હોવાથી સત્યને શુદ્ધ માર્ગ
સાધવાનો દુર્લભ યર્ધ પડ્યો છે ! “ કારણ ? પૂર્વોક્ત પુણ્યોના
વચનો પ્રમાણુ યુક્ત નિઃસંદેહ હોવાથી પ્રમાણુ ભૂત હોય છે.
કદાચ કોઈને સંદેહ પડે તો તેઓ નિવારણ કરી શકે અને
ઉન્માર્ગે જનારને શુદ્ધ માર્ગ બતાવે તેવા મહાપુરુષોનો વર્તમાન
કાલમાં યોગ નહિ હોવાથી ઘણા મતભેદને લઈ અન્યોન્ય ધાર્મિક
જગડાઓમાં ક્રોધાઈ પોતાના પક્ષને સ્થાપન કરવા કમ્મર કસે છે

(૧૩)

આવા સંજોગોમાં આત્મ ધર્મની પ્રાપ્તિ સુસાધ્ય નહિં પરંતુ દુઃસાધ્ય છે અર્થાત્ આત્મિક ધર્મની પ્રાપ્તિ થવી દુર્લભ છે. ”

દ્રવ્ય ક્રિયા રૂચિ જીવડારે, ભાવ ધર્મ રૂચિ હીન; ઉપદેશક પણ તેહવારે, શું કરે જીવ નવીન રે. અં ૦ ૩

અર્થ.—વર્તમાન કાલમાં પ્રાયઃ જીવો દ્રવ્ય ક્રિયાની રૂચિવાલા છે. અર્થાત્ સામાયિક પ્રતિક્રમણ પૌષ્ઠ જિનપૂજન યાત્રા ઉધાપન સાધર્મી વાતસલ્ય વગેરે શ્રાવકોચિત પ્રવૃત્તિ, અને પંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ પરિષદ સહન લોચાદિક કષ્ટ વગેરે મુનિને યોગ્ય દ્રવ્યક્રિયાના કરનાર જીવોની બહુલતા છે પરંતુ તે ક્રિયાઓ ભાવ ધર્મ સમ્યક જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્ર રૂપ અંતરંગ ધર્મની રૂચિવગર સાધ્ય નિરપેક્ષપણે કરવામાં આવે છે કારણ ? અંતરંગ ધર્મનું જ્ઞાન ન હોવાથી અંતરંગ ધર્મની શ્રદ્ધા અને જ્ઞાન પૂર્વક પ્રાપ્તિ, ગીતાર્થ સદ્ગુરૂના ઉપદેશ વડે થાય પરંતુ વર્તમાન કાલે ઉપદેશકો ધર્મ ગુરૂઓ પણ પ્રાયઃ ભાવધર્મની રૂચિવગર માત્ર બાહ્ય ક્રિયાના રસિક આચરણ કરનાર જોવામાં આવે છે. કારણ ? અંતરંગ ધર્મની પ્રાપ્તિ તેઓને પણ થયેલ નથી એટલે તે સ્વયં બાહ્ય ક્રિયામાં રાચેલા હોઈને અન્યને પણ કુલાચાર ક્રિયા કરાવે છે, જેને લઈને બાપડા સંસારો જીવો ચાલી આવતી રૂઢી ક્રિયાથી બીજી નવીન શું કરી શકે ? અનંત કાલથી અંતરંગ (ભાવ) ધર્મની પ્રાપ્તિ થયેલ નથી એજ (અંતરંગ ધર્મ) અપૂર્વ નવીન છે.

તત્વાગમ જાણુંગ તજીરે, બહુજન સમ્મત જેહ; મૂઠહી જન આદર્યો રે, સુગુરૂ કહાવે તેહરે. અં ૦ ૪

(૬૪)

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીએ કહેલ પરમ તત્ત્વરૂપ આગમ યથાર્થ જાણનાર સદ્ગુરુને હોડીને તત્ત્વાગમના અજ્ઞાત બહુલ મૂઠ અને કદાચડી લોકોએ આગ્રહ પૂર્વક સ્વીકાર કરાયેલા એવા કુગુરુઓ સદ્ગુરુનું નામ ધરાવે છે; અને તથા રૂપે જગતમાં પ્રસિદ્ધિ મેળવે છે.

આણા સાધ્ય વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યો ધર્મ; દર્શન જ્ઞાન ચરિત્તનો રે, મૂલ ન જાણ્યો મર્મ રે. ચં ૫

અર્થ.—આજ્ઞાએ સર્વ તપ સંયમાદિ ધર્મ છે, એમ શાસ્ત્રીય કથન છે. પરંતુ લોકો આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરી વિધિ માર્ગ નો લોપ કરી અવિધિ માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યા છે; અને અવિધિ પૂર્વક ક્રિયાને ધર્મ માની રહેલા છે. પરંતુ “સમ્યક્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રાણિ મોક્ષ માર્ગ.” એ મૂલ માર્ગનો મર્મ જાણવો જોઈએ તે આ પ્રમાણે:—જીવાદિક નવ પદાર્થનું યથાર્થ શ્રદ્ધાન (પ્રતિતી) તે સમ્યક્ દર્શન, નયનિક્ષેપાદિ સહિત નવ તત્ત્વનું યથાર્થ જાણપણું તે જ્ઞાન; અને જ્ઞાન દર્શનમાં રમણતા પૂર્વક સંવર નિર્જરાનું ગ્રહણથી અશ્રવ જંધની પરિણતિનો ત્યાગ તે આશ્રિત. એ લક્ષ્ય થયા વિના દ્રવ્ય ક્રિયા નિરર્થક છે. મોક્ષના ક્ષણ વગરની છે.

મચ્છ કદાચઠ સાચવે રે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ; આતમ ગુણ અકષાયતા રે, ધર્મ ન જાણે શુદ્ધ રે. ચં ૬

અર્થ.—વર્તમાન કાલે દુષમ કાલના યોગે આત્મિક ધર્મની જોખખાણુ વિના જીવાત્માઓ સ્વગચ્છ-મતની મમત્વ

(૬૫)

કદાચહમાંજ ધર્મ માનીને કહે છે કે:-અમારા ગચ્છની પ્રતિક-
મણાદિક ક્રિયા કરવાથીજ કલ્યાણ છે, અમુક સમાચારીજ શાસ્ત્ર
પ્રમાણે છે તેનાથીજ મોક્ષ માર્ગનો લાભ મળે છે ઇત્યાદિ અનેક
વ્યવહારિક ભેદોપભેદના ઝગડા ઉભા કરે છે જેવાં કે, ઇરિયા-
વહિયાનો, મુહુર્તનો, અધિક માસનો વગેરે વગેરેનો વિતંડાવાદ
કરી મતાભિનિવેશથી અન્યોન્ય ‘ઉત્સૂત્ર ભાષી’ કહી કલેશ
ઉત્પન્ન કરે છે ! પરંતુ સ્વાદ્વાદ શૈલિના ઉપાસકને કશા ઝગડા
માં પડવાની જરૂરજ ન હોય. કારણ કે તેઓએ સિદ્ધાંત (નિ-
શ્ચય) કરેલ છે કે “ સાધ્ય એક અને સાધન અનેક છે ” એટલે
તેઓને ગચ્છમતનું મમત્વ હોયજ નહિ. મમત્વમાં કષાયની
કલુષતા હોય છે અને શુદ્ધ ધર્મ અકષાયતા (અમમત્વ છે)

તત્ત્વ રસિક જન થોડલા રે, બહુલા જન સંવાદ;
જાણોછો જિનરાજજી રે, સવલો એહ વિવાદ રે. ચં. ૭

અર્થ.—હે જિનેશ્વર ! પરમાર્થતઃ તાત્ત્વિક વસ્તુને ઓળખી
આત્મ સ્વરૂપમાં રમણાણુ થઈ માધ્યસ્થ વૃત્તિના ધારક વિરલ
મનુષ્યો હોય છે. પરંતુ ગચ્છ મતના મમત્વને લઈને શુષ્કવાદ કે
વિતંડાવાદને કરનાર બહુલ જીવાત્માઓ હોય છે. શ્રીમાન્ મોહન
વિજયજીએ કહેલું છે કે:-મતમત જનક મમત્વતા, સિદ્ધિ જનક
અમમત્વ; ધન્યગણે સમભાવ જે, મત અનેક એકત્વ ૧. માટે
મતમમત્વને લઈને સંપ્રતિ કાલના કહેવાતા જૈનોની પરસ્પર વિવાદ
વગેરે પ્રવૃત્તિને આપશ્રી લોકાલોક ભારકર રૂપ કેવલજ્ઞાન વડે
જાણી રહ્યા છો. સ્તુતિકાર શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી મહારાજ ગીતાર્થ અને
ગચ્છમતની મમતા વિચરતા હતા. એટલેજ ઉપસૂત્રા કહીકેતથી

(૬૬)

જેટું પીમીને પરમાત્માની પાસે તેઓશ્રીએ પ્રાર્થના કરેલ છે. એઓ-
શ્રીનો અંતર અભિપ્રાય એ છે કે આજ્ઞા પ્રધાન બનીને રાગદ્વેષની
પરિણતિ ઘટાડવા પ્રયત્ન કરવો, સર્વથી મૈત્રી ભાવ ઉત્પન્ન કરવો,
સત્ય શુદ્ધ જૈનત્વને બાણી આત્મશ્રેયના માર્ગે યથાશક્તિ આગળ
વધવું. આનાથી જે વિપરીત થવા પામે એ શું આ વિષમ કાળનો
પ્રભાવ કહી શકાય કે બીજું કંઈ ?

નાથ ચરણ વંદન તણોરે, મનમાં ઘણો ઉમંગ; પુણ્ય
વિના કેમ પામીએરે, પ્રભુ સેવનનો રંગરે ચં ૮

અર્થ,—યોગ ક્ષેમના કરનાર પરમાત્માના ચરણ કમલ
પ્રત્યે વંદન કરવાનો મારા મનમાં અતિ ઉમંગ છે. પરંતુ તે
અભિલાષ તો પુણ્યાનુબંધિ પુણ્યના ઉદ્ધય વિના કેમ પાર પડે ?
અનાદિ કાલથી ભવચક્રમાં પરિભ્રમણ કરતાં જીવાત્માએ વીતરાગ
પ્રભુની શુદ્ધ પ્રથિધાન પૂર્વક સેવા કરી નથી, જે એક વખત પણ
શાસ્ત્રોક્ત રીતિએ પ્રભુની સેવા થાય તો સંપુર્ણ કાર્યની સિદ્ધિ
થાય મતલબ કે શ્રી વીતરાગ દેવની સુપ્રશસ્ત રાગથી કરાયેલી
સેવા અપ્રશસ્ત કામરાગાદિકનો નાશ કરી ક્ષાયોપશમિક ધર્મને
પ્રાપ્ત કરાવે છે; અને છેવટમાં એ પ્રશસ્તનો પણ નાશ કરી
ક્ષાયિક ધર્મને પ્રાપ્ત કરાવે છે.

જગતારક પ્રભુ વંદીએરે, મહાવિદેહ મુઝાર; વસ્તુ
ધર્મ સ્યાદ્વાદતારે, સુણી કરીએ નિરધારરે ચં ૯

અર્થ.—મહાવિદેહમાં વિચરતા, સંસાર સમુદ્રથી ભવ્ય
જીવોને તારનાર એવા પ્રભુને પવિત્ર ભાવે વંદન કરીએ. તેઓ
શ્રીના મુખથી આનંદ ધર્માત્મક વસ્તુના સ્વભાવને, સ્યાદ્વાદની ખડક

(૬૭)

તિએ સાંભલીએ; નય નિક્ષેપ પ્રમાણુ સખ્તભંગી વગેરેથી નિર્ધાર
(ચોકકસ) કરીએ ત્યારેજ સમ્યક્ જ્ઞાન થાય.

તુજ કરુણા સહુ ઉપરેરે, સરખી છે મહારાય; પણ
અવિરાધક જીવનેરે, કારણ સફલો થાય; ચં ૦ ૧૦

અર્થ.—હે કરુણાસાગર પ્રભો ! આપશ્રીએ “ સવીજીવ કરૂં
શાસનરસી ” એ ભાવના યોગે તીર્થંકર નામ કર્મને ગત ત્રીજા
ભવમાં બાંધેલ તે વર્તમાનમાં તમને વિપાકોદયે વર્તે છે; તેથી
આપ શ્રીમાન્ અનંત કૃપાના નિધાન છો. આપશ્રીનો સર્વ જીવા-
ત્માઓ પ્રત્યે સમાનભાવ વર્તે છે. જેમ સૂર્ય સર્વને પ્રકાશ
આપે છે. વૃષ્ટિ સર્વત્ર વરસે છે તેમ આપશ્રીની દયા સર્વ ઉપર
છે. તથાપિ કોઈક વિરાધક જીવને આપશ્રીનું નિમિત્ત કારણ,
ધૂવડને સૂર્ય અને મગશેલીઆ ને વર્ષાદના ન્યાયે સફલ ન થાય
તેમાં તે જીવોનો દોષ છે. પરંતુ અવિરાધક જીવાત્મા તો આપ-
શ્રીની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલે તેથી આપશ્રીનું નિમિત્ત તેને સફલ
થાય.

ઐહવા પણ ભગ્ય જીવને, દેવ ભક્તિ આધાર; પ્રભુ
રમરણથી પામીએ, દેવચંદ્ર પદ સારરે ચં ૦ ૧૧

અર્થ.—પૂર્વોક્ત અવિરાધક જીવોને તો આપ દેવાધિ દેવની
ભક્તિનો પરમ આધાર છે પરંતુ જે વિરાધક જીવો છે તે પણ
(જે ભગ્ય હોય તો) પરમાત્માની સેવા કરવાથી આરાધક થાય,
તેની પણ દશા પલટાય, પ્રભુના રમરણથી દેવમાં શ્રેષ્ઠ અંદરવાત,
પરમાત્મ પદને મેળવીએ.

(૧૯)

(૧૩) ચંદ્રબાહુ જિન સ્તવન.

શ્રી અરનાથ ઉપાસના એ દેશી.

ચંદ્રબાહુ જિન સેવના, ભવનાસિની તેહ;
પર પરિણુતિ નાપાશને, નિષ્કાશન રેહ ચંદ્ર૦ ૧

અર્થ.—નિષ્કામ વૃત્તિ પૂર્વક સાધ્ય સાપેક્ષપણે શ્રી ચંદ્ર-
બાહુ જિનેશ્વરની ભક્તિ કરવાથી ચતુર્ગતિ સંસાર ભ્રમણનો નાશ
થાય છે અનંતકાલીન પર પરિણુતિનો પાસ (બંધન) ચૈતનને
લાગેલ છે તેથીજ વિવિધ ઇષ્ટાનિષ્ટ વિષયોમાં રાગ દ્વેષની પ્રવૃત્તિથી
જીવ બંધ દશાને પામે છે, તે બંધ દશા રોગને ટાળવા માટે પણ
પરમાત્માની સેવા અમૂલ ઔષધ છે કે તેથી પરભાવની પરિણુતિ
રૂપ વ્યાધિ દૂર થવા પામે છે.

પુદ્ગલભાવ આસંસના, ઉદ્ધવાસન કેતુ; (હેતુ ?)
સમ્યક્ દર્શન વાસના, ભાસન ચરણ સમેત ચંદ્ર૦ ૨

અર્થ.—અનંત કાલીથી જીવાત્મા સ્વ સ્વરૂપથી બ્રહ્મ થયો
થકો પરભાવના ગ્રાહક વ્યાપકપણાથી અશુદ્ધ રાગ ભાવની પરિ-
ણુતિએ પુદ્ગલ ભાવની ઇચ્છા કરે છે એટલુંજ નહિ પરંતુ તેને
પોતાના માનીને દેહાધ્યાસ વડે પોતાના સ્વરૂપનું ભાન ભૂલી ગયો.
જ્યારે ભેદ જ્ઞાન (જડ ચૈતનનું પ્રયત્ન કરણ) થયું, ત્યારે આત્માને
પુદ્ગલથી ભિન્ન જાણવાથી આત્મા પૌદ્ગલિક અભિલાષા રહિત
થયો, તે પરમાત્માની સેવાના નિમિત્તને લઈને, કારણ ? પ્રભુની
સેવા, પૌદ્ગલિક ઇચ્છાનો નાશ કરવામાં પુદ્ગલ હેતુ છે તે સમ્યક્

(૬૯)

વાસના પૂર્વક હોવી જોઈએ, કારણ ? સમ્યક્ વાસનાથી સ્વસ્વરૂપનો કર્તાને લોકતા છું એવું શ્રદ્ધાન થવા પામે છે, જે કે તે વાસના પણ સમ્યક્ જ્ઞાનથી થાય છે, ત્યારે જીવાત્મા સમ્યક્ દર્શન અને સમ્યક જ્ઞાનમાં રમણ કરનાર એટલે ચારિત્ર યુક્ત થાય છે.

ત્રિકરણ યોગ પ્રશંસના, ગુણ સ્તવના રંગ;

વંદન પૂજન ભાવના નિજ પાવના અંગ. અ'દ૦ ૩

અર્થ.—પ્રશસ્ત મન વચન અને કાયાના યોગ વડે શ્રી તીર્થંકરની કીર્તિ (યશઃ વાદ) પૂર્વક તેમના અનંત જ્ઞાનાદિ ગુણની (હૃદયના અભાંગ) ઉમંગથી સ્તુતિ કરવી. વંદન (કર-જોડન) નમન (સોદલાસ મસ્તક નમાવવું) કરવું અને ચંદનાદિક પવિત્ર દ્રવ્ય વડે ભક્તિ પૂર્વક વિવિધ ભેદે પૂજન કરવું, એ દ્રવ્ય પૂજા છે અને અંતરંગ પ્રેમ સહિત આત્મ પરિણામની નિર્મલતા તે ભાવ પૂજા છે. દ્રવ્ય પૂજન ભાવના પૂર્વક હોવું જોઈએ, ગાઠરિયા પ્રવાહે ન થવું જોઈએ, સાધક દશામાં રહીને સાધ્યની સાથે અભેદતાની વિચારણા રૂપ ભાવના વડે વંદન નમન અને પૂજન શ્રેયસ્કર છે. તેથીજ પોતાના આત્માની પવિત્રતા નિરાવરણતા પ્રાપ્ત થાય છે.

પરમાત્મ પદ કામના, કામ નાશન તેહ;

સત્તા ધર્મ પ્રકાશના, કરવા ગુણ ગેહ. અ'દ૦ ૪

અર્થ.—કેવલ જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણની પ્રગટતા નિરાવરણતા રૂપ પરમાત્મ પદની અભિલાષા (જ્ઞાનાદિ ગુણ પ્રગટ કરવાની રૂચિ) તે પચેદ્રિયના વિષયોનાં અભિલાષને નાશ કરનાર છે, જે

(૭૦)

કે જીવાત્મા શુદ્ધ સંગ્રહ નયથી સત્તાએ (સદ્ધ (પરમાત્મા) સમાન છે; તથાપિ વ્યક્ત ભાવે નથી પરંતુ સાધક, સાધ્ય રૂપિ જ્યારે થાય ત્યારે પરમાત્મ પદની કમશ સિદ્ધિ થાય, ઉપાદાન કારણુ તો આપણો આત્માજ છે, પણુ તેને પ્રગટ કરવામાં શ્રી જિનેશ્વર દેવ પુષ્ટ હેતુ છે. વ્યક્ત (પ્રગટ) શુભવાનની સેવા કરતાં પોતાના શુભ પ્રગટ થાય.

પરમેશ્વર આલંબના, રાગ્યા જેહ જીવ;

નિર્મલ સાધ્યની સાધના, સાધે તેહ સદીવ ચંદ્ર ૫

અર્થ.—જે જીવો પરમેશ્વર્યાવાન પરમ શુભિ શ્રી વીતરાગ પ્રભુનું અવલંબન ગ્રહણ કરે છે, પ્રભુ ભક્તિમાં તલ્લીન થાય છે; તે જીવો પરમ શુદ્ધ પરમાત્મપદ રૂપ સાધ્યને સદાય સાધે છે.

પરમાનંદ ઉપાયવા, પ્રભુ પુષ્ટ ઉપાય;

તુજ સમતારસ સેવતાં, પર સેવ ન થાય ચંદ્ર ૬

અર્થ.—હે પ્રભો ! મારું પરમાનંદ (પદ) પ્રગટ કરવામાં આપશ્રી ઉત્તમ નિમિત્ત છો ઉંચામાં ઉંચા ઉપાયરૂપ છો. હે પ્રભો ! તમારા જેવા પરમ તારકની સેવા કરનાર જીવાત્માથી ક્યારે પણુ અન્ય દેવોની સેવા ઉપાસના નજ થાય જો કે નિશ્ચયથી તો તે જીવાત્મા પૌદ્ગલિક પરિણતિનું સેવન અંગીકાર કરવાપણું પણુ ન કરે પરંતુ તમારી સેવાથી કેવલ પોતાના શુદ્ધ આત્માની સેવા થાય છે.

શુદ્ધાત્મ સંપત્તિ તણા, તમે કારણુ સાર;

દેવચંદ્ર અરિહંતની, સેવા સુખકાર. ચંદ્ર ૭

(૭૧)

અર્થ.—આત્મ દ્રવ્યથી અલિન સર્વ પુણ્યલના સખધે રહિત અનંત સ્વગુણ લક્ષ્મીના આપશ્રીમાન ઉત્તમ નિમત્ત કારણ છે. દેનાધિ દેવ શ્રી અરિહંતની સેવા યાને તેમની આજ્ઞાએ પ્રવૃત્તિ કરવી તે સુખકારક છે.

(૧૪) શ્રી ભુજંગ સ્વામીજિન સ્તવન.

પુષ્કલાવતી વિજયે હોકે વિચરે તીર્થપતિ, પ્રભુ
ચરણને સેવે હોકે સુરનર અસુરપતિ; જસ ગુણ
પ્રગટયા હોકે સર્વ પ્રદેશમાં, આતમ ગુણની હોકે
વિકસી અનંત રમા ૧

અર્થ.—પુષ્કરવર દ્વીપના પૂર્વ મહાવિદેહ ક્ષેત્રની પુષ્કલાવતી વિજયમાં વિચરતા, સમ્મત્ દર્શન અને જ્ઞાનના ભાજન રૂપ ચતુર્વિધ તીર્થના સ્થાપન કરનાર તીર્થના સ્વામી શ્રી ભુજંગ દેવ પ્રભુના ચરણની સેવા, ચતુર્નિકાયના દેવ અને ઇંદ્રો મનુષ્યોને નરેન્દ્રો વગેરે કરે છે. કારણ ? જેમના ગુણો સર્વાત્મ પ્રદેશમાં શુદ્ધ ક્ષાયક ભાવે પ્રગટ થયા છે. તેથી આત્માના અનંત સ્વાભાવિક ગુણ રૂપ લક્ષ્મી અતિશય શોભે છે વિકસિત થઈ છે. તે લક્ષ્મીના આપશ્રી લોકતા છે.

સામાન્ય સ્વભાવની હોકે પરિણતિ અસહાયી, ધર્મ વિશેષની હોકે ગુણને અનુયાયી; ગુણ સક્ત પ્રદેશે હોકે નિજ નિજ કાર્ય કરે, સમુદાય પ્રવર્તે હોકે કર્તા ભાવ ધરે ૨

(૭૧)

અર્થ.—વસ્તુ (પ્રત્યેક દ્રવ્ય) માં અનંત સામાન્ય સ્વભાવ અને વિશેષ સ્વભાવ છે. સામાન્ય સ્વભાવ વિના વસ્તુની અસ્તી (છતી) નહિ અને વિશેષ સ્વભાવ વિના કાર્ય થઈ શકે નહિ. સામાન્ય સ્વભાવ તે દ્રવ્યાસ્તિક નયની અપેક્ષાએ અને વિશેષ સ્વભાવ તે પર્યાયાસ્તિક નયની અપેક્ષાએ છે. જે સ્વભાવમાં એકપણું નિત્યપણું નિરવયવપણું અક્રિયપણું અને સર્વગતપણું હોય તે સામાન્ય સ્વભાવ કહેવાય છે; તે મૂલ્ય છ પ્રકારના હોય છે. તેનાં નામ ૧ અસ્તિત્વં ૨ વસ્તુત્વં ૩ દ્રવ્યત્વં ૪ પ્રમેયત્વં ૫ સત્ત્વં અને અગુરુ લઘુત્વં. ઉત્તર સામાન્ય સ્વભાવ અનંત છે. તે સર્વ દ્રવ્યમાં પોતાના પરિણામિક પણાથી પરિણુમી રહ્યા છે પરંતુ અન્યની સહાયતા નથી. વિશેષ સ્વભાવની પરિણુતિ તે સ્વગુણને અનુયાયિની હોય છે. જેમ જ્ઞાયકતા (સ્વભાવ) જ્ઞાન ગુણને અનુસરે છે અનુયાયી થાય છે પશ્યતા, એ દર્શણ ગુણને અનુસરે છે. એમ ચાસ્ત્રિક વિશેષ સ્વભાવની પરિણુતિ સ્વગુણોનેજ અતુલ્ય પ્રવૃત્તિ કરે છે. હે પ્રભો ! આપશ્રીના અનંત ગુણો પ્રત્યેક પ્રદેશે સ્વસ્થાનમાં રહીનેજ પોત પોતાનું ભિન્ન ભિન્ન કાર્ય કરે છે, જેમ જ્ઞાન ગુણ બ્રહ્મવાનું કાર્ય કરે છે, દર્શન ગુણ દેખવાનું કાર્ય કરે છે; એમ દરેક ગુણ માટે બ્રહ્મવું. તે પણ સર્વ પ્રદેશ એકઠા મલીને સામુદાયિક કાર્ય કરે છે, પરંતુ અમૂક પ્રદેશ કાર્ય કરે અને અમૂક પ્રદેશ કાર્ય ન કરે એમ નહિ. અર્થાત્ સર્વ પ્રદેશ કાર્ય કરે છે.

(૭૩)

જડ દ્રવ્યે ચતુષ્કે હો કે કર્તા ભાવ નહિં, સર્વ પ્રદેશે હો કે વૃત્તિ વિભિન્ન કહી, ચેતન દ્રવ્યને હો કે સકલ પ્રદેશે મિલે, ગુણ વર્તના વર્તે હો કે વસ્તુને સહજ બધે. ૩.

અર્થ—ધર્માસ્તિકાય અધર્માસ્તિકાય આકાશસ્તિકાય અને પુદ્ગલાસ્તિકાય, એ ચાર જડ દ્રવ્યમાં કર્તાપણું નથી, કારણ ? તેઓના સર્વ પ્રદેશ એકઠા મલીને કાર્ય કરતા નથી. પરંતુ ભિન્ન ભિન્ન પ્રદેશ જૂઠું જૂઠું કાર્ય કરે છે, ભિન્નવૃત્તિ હોવાને લીધે તે જડ દ્રવ્ય ચતુષ્કમાં કર્તૃત્વ હોઈ શકે નહિં, અને કાલ દ્રવ્ય તો ઔપચારિક દ્રવ્ય છે. જીવદ્રવ્યનો સ્વભાવજ એવો છે કે તેના દરેક પ્રદેશે અનંત ગુણ-અવિભાગ (પર્યાય) છે. તે સર્વ ગુણાવિભાગો એકત્ર મલીને સામુદાયિક કાર્ય કરે છે. એમ થવું તે વસ્તુનો સહજ સ્વભાવ છે.

સંકર સહકારી હો કે સહેજે ગુણવર્તે, દ્રવ્યાદિક પરિણતિ હો કે ભાવે અનુસરતે, દાનાદિક લખિય હો કે ન હુવે સહાય વિના, સહકાર અકંપે હો કે ગુણ નિવૃત્તી ધના. ૪.

અર્થ—એ વિરૂદ્ધ ધર્મ (સ્વભાવ) નો એક સ્થાનમાં સમાવેશ (પ્રાપ્ત) થાય તે ‘ સંકર ’ કહેવાય. ત્યારે અહિં તો અનેક પર્યાયો ભિન્ન સ્વભાવવાળા છતાં અન્યોન્ય સહજ સ્વભાવે સહકારક મહદગાર બને છે. જ્યારે અનંતગુણ અવિભાગ (પર્યાયો) મલીને એક કાર્ય કરે છે તે ગુણ કહેવાય છે. જ્ઞાનદર્શન પ્રમુખ અકેક

(૭૪)

શુણ્ણના અનંત અનંત પર્યાય છે. ઉક્તં ચ-“સઘે સપજ્જવા ગુણા”
 ઇતિ વચનાત્ તથા “અપજ્જવેજાગણા નસ્થિ.” ઇતિ સ્થેયં.
 એમ અનંતશુણ્ણ પણ એક એકને સહકારિપણે પ્રવૃત્તે છે. દ્રવ્યની
 પરિણુતિ ચાર પ્રકારે થવા પામે છે. ૧ સ્વદ્રવ્ય. ૨ સ્વક્ષેત્ર. ૩
 સ્વકાલ. ૪ સ્વભાવ. સ્વદ્રવ્ય તે સ્વશુણ્ણનો સમુદાય. સ્વક્ષેત્ર તે
 અવગાહના. સ્વકાલ તે પોતાના અશુદ્ધ લઘુત્વની ઉત્પાદવ્યય અને
 દ્રૌવ્યયુક્ત વર્તના. સ્વભાવ તે શુણ્ણ-પર્યાયની પ્રવૃત્તિ. એ સ્વચતુષ્ક
 દ્રવ્યમાં સ્વભાવતઃ છે. સ્વદ્રવ્ય સ્વક્ષેત્ર અને સ્વકાલની પરિણુતિ,
 તે સ્વભાવને અનુસરીને વર્તે છે. અર્થાત્ સ્વભાવથી લિપ્ત ન પ્રવર્તે,
 જેમ ચેતનનો સ્વભાવ ચેતનતા. ધર્માસ્તિકાયનો સ્વભાવ ચલન
 સહાયકતા એમ અધર્માસ્તિકાય વગેરે દ્રવ્યોનું સમજવું. વહી
 દાનાદિક પાંચ લઘ્વિષ પણ પરસ્પર સહાયતાએ પ્રવર્તે છે. મુખ્ય
 પણે આત્માના અનંતશુણ્ણની પ્રવૃત્તિવીર્ય શુણ્ણથી થવા પામે છે.
 વીર્યશુણ્ણને જ્ઞાનગી સહાયતા અને જ્ઞાનને ચારિત્રની સહાયતા છે.
 એમ અનંતશુણ્ણને સહાયતા રૂપ દાનધર્મ આત્માને વિષે છે.
 એમ લાભાદિક લઘ્વિષ પણ જાણવી સર્વશુણ્ણ પરસ્પર સહકાર ભાવે
 થવા પામે છે તે અકંપ નિશ્ચલ વીર્યશુણ્ણને આભારી છે, અર્થાત્
 સર્વશુણ્ણનો એ પ્રેરક છે. હે પ્રભો! આપશ્રીના અનંતશુણ્ણની
 પ્રવૃત્તિપણ એ પ્રકારે થઈ રહેલ છે.

પર્યાય અનંતા હોકે જે એક કાર્યપણે, વર્તે તેહને
 હો કે જિનવર ગુણ પભણે; જ્ઞાનાદિક ગુણની હો કે
 વર્તના જીવ પ્રત્યે, ધર્માદિક દ્રવ્યને હોકે સહકારે
 કર તે. ॥ ૫ ॥

(૬૫)

અર્થ.—અનંત પર્યાય મળીને જે એક કાર્ય કરે છે તેને શ્રી જિનેશ્વર દેવ ‘ ગુણ ’ કહે છે ગુણ અવિભાગ અનંત છે તે છતી પર્યાય છે તે છતી પર્યાયનું સામુદાયિક કાર્ય તે ગુણ એમ નય(સાર) ચક્રમાં કહેલું છે. છતી પર્યાયથી સામર્થ્ય પર્યાય અનંત ગુણ છે જેમ એક દોરડાનો તંતુ તે અવિભાગ (પર્યાય) છે તેજ છતી પર્યાય; અને તે પર્યાયો વડે ભિન્ન ભિન્ન કાર્ય થાય તે સામર્થ્ય પર્યાય છે એમ સમજવું સ્વીય અનંત જ્ઞાનાદિક ગુણની વર્તના સહજ સ્વભાવે સામુદાયિક રીતિએ જીવદ્રવ્યમાં પ્રવર્તે છે; અને ધર્માસ્તિ કાયાદિક દ્રવ્યમાં તે જ્ઞાનાદિક ગુણ નથી પરંતુ ચલન સહાયાદિક ગુણ છે તે સ્વપ્રદેશના સમુદાયથી ધર્માસ્તિકાયાદિકની વર્તના થતી નથી, પણ જીવ અને પુદ્ગલને સહાય દેવા વડે સહકારકપણે વર્તના થાય છે. તે પણ ભિન્ન ભિન્ન પ્રદેશે ભિન્ન ભિન્ન થાય છે.

ગ્રાહક વ્યાપકતા હોકે પ્રભુ તુમ ધર્મે રમી, આત્મ અનુભવથી હોકે પરિણતિ અન્ય વમી; તુજ શક્તિ અનંતી હોકે ગાતાં ને ધ્યાતાં, મુજ શક્તિ વિકાશન હોકે થાય ગુણ રમતા ૬

અર્થ.—હે પ્રભો ! તમારી ગ્રાહકતા અને વ્યાપકતા પણ તમારા આત્મ ધર્મમાં રમી રહી છે કારણ ? આપશ્રી આત્મ ગુણનાંજ ગ્રહણ કરનાર છો, અને આત્મ ભાવમાંજ વ્યાપક છો. આત્મના અનુભવી છો તમે પરભાવની પરિણતિને સર્વથા તજ દીધી છે તેથીજ પર ગ્રાહકપણું અને પર વ્યાપકપણું નથી. તમારી અનંત શક્તિ પ્રગટ થઈ છે જે કે તે શક્તિ મારામાં

(૭૬)

અગ્રગટપથે (તિરેભાવે) રહેલ છે, સાક્ષાત્ અનુભવ ગોચર નથી માટે આપ શ્રીમાનની અનંત શક્તિની સ્તુતિ કરવાથી અને એકાગ્રતાએ ધ્યાન કરવાથી એમ સ્વશુભમાં રમણ કરવાથી મારી શક્તિનો વિકાસ થાય.

એમ નિજગુણ ભોગી હોકે સ્વામી ભુજંગમુદા, જે નિત વંદે હોકે તે નર ધન્ય સદા, દેવચંદ પ્રભુની હોકે પુણ્યે ભક્તિ સધે, આતમ અનુભવની હોકે નિત નિત શક્તિ વધે. ૭

અર્થ.—નિરંતર શુદ્ધ સ્વશુભના ભોગી શ્રી ભુજંગ સ્વામીને જે ભવ્યાત્મા સ્વશુભની રૂચિવાળો થયો થકો સાધ્ય સાધે-ક્ષપણે હૃષોદ્વાસ પૂર્વક હરેશાં સ્તુતિ કરે છે તે ધન્ય કૃતાર્થ બાણુવો, સર્વ દેવમાં ચંદ્રવત્ સૌમ્ય કર્મના તાપ રહિત પરમાત્માની ભક્તિ, મહાન્ પુણ્યોદયથી કરી શકાય છે. કમશઃ પ્રભુની ભક્તિ સાધવામાં તદ્દલીન થયો થકો જીવાત્મા સ્વાનુભવની શક્તિની વૃદ્ધિ દરરોજ કરે છે, એમ સ્વશક્તિની વૃદ્ધિ કરતો થકો તે આત્માની સંપૂર્ણ શક્તિને પ્રગટ કરે છે.

(૧૫) શ્રી ઈશ્વરદેવ, જિન સ્તુતિ.

કાલ અનંતાનંત-એ દેશી.

સેવો ઇશ્વરદેવ, જેણે ઇશ્વરતા હો નિજ અદ્ભૂત વરી; તિરે ભાવની શક્તિ, આવિર્ભાવેહો સહુ પ્રગટ કરી. ૧

(૭૭)

અર્થ.—હે ભાઈઓ ! મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વિચરતા શ્રી ઇશ્વર દેવને અતિશય આદર પૂર્વક સેવો ભક્તિ કરો. કારણ ? જે ઇશ્વરદેવે અત્યંત આશ્ચર્યકારક પરમૈશ્વર્યપણું પ્રાપ્ત કરેલ છે. જે શક્તિ પ્રથમ તિરો ભાવે હુતી કર્મવડે આવરિત હુતી તેને અ-પૂર્વ વીર્યોદ્ધાસ પૂર્વક રત્નત્રયની આરાધના કરી મોહના સૈન્યને નાશ કરવાથી પ્રગટ કરી અર્થાત્ અનંત આત્મિક શક્તિનો આવિર્ભાવ કર્યો. એ શક્તિ પ્રગટ થયા પછી હવે કોઈપણ કાલે ફરીથી આવરિત (કર્મનું આવરણ) થવા ન પામે. કારણ ? તે આ-ત્મિક શક્તિ (લક્ષ્મી) ક્ષાયિક ભાવે પ્રગટ થયેલ છે, હે પ્રભો ! એ તમારા પરમૈશ્વર્ય આગલ ઇદ્રાદિકનું ઐશ્વર્ય, અદ્વય અને તુચ્છ ભાસે છે-લાગે છે.

**અસ્તિત્વાદિ ધર્મ, નિર્મલ ભાવે હો સહુને સર્વદા;
નિત્યત્વાદિ સ્વભાવ, તે પરિણામી હો જડ ચેતન
સદા ર**

અર્થ.—૧ અસ્તિત્વ ૨ વસ્તુત્વ, ૩ દ્રવ્યત્વ ૪ પ્રમેયત્વ ૫ સત્ત્વ અને અશુદ્ધ લઘુત્વ એ છ સામાન્ય સ્વભાવ, ૫૬દ્રવ્યમાં સદાય નિરાવરણ ભાવે છે. કારણ ? વસ્તુ (દ્રવ્ય) ના સામાન્ય સ્વભાવને આવરણ થતું નથી. પરંતુ વિશેષ સ્વભાવને આવરણ થવા પામે છે સર્વ જડ ચેતન દ્રવ્યો નિત્યત્વાદિક સ્વભાવ વડે સદા પરિણમે છે તે આ પ્રમાણે અસ્તિત્વ સ્વભાવ-પ્રદેશોનું મિલન (સમુદાય રૂપ થવું) તે પંચાસ્તિકાયમાં છે, કેવલ કાલ દ્રવ્યમાં અસ્તિપણું (સમુદાય રૂપ) નથી કારણ ? કાલ દ્રવ્ય સ્વયં ઔપચારિક છે અને તેના સમય એકંદા થતા નથી માટે તેમાં અસ્તિપણું નથી

(૭૮)

વસ્તુત્વ-પોતપોતાના ગુણ-પર્યાયને ગ્રહણ કરવાપણું અર્થાત કોઈ પણું દ્રવ્ય, અન્યદ્રવ્યના ગુણ પર્યાયને ગ્રહણ ન કરે દ્રવ્યત્વ-દ્રવ્યનુલક્ષણ ચેતનનું ચેતનપણું, ધર્માસ્તિકાયનું ચક્ષન સહાયપણું એમ સર્વ દ્રવ્યમાં દ્રવ્યપણું સમજવું પ્રમેયત્વ-પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ પ્રમાણ વડે દ્રવ્યનું નિર્ણય કરવાપણું સત્ત્વ ઉત્પાદ વ્યય અને પ્રૌઢ્ય વિશિષ્ટપણું સલક્ષણં દ્રવ્યં અને ઉત્પાદવ્યય પ્રૌઢ્ય યુત્તંસત્ ઇતિ વચનાત્ અથવા સ્વદ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવપણું તે સ્વત્વઃ અને અશુદ્ધ લઘુત્વ-ષટગુણ હાનિ વૃદ્ધિપણું એ છ સામાન્ય સ્વભાવ સર્વદ્રવ્યમાં છે માટે હે પ્રભો ! સામાન્ય સ્વભાવથી પરમ ઐશ્વર્ય પણાની પ્રાપ્તિ ન થાય.

કરતા ભોકતા ભાવ, કારક ગ્રાહકહો જ્ઞાન ચારિત્રતા; ગુણપર્યાય અનંત, પામ્યા તુમચાહો પૂર્ણ પવિત્રતા ૩

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીના કર્તાપણું ભોકતાપણું કારકપણું ગ્રાહકપણું અને જ્ઞાન ચારિત્રપણું વગેરે અનંતગુણ પર્યાયો પરમ નિર્મલ (નિરાવરણ) થયા છે; માટે જ આપ પરમ ઐશ્વર્યને પ્રાપ્ત કરેલ છે કર્તૃત્વ ભોકતૃત્વાદિક ભાવ, જડ દ્રવ્યોમાં છેજ નહિ માટે તેઓને પરમ ઐશ્વર્યપણું નથી જોકે જીવ દ્રવ્યમાં કર્તા ભોકતાપણું છે, તે પણ તે કર્માવૃત્ત (કર્મથી આવરેલ) હોવાથી વિભાવ પરિણતિમાં પરિણમેલ છે; તેથી અશુદ્ધ જીવ દ્રવ્યને પરમ ઐશ્વર્યપણું પ્રાપ્ત થયેલ નથી માટે આપશ્રી પરમ ઐશ્વર્ય પૂરું મેળવે છે.

(૭૯)

પુર્ણાનંદ સ્વરૂપ, ભોગી અયોગી હો ઉપયોગી સદા;
શક્તિ સકલ સ્વાધીન, વરતે પ્રભુની હો જે ન ચલેકદા ૪

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રી પુર્ણાનંદ સ્વરૂપ છો સાતા જન્મ સુખ તે વાસ્તવિક સુખ નથી પણ દુઃખ જ છે; અને દેહ ઈન્દ્રિય જન્ય સુખ તે પણ દુઃખ રૂપ છે માટે દેહ ઈન્દ્રિય રહિત અતીન્દ્રિય સુખ તેજ વાસ્તવિક સુખ છે એટલે આપ અતીન્દ્રિય સુખના ભોગી છો મન વચન અને કાયાના યોગ (વ્યાપાર) થી રહિત હોવાથી આપ અયોગી છો આપ કેવલજ્ઞાના વરણીય કેવલ દર્શનાવરણીયનો સમૂહ નાશ કરીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન દર્શનોપયોગમાં અખંડ પ્રવૃત્તિવાલા હોવાથી સદા ઉપયોગી છો, (છદ્મસ્થાવસ્થામાં પ્રથમ દર્શનોપયોગ અને પછી જ્ઞાનોપયોગ હોય છે, કેવલિ ભગવાનને પ્રથમ સમયે જ્ઞાનોપયોગ અને બીજે સમયે દર્શનોપયોગ હોય છે.) આપશ્રીમાનની સર્વ શક્તિઓ આપશ્રીને સ્વાધીન છે. તે સદાય સ્વકાર્ય કરવામાંજ પ્રવૃત્તિ કરી રહેલ છે; અને આત્મદ્રવ્યમાં ધ્રુવ (નિશ્ચલ) હોવાથી કદાપિ કાળે તે ચલાયમાન થતી નથી.

દાસ વિભાવ અનંત, નારો પ્રભુજી હો તુજ અવલંબને;
જ્ઞાનાનંદ મહંત, તુજ સેવાથી હો સેવકને બને. ૫

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીનો આ દાસ, સત્તાએ તો આપના જેવો છે. પરંતુ અનાદિ કાલથી વિભાવ પરિણતિના યોગે અશુદ્ધ વ્યવહારમાં પ્રવર્તી તો થકો અનંત વિભાવમય હું થયો છું મારા આત્માના અકેક પ્રદેશે અનંતી કર્મ વર્ગણા છે, અકેકી વર્ગણામાં અનંત પરમાણુઓ છે; અકેક પરમાણુઓમાં

(૮૦)

અનંત રસાણુઓ છે. તેઓને મેં રાગ દેષની પરિણિતિથી સંગ્રહ કરેલા છે. તેથીજ હું ત્રિલાવમય અશુદ્ધાત્મા થયો છું, પરંતુ આપ પરમાત્માના દર્શન થવાથી મને આત્મીય સ્મૃતિ થઈ કર્મ પુણ્યલથી છુટવાની રૂચિ થઈ, એટલે તેથી છુટવા માટે આપશ્રીમા નૂનો આશ્રય કર્યો, તેથીજ હવે મારો વિલાવ નાશ પામશે મહા પૂર્ણાનંદની પ્રાપ્તિ થશે. કારણ ? મહાન પુરુષની સેવા ક્યારે પણ નિષ્ફલ ન જાય, આપ સ્વયં પરલાવથી મુક્ત થયા છો. એટલે મને પણ ચોક્કસ મુક્ત કરાવશે એમ વિશ્વાસ છે.

ધન્ય ! ધન્ય ! તે જીવ, પ્રભુ પદ વંદી હો. જે દેશના મુણે; જ્ઞાન ક્રિયા કરે શુદ્ધ, અનુભવ યોગે હો નિજ સાધકપણે. ૬

અર્થ.—ધન્ય છે ! ધન્ય છે ! તે જીવોને, કારણ ? જે પ્રભુના ચરણ કમલ પ્રત્યે અંતરંગ ઉદ્ધાસ પૂર્વક પંચાભિગમ સાચવી બત્રીશ દોષ રહિત વંદન કરીને પ્રભુના મુખથી પરમ અમૃતમયી દુઃખ ધ્વંસિની અને આત્મ સ્વરૂપ પ્રકાશિની ધર્મ દેશનાને સાંભળે છે. તે દેશનામાં જ્ઞેય હેય અને ઉપાદેયતું શ્રવણ કરી, જ્ઞેય (જાણવા યોગ્ય) ને હૃદયમાં અવધારી, હેય (કષાયાદિક) નો ત્યાગ કરી, અને ઉપાદેય (સમ્યક્ જ્ઞાનાદિ) નો અંગીકાર કરે છે. અર્થાત્ શુદ્ધ જ્ઞાન તે યથાર્થ ભાસનરૂપ અને શુદ્ધ ક્રિયા તે બાહ્ય અતરંગરૂપ, બાહ્ય ક્રિયા તે વિધિ પૂર્વક આવશ્યકાદિક અને અંતરંગ ક્રિયા તે સ્વ સમય પર સમયના યથાર્થ જ્ઞાનો પ્રયોગમાં પ્રવૃત્તિ રૂપ ક્રિયા, અંતરંગ ક્રિયા પૂર્વક બાહ્ય ક્રિયા પરમ ક્રિતકર છે, કેવલ બાહ્ય ક્રિયા નિરર્થક ઉદ્દેશ ધન્ય છે.

(૮૧)

અંતરંગ શુદ્ધિના ઇચ્છકે બાહ્ય ક્રિયા વિધિસહ અત્યાદર પૂર્વક અવશ્ય કરણીય છે; કારણ? તે અંતરંગ શુદ્ધિના નિમિત્ત ભૂત છે, કેવલ બાહ્ય ક્રિયામાં જ રાચનાર અંતરંગ શુદ્ધિ ન કરી શકે. માટે અનુભવ જ્ઞાન સહિત સાધકપણે બાહ્ય અંતરંગ ક્રિયા રૂપ સાધનને ગ્રહણ કરી સાધ્ય સિધ્ધિ માટે જે જીવાત્માઓ પ્રવર્તમાન થયા છે તે ધન્યવાદને પાત્ર છે.

**વારંવાર જિનરાજ ! તુજ પદ સેવા હો હોળે નિર્મલી;
તુજ શાસન અનુયાયી, વાસન ભાસન હો તત્ત્વ-
રમણ વલી. ૭**

અર્થ.—હે સ્યાદ્રાઢ માર્ગના યથાર્થ પ્રરૂપક ! શુદ્ધ થયેલ શુભ યુક્ત પ્રભો ! આપશ્રીના ચરણારવિંદની પવિત્ર સેવાનો લાભ મને ફરી ફરી મળેા. વલી હે પ્રભો ! સર્વ દર્શનનાં મૂળ રૂપ, સર્વ નય વિશુદ્ધ અને વર્તમાન કાલે લબ્યજનોને મુક્તિના માર્ગમાં પરમ આધારભૂત એવા આપશ્રીના ‘શાસન’ ના અનુયાયિપણાની મને શ્રદ્ધાજ્ઞાન અને રમણતા સદાય હોળે. એ પ્રાર્થના આપ શ્રીમાનની આગળ હું કરું છું. કારણ? એકાંત દર્શન એ કાચના કટકા રૂપ છે અને સ્યાદ્રાઢ દર્શન ચિંતામણિ રત્ન તુલ્ય છે.

**શુદ્ધાત્મ નિજ ધર્મ, રૂચિ અનુભવથી હો સાધન
સત્યતા, દેવચંદ્ર જિન ચંદ્ર, ભક્તિ પસાયે હો હોશે
વ્યક્તતા, ૮**

અર્થ.—સર્વ પરભાવના સંશ્લેષ (સંબંધ) રહિત, વાસ્તવિક શુદ્ધ નિજાત્મ ધર્મ, જીવાત્માને કાતાએ રહેલ છે. તેને

(૮૨)

પ્રગટ કરવા અનુભવ પૂર્વક ક્ષયોપશમ ભાવે ભેદતઃ રતનત્રય રૂપ સાધન તે અનુભવ સહ ક્ષાયિક ભાવે અભેદતા રતનત્રયને પ્રગટ કરે છે. અર્થાત્ જે સાધન વડે શુદ્ધ અભેદ રતનત્રય સાધ્ય કરી શકાય તેજ શુદ્ધાત્મના સત્ય સાધન કહેવાય છે. ને અનુભવ પૂર્વક હેતુ દષ્ટિએ ગ્રહણ કરેલ સર્વ બાહ્ય સાધન, સાધ્યના સાધક થવા પામે છે શ્રી દેવચંદ્રજી મુનિ કહે છે કે શ્રી જિનેશ્વરની ભક્તિ (પ્રભુની આજ્ઞાનું આરાધન) કરવાથી મારી શુદ્ધાત્મ સંપત્તિ પ્રગટ થશે શુદ્ધ કારણથી શુદ્ધ કાર્ય થાય. માટે જિનેશ્વરની સેવા ભક્તિ હિત કરનાર છે.

(૧૬) શ્રી નમિ પ્રભજિન સ્તવન.

અરજ અરજ મુણે હો રહા રાયજ-જે દેશી.

નમિ પ્રભ નમિ પ્રભ પ્રભુજી વીનવું હોજી, પામી
વર પ્રસ્તાવ, બણે હો બણે હો વિણ વીનવે હોજી,
તો પણ દાસ સ્વભાવ નમિ૦ ૧

અર્થ.—હે નમિપ્રભ સ્વામિન આપ ત્રિકાલજ્ઞ હોવાથી જગત્ના સર્વ ભાવને બાણી રહ્યા છો. છતાં આપ શ્રીમારને હું વિનંતી કરું છું વિજિતિ પણ સમય પરત્વે કરવામાં આવે તોજ ચોગ્ય કહેવાય ત્યારે હું સાધના સામગ્રી સંપન્ન માનવ જન્મ પામ્યો એટલે આપ સર્વજ્ઞ છો એમ મને અનુભવ થયો, તથાપિ સેવકનો ક્વભાવ (ધર્મ) છે કે:-જે પોતાના વિવિધ ક્ષોભો

(૬૩)

નિવેદન (કથન) પોતાના સ્વામી પાસે નિઃશંકપણે કરે છે; અર્થાત્ હુઃખોને દૂર કરવા અરજ કરે છે.

હું કર્તા હું કર્તા પરભાવનો હોજી, ભોક્તા પુદ્ગલ રૂપ; ગ્રાહક ગ્રાહક વ્યાપક એહનો હોજી, રાગ્યો જડ

ભવ ભૂપ ! નમિ૦ ૨

અર્થ.—હે નાથ ! હું અનાદિ કાલથી પરપરિણતિમાં પરિણત્યવાથી મારા શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપને ભૂલી ગયો તેથી જડ પુદ્ગલના સંગે જડવત્ બનીને દેહ ધન ધાન્યાદિકમાં મમત્વી થયો. એટલે હું પરભાવનો કર્તા ભોક્તા થયો, એટલું જ નહિ પરંતુ પુદ્ગલ સ્વરૂપી બન્યો ! અર્થાત્ હું ‘ અરૂપી ’ છતાં વર્ણ ગંધ રસ અને સ્પર્શમય (પુદ્ગલમય) રૂપી મનાયો, વહી ‘ ગ્રાહક ’ પણ પુદ્ગલનો થયો, અર્થાત્ મેં અનંત કર્મ પુદ્ગલને આત્મ પ્રદેશને વધે એકઠા કર્યા ! અરે ! એકઠા કર્યા એટલું જ નહિ પરંતુ પુદ્ગલમાંજ વ્યાપક થયો તદ્દાન થયો. લોહ પિંડ અમિવત્ ક્ષીરનીરવત્ હું પુદ્ગલમાં ઓતપ્રોત થયો. તેથીજ હું દેવ નારકી વગેરે કહેવાયા, ‘ અવેદી ’ છતાં પુરુષાદિ વેદથી આજખાયો હે નાથ ! એમ પુદ્ગલના સંગે અનેક રૂપ મેં ધારણ કર્યા; ક્યારે પણ સ્વરૂપ (અચલ અકલ અવદી અરૂપી અપુદ્ગલી વગેરે,) ને હું ભૂલી જઈને પૌદ્ગલિક ભાવમાં રાચી રહ્યો !!

આત્મ આત્મ ધર્મ વિસારીઓજી, સેવ્યો મિથ્યા-
માગ; આશ્રવ આશ્રવ બંધપણુ કયું હોજી, સંવર

નિજ રાત્યાગ નમિ૦ ૩

(૮૪)

અર્થ.—હે પ્રભો ! મેં રત્નત્રયની અલોકતા રૂપ આત્મિક ધર્મને વીસાર્યો, અને મિથ્યાત્વ માર્ગનો સ્વીકાર કર્યો. માત્ર હું ખતું કારણ અને સર્વ કર્મ પ્રકૃતિમાં મહત્તી સ્થિતિવાળો મિથ્યાત્વ મોહ છે. તેથી હું આશ્રવ અને બંધનો કર્તા થવાથી સંધર્મ અને નિર્જરામય મુક્તિ માર્ગથી વિમુખ રહ્યો, આશ્રવ બે પ્રકારનો છે ? ૧ ભાવાશ્રવ ૨ દ્રવ્યાશ્રવ. ભાવાશ્રવ આત્મના મિથ્યાત્વાદિરૂપ અશુદ્ધ પરિણામ તે અને દ્રવ્યાશ્રવ-ભાવાશ્રવ વડે અઘ્નવિષ કર્મ પુફ્ફલનું ગ્રહણ કરવું તે દ્રવ્યાશ્રવ-અથવા ભાવાશ્રવના નિમિત્ત કારણ ભૂત પ્રાણાતિપાતાદિકને પણ ‘આશ્રવ’ કહેવામાં આવે છે (કારણમાં કાર્યનો ઉપચાર કરવાથી) પ્રાણાતિપાતાદિક, જે ભાવાશ્રવના કારણ ભૂત ન થાયતો આશ્રવના કારણ ન થતાં સંવરના કારણ થવા પામે છે. યદુક્તં ચાગમે આસવા તે પરિસવા ઇત્યાદિ અર્થાત્ જે કર્મ બંધના કારણ તે કર્મ-નિર્જરાના કારણ થાય છે. ઇત્યાદિક પરમાર્થ શ્રી આચારાંગ સૂત્રમાં કહેલ છે. બંધ-આત્મના મિથ્યાત્વાદિમય પરિણામ વડે કર્મ પરમાણુઓને ગ્રહણ કરી લોહપિંડ અગ્નિની પરે આત્મ પ્રદેશની સાથે એકી ભૂત (સંમિલન) કરવું તે જીવાત્મા જેવા જેવા (તીવ્રમંદ) રસવિશિષ્ટ અધ્યવસાય વડે કર્મ પરમાણુને ગ્રહણ કરે તેવા તેવા તીવ્રમંદ રસવાળા કર્મ, આત્મિક શક્તિથી જીવને બંધનરૂપ થાય છે, કારણ ? કર્મ પરમાણુમાં જીવને ઘાત કરવાની સ્વતંત્ર શક્તિ નથી. પરંતુ જીવ પોતેજ આત્મિક રાગ દ્વેષની પરિણતિના ચીકાસથી કર્મ પુફ્ફલને ગ્રહણ કરી અજ્ઞાનના યોગે પોતે પોતાને બંધનરૂપ કરે છે. અર્થાત્ પોતાનાજ વીર્યથી સ્વયં બંધાય છે. તે બંધ ચાર પ્રકારનો છે. ૧. પ્રકૃતિબંધ ૨.

(૮૫)

સ્થિતિબંધ ૩. રસબંધ અને ૪. પ્રદેશબંધ ઉત્કૃષ્ટ ત્રિવિધયોગથી ઉત્કૃષ્ટ પ્રકૃતિ બંધ અને પ્રદેશ બંધ થાય છે; અને ઉત્કૃષ્ટ કષાય વડે રસબંધ તથા સ્થિતિ બંધ થાય છે. એ બંધ ચતુષ્ઠય દ્રવ્યથી છે, ભાવબંધ-આત્મના અશુદ્ધ પરિણામ તે, સંવર- આત્મનો શુદ્ધ ઉપયોગ તે અથવા સ્વ સ્વભાવમાં પરિણામની સ્થિરતા રૂપ સંવર એ ભાવસંવર વડે નવીન કર્મ પુદ્ગલના ગ્રહણનો અટકાવ કરવો તે દ્રવ્ય સંવર; અને પાંચ સમિતિ વગેરે પણ સંવર કહેવાય છે તે ભાવ સંવરના નિમિત્ત કારણ છે; કારણમાં કાર્યનો ઉપચાર કરવાથી ભાવ સંવરના ઉપયોગ વિના સંવરના કારણો-કર્મ નિર્જરાના કારણો તે આશ્રવના-કર્મ બંધના કારણો થવા પામે છે “પરિમવા તે આમવા” નિર્જરા એ પ્રકારની છે-૧. ભાવ નિર્જરા ૨. દ્રવ્યનિર્જરા. ભાવનિર્જરા-પરપરિણુતિના ત્યાગપૂર્વક શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપમાં રમણુતા ઉપયોગની પરિણુતિ-તે દ્રવ્ય નિર્જરા આત્મ પરિણામ રૂપ ભાવ નિર્જરાના સામર્થ્યથી કર્મપુદ્ગલનું આત્મ પ્રદેશથી ખરવું દૂર થવું તે દ્રવ્ય નિર્જરાના નિમિત્ત કારણરૂપ બાર પ્રકારનો તપ, તે પણ (કારણમાં કાર્યના ઉપચારથી) નિર્જરા કહેવાય છે. અંતરંગ ભાવ નિર્જરાના પરિણામ વિના જીવને દ્વાદશ વિધ તપ, નિર્જરાનો હેતુ થતો નથી.

જડચલ જડચલ કર્મ જે દેહનેજ, બાણ્યુ આતમ તત્ત્વ; બહિરાતમ બહિરાતમ તામેં ગ્રહી હોજ ચતુરંગે એકત્વ, નમિ. ૪

અર્થ.—અચેતન ભૂત અને નાશવંત આ શરીરને એ આત્મા માન્યો ! તેથી દેહને વિષે અહંબુદ્ધિ ઉત્પન્ન થઈ, એ-

(૮૧)

દેહ શરીર સુખી દુઃખી થવાથી હું પોતાને સુખી દુઃખી માનવા લાગ્યો. સારીરિક ક્રિયાને આત્મની ક્રિયા માની લેવાથી જડ ચેતનનો ભિન્ન સ્વભાવ ન જાણ્યો; જેને લઇને મેં બહિરાત્મ ભાવ પ્રાપ્ત કર્યો. અર્થાત્ હું બહિરાત્મા થયો. જોકે હું દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ અને ભાવવડે પુણ્યલ થકી અત્યંત ભિન્ન છું તથાપિ બહિરાત્મ ભાવને લઇને મારા શુદ્ધ સ્વરૂપને હું ભૂલી ગયો; અને પુણ્યલના દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ અને ભાવમાં એકત્વ પામ્યો-તનમય થયો માટે આત્મ સ્વરૂપથી વંચિત રહ્યો.

કેવલ કેવલ જ્ઞાન મહોદધિ હોજી, કેવલ દર્શન બુદ્ધ;
વીરજ વીરજ અનંત સ્વભાવનો હોજી, ચારિત્ર ક્ષા-
યક શુદ્ધ, નમિ. ૫

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રી સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રની પરે અખૂટ કેવલ જ્ઞાનના સાગર છો, કેવલ દર્શન છો, પરમ તત્ત્વના જાણનાર છો, આપ સ્વભાવિક (અકરણ વીર્યવાન્ છો તેમજ સ્વગુણમાં સ્થિરતા રૂપ શુદ્ધ ક્ષાયક ચારિત્રવાન્ છો. અર્થાત્ અનંત ચતુષ્ઠય (જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર અને વીર્ય) મયી છો.

વિશ્રામી વિશ્રામી નિજ ભાવના હોજી, સ્યાદ્રાદી અ-
પ્રમાદ; પરમાતમ પરમાતમ પ્રભુ દેખતાં હોજી, ભાંગી
ભ્રાંતિ અનાદ, નમિ. ૬

અર્થ.—હે કૃપાનિધે ! આપશ્રી સર્વ વિભાવથી વિરામ પામી ને સ્વસ્વભાવમાં વિશ્રામ કર્યો છે. આપશ્રી સ્યાદ્રાદી છો ચાને અનેક ધર્મ નિત્યત્વ અનિત્યત્વ એકતા અનેકતા ભેદતા અ-ભેદતા ઇત્યાદિક ચુકત છો, વહી આપશ્રી સદા અપ્રમત્ત છો અ-

(૮૭)

ધોત આપશ્રી ક્યારે પણ સ્વધર્મથી ચ્યુત (ચલિત) થયા નથી. એવા હે પ્રભો ! આપના પરમાત્મપણાના પદનું દર્શન શ્રદ્ધાન થવાથી મારી અતાદિ કાલની બહિરાત્મ ભાવની જ્ઞાતિ નાશ પામી સ્વરૂપની ઓળખાણ થઈ.

જિનસમ જિનસમ સત્તા ઓલખીજી, તમુ પ્રાગભાવની ઇહ; અંતર અંતર આતમતા લહી હોજી, પરપરિણુતિ નિરીહ, નમિ. ૭

અર્થ.—હે પ્રભો ! જેવી આપ જિનેશ્વરની એવંભૂત નયે શક્તિ છે, તેવીજ મારી સત્તાએ (સંગ્રહ નયવડે) શક્તિ છે. એમ બન્ને નયવડે વસ્તુ (આત્મ) નું યથાર્થ સ્વરૂપ જાણ્યું; અને જાણ્યા પછી તે શક્તિ (પરમાત્મત્વ) ને પ્રગટ કરવાની ઇચ્છા થઈ-રૂચિ થવા પામી ત્યારે અંતરાત્મ દશા પામવાથી બહિરાત્મ દશા (પર પરિણુતિની ઇચ્છા) થી પરાડ મુખ થયો. અર્થાત આત્મા અને પુદ્ગલની ભિન્નતા ભેદ જ્ઞાનવડે જણાણી. પ્રતિચ્છંદે પ્રતિચ્છંદે જિનરાજને હોજી, કરતા સાધક ભાવ; દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર પદ અનુભવે હોજી, શુદ્ધાત્મ પ્રાગભાવ, નમિ. ૮

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીએ સાધક દશામાં રહીને રત્નત્રયના સાધનવડે પરભાવનો ત્યાગ કરી સાધ્યની સિદ્ધિ કરી અભેદ રત્નત્રયમયી થયા. તેમ કોઈપણ ભવ્યાત્મા તે જિનેશ્વરને જોઈ તથા રૂપ સ્વરૂપને યથાર્થ અનુભવીને જો સાધક દશા ધારણ કરે તો સર્વ દેવમાં શ્રેષ્ઠ પરભાવના તાપ રહિત ચંદ્રવત્ સૌમ્ય શુદ્ધાત્મ પદને પ્રાપ્ત કરે, જિનેશ્વર સમાન થાય.

(૧૮૮)

(૧૭) શ્રી વીરસેન જિન સ્તવન.

લાચલ દે માત મલહાર—એ દશી.

વીરસેન જગદીશ, તાહરી પરમ જગીશ;
આજ હો દીસેરે વીરજતા ત્રિભુવનથી ઘણીજી. ૧

અર્થ.—હે વીરસેન સ્વામિન ! હે જગતના નાથ ! આપશ્રી આ વિશ્વને વિષે પરમેશ્વર પદને પામ્યા. જગતના પૂજ્ય થયા. તમારું વીર્યપણું ત્રણભુવનવાસિ જીવાત્માઓથી અનંતગણું છે, કારણ ? સંસારિ જીવાત્માનું વીર્ય, ક્ષયોપશમ ભાવે પુણ્ય-લાવલંબી હોય છે; અને આપ શ્રીમાનનું વીર્ય ક્ષાયક ભાવે આત્માવલંબી હોઈને સર્વ કર્મનો નાશ કરીને અનંત સ્વ સંપત્તિ રૂપ પ્રભુતા પ્રાપ્ત કરી છે.

અણાહારી અશરીર, અક્ષય અજ્ઞેય અતિ ધીર;
આજહો અવિનાશી અલેશી ધ્રુવ પ્રભુતા બનીજી ૨

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રી ઔદારિકાદિક પુણ્યલ વર્ગણા મય શરીરથી રહિત છો. અર્થાત અશરીરી હોવાથી આપ અનાહારી છો. જ્યાં શરીર હોય ત્યાં આહાર હોય એ સર્વ સાધારણ નિયમ છે. વહી આપશ્રી દશવિધ દ્રવ્ય પ્રાણુ રહિત હોવાથી અક્ષય છો. દ્રવ્ય પ્રાણુ કર્મ જન્ય હોવાથી તે નાશવંત છે; અને ભાવ પ્રાણુ ચતુષ્ઠયનું ક્યારે પણ નાશ થતો નથી. જે કે કોઈ પણ દ્રવ્ય (ધર્માસ્તિ કાયાદિ) કોઈ દ્રવ્યનો ઘાત કરી શકે નહિ, તથાપિ જીવ દ્રવ્યજ, સ્વભાવ પરિણુતિથી સ્વયં પરાજ્ય પામે છે—રાગદ્વેષાદિથી પરાભાવ પામે છે. પરંતુ આપશ્રી સ્વભાવ પરિણુતિ

(૧૯)

વડે પરિણત હોવાથી અજ્ઞેય છે. અર્થાત્ રાગાદિકથી પરાભવ પામતા નથી આપે ભય મોહનીયનો નાશ કરેલ તેથી તમે પરમ ધૈર્યવાન છે. વલ્લી આપ અવિનાશી છે. કારણ ? જ્યાં સુધી જીવાત્મા વિનશ્વર પુદ્ગલ ભાવમાં ‘અહું’ બુદ્ધિ ધારણ કરે છે ત્યાં સુધી પુદ્ગલનો (શરીરાદિકનો) નાશ થવાથી પોતાનો નાશ માને છે, પરંતુ આપશ્રી તો પુદ્ગલની પરિણતિ ભિન્ન આત્મિક પરમાનંદમાં મગ્ન થવાથી અવિનશ્વર છે. આપશ્રી અલેશ્યી છે, કારણ ? જીવાત્માના પ્રદેશ ચલિત થવાથી વીર્ય ચલાયમાન થવા પામે છે તેથી કષાય અને યોગ વડે જીવ કર્મ પુદ્ગલ વડે લેપાય છે તે લેશ્યા અને આપ શ્રીમાન તો કષાય અને યોગ રહિત હોવાથી લેશ્યા રહિત છે; અને આપ શ્રીમાનની પ્રભુતા પરમૈશ્વર્ય નિશ્ચલ છે. શકેદ્ર કે ચક્રવર્ત્તિ વગેરેની પ્રભુતા પૌદ્ગલિક અને ઉપાધિ જન્ય હોવાથી વિનશ્વર છે અવાસ્તવિક છે આપશ્રીની પ્રભુતા આત્મ દ્રવ્યથી અસેદ અને સ્વાભાવિક હોવાથી ધ્રુવ છે.

અતીન્દ્રિય ગત કોહ, વિગત માય મય લોહ;

આજ હો સોહેરે મોહે જગ જનતા ભણીજી ૩

અર્થ-સ્પર્શ રસ ગંધ રૂપ અને શબ્દ એ પાંચ ઈન્દ્રિયના વિષયો છે તે પૌદ્ગલિક જડ છે. પરંતુ આપશ્રી તેથી રહિત છે અતીન્દ્રિય છે. ઈન્દ્રિય અગોચર છે. આપ પરમ શાંત પરમ સમભાવી હોવાથી ક્રોધ રહિત છે. આપ સ્વગુણ સંપત્તીના લોગી હોવાથી માન રહિત છે. આપશ્રીની ગુણપર્યાયની પરિણતિ સ્વસ્વભાવમાં પરિણત હોવાથી વક્રતા રહિત છે, -માયા રહિત છે. આપની પાસે આત્મિક અનંત લક્ષ્મી હોવાથી લોભ રહિત

(૬૭)

છો, એ પ્રકારની આપ શ્રીમાનની અદ્ભૂત પ્રભુતા શોભી રહી છે, તેને લવ્યજનો જોઈને આનંદ પામે છે અને આત્મીય અંતરંગ લક્ષ્મીને પ્રગટ કરવાની રૂચિવાલા થાય છે.

**અમર અખંડ અરૂપ, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
આજ હો ચિદ્રૂપે દીપે સ્થિર સમતા ધણીજી. ૪**

અર્થ.—પાંચ ઈન્દ્રિય ત્રણ બલ (મનો બલ વગેરે) શ્વાસો-શ્વાસ અને આયુઃ એ દશવિધ દ્રવ્ય પ્રાણનો નાશ થવાથી મરણ કહેવાય છે. પરંતુ આપશ્રી એ દ્રવ્ય પ્રાણથી રહિત હોવાથી અમર છો, આપશ્રીના ભાવપ્રાણ (જ્ઞાનાદિ) નો નાશ કોઈ કાલે થવાનો નથી. વલી આપશ્રી અખંડ છો એક સ્વરૂપ છો. કારણ ? આપશ્રીના જ્ઞાનાદિક ગુણો, અસંખ્યાત પ્રદેશાત્મક આત્મ દ્રવ્યમાં સમવાય સંબંધ વડે રહેલા છે; તેથી તેનો ભંગ ન થાય જે સંયોગ-વાલા પદાર્થ હોય તેનોજ નાશ થાય છે. ભંગ થાય છે આપશ્રીમાન અરૂપી છો. અમૂર્ત છો અર્થાત્ પુદ્ગલના સંબંધથી રહિત છો. વલી આપ સંપૂર્ણ આનંદ સ્વરૂપ છો, જે પ્રૌદગલિક આનંદ છે તે અપૂર્ણ અને ક્ષણિક છે. જ્ઞાન સ્વરૂપ પ્રકાશમાં સ્થિર છો એટલેજ રાગ દ્વેષનો અભાવ છે—સમતાવાન છો.

**વેદ રહિત અકપાય, શુદ્ધ સિદ્ધ અસહાય;
આજ હો ધ્યાયકે નાયકને ધ્યેય પદે પ્રહોજી. ૫**

અર્થ.—હો પ્રભો ! આપશ્રીએ સ્ત્રીવેદ પુરુષવેદ અને નપું-સકવેદનો નવમે ગુણુ સ્થાને તથા કપાયનો દશમાં ગુણુ સ્થાનના અંત સમયે નાશ કર્યો છે; તેથી આપ અવેદી અને અકપાયી છો. વલી આપ સર્વથા કર્મ મક્કરહિત હોવાથી એવંભૂત નયથી

(૬૧)

સિદ્ધ થયા છે, આપશ્રીમાનની સર્વ ગુણ પરિણતિ અન્યની સહાય વિના પ્રવર્તે છે માટે આપશ્રી અસહાયી છે. આપશ્રીના સર્વ ગુણો ક્ષાયક ભાવે છે તેથી ક્ષયોપશમ ભાવે વર્તતા ધ્યાયકો (સાધક આત્માઓ) આપશ્રીને ધ્યેય પદે (ધ્યેય સ્વરૂપે) શ્રદ્ધા કરીને તમારું ધ્યાન ધરે છે

**દાન લાભ નિજ ભોગ. શુદ્ધ સ્વગુણ ઉપભોગ;
આજ હો અયોગી કર્તા ભોક્તા પ્રભુ લલ્લાજી. ૬**

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીમાનને અનંત સ્વગુણની સહકારતા રૂપ દાન, અનંત સ્વગુણના સહાય રૂપ લાભ, અનંત સ્વ પર્યાયનો ભોગ અને અનંત શુદ્ધ સ્વગુણનો ઉપભોગ છે. એ બધું સ્વવીર્યથી છે, આપ યોગ વીર્યથી રહિત હોવાથી અયોગી અને યોગ ક્રિયાનો અભાવ હોવાથી સ્વભાવના કર્તા ભોક્તા છે.

**દરિસણુ જ્ઞાન ચરિત્ર, સકલ પ્રદેશ પવિત્ર;
આજ હો નિર્મલ નિઃસંગી અરિહા વદિયેજી ૭**

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીના અનંત જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્ર, સર્વ પ્રદેશમાં પરિપૂર્ણ શુદ્ધ હોવાથી તે (જ્ઞાનાદિ) સ્વકાર્યને કરી રહ્યા છે કર્માવૃત્ત જીવાત્માઓના આઠ રૂચક પ્રદેશ તમારા જેવા નિર્મલ છે, છતાં પણ તે સ્વકાર્યને કરી શકતા નથી; માટે આપ શ્રી પરમ શુદ્ધ છે વદી આપશ્રી કર્મ પરમાણુના સંગથી રહિત હોવાથી નિઃસંગ છે આપ સર્વ સ્વગુણથી સંપૂર્ણ હોવાથી ઇંદ્રા (ઇચ્છા) રહિત છે માટે હે વીરસેન પ્રભો ! આપશ્રીને મારા જ્ઞાનાદિ ગુણની પ્રાપ્તિના હેતુભૂત જાણીને હું આનંદ પૂર્વક વંદન કરું છું.

(૬૨)

દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, પૂર્ણાનંદનો વૃંદ;
આજ હો જિનવર સેવાથી ચિર આનંદીએજી ૮

અર્થ.—સ્તુતિકાર શ્રી દેવચંદ્રજી ગણી કહે છે કે સ્વાભા-
વિક સ્વશુભમાં પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ શ્રી જિનેશ્વરની સેવા ભક્તિથી
ચિરકાલ પર્યાંત આનંદને પામીએ અર્થાત જિનાજ્ઞાએ વર્તતાં
સાદિ અનંત ભાંગે પરમાનંદ મોક્ષ સુખ ને પ્રાપ્ત કરીએ

(૧૮) શ્રી મહાભદ્ર જિન સ્તવન.

તટ યશુનાનું રે-એ દેશી.

રાજ વિરાજે હો આજ તુમારડોજી, મહાભદ્ર જિન-
રાજ; ધર્મ અભાંગે હો તું સાહેબ વડોજી, ક્ષાયક
વીર્ય અનંત હું બલિહારીરે શ્રી જિનવર તણીજી ૧

અર્થ.—સર્વ જિન (અવધ્યાદિ જ્ઞાન સંપન્ન) માં રાજ
સમાન હો મહાભદ્ર જિનરાજ ! આપશ્રીનું નિષ્કંટક રાજ્ય અતિ-
શય શોભે છે આપ શ્રીમાનનો ક્ષાયક વીર્ય અનંત છે, વહી
આપનો ધર્મ પણ અભાંગ છે કારણ ? તે આત્મ દ્રવ્યથી તાદાત્મ્ય
સમર્થ રહેલ છે. આપશ્રીની આજ્ઞા સર્વ માને છે, અર્થાત આ-
પશ્રી કેવલજ્ઞાન વડે જે પ્રમાણે જાણે છે તે પ્રમાણે દરેક દ્રવ્યની
પરિણતિ થવા પામે છે આપશ્રીની આજ્ઞાનું કોઈ પણ ઉલ્લંઘન
કરી શકે તેમ નથી, એ આપશ્રીની અદ્ભૂત રાજ્યનિતિ છે—
આપના રાજ્યની બલિહારી છે.

(૯૩)

કારક કારણ હો તું સ્વામી છતોજી, કર્તા બોક્તાભાવ;
 સર્વ વસ્તુનો હો ધર્મ પ્રકાશતોજી, જ્ઞાનાનંદ પ્રધાન
 હું ૦ ૨

અર્થ.—આપશ્રીના અનંત ધર્મ રૂપ પ્રજ્ઞના ઉત્તમ કર્તા અને લોકતા પણ આપશ્રીજી છે. વદ્ધી આપ કારક અને કારણ પણ પોતેજ છે, અર્થાત્ પટકારક સ્વરૂપે અલેહ છે તે આ પ્રમાણે—આપશ્રીનો શુદ્ધ આત્મા તે ‘ કર્તા, જાણવા રૂપ ’ કાર્ય, જેનાવતી જાણી શકાય એવું જ્ઞાન તે ‘ કરણ, ’ નવીન પર્યાયનો ઉત્પાદ તે ‘ સંપ્રદાન, ’ પૂર્વ પર્યાયનો વ્યય તે ‘ અપાદાન ’ અને આત્મની સત્તાભૂમિ તે આધાર. એ પ્રમાણે પટકારક ચક્ર આપશ્રીમાં અલેહ સ્વરૂપથી રહેલ છે. વદ્ધી જ્ઞાનાનંદ નામનો પ્રધાન છે, તે સર્વ વસ્તુના ધર્મ (સ્વભાવ) નો પ્રકાશ કરે છે; અર્થાત્ સર્વશુભ-પર્યાયની પરિણતિ જ્ઞાન શુભને અનુસરીને પ્રવર્તે છે.

સ્થિર નિર્ધારેરે અવિસંવાદતાજી, સમ્યક્ દર્શન મિત્ર,
 કાશ અનશ્વરે રે નિજ આનંદતાજી, અબ્યાખાધ સ-
 માધ હું ૦ ૩

અર્થ.—સમ્યક્ દર્શન તે જ્ઞાનાનંદ પ્રધાનનો પરમ મિત્ર છે. જ્ઞાનાનંદ અને સમ્યક્ દર્શન એ બન્ને સદાય લેળા રહે છે—એક ક્ષણ પણ અલગ રહેતાજ નથી સમ્યક્ દર્શન મિત્ર, જ્ઞાનાનંદ પ્રધાનના કાર્યને પુષ્ટિ આપે છે અને પ્રધાનના કાર્યને અવિસંવાદ (પ્રમાણિક વાદ) વડે સ્થિર અને બોક્કસ કરે છે, તેથીજ પ્રધાનનું કાર્ય નિર્દોષ થવા પ્રાપ્ત છે. તે બન્ને અબ્યાખાધ

(૬૪)

સમાધિ રૂપ અનંત રતનથી સદા પરિપૂર્ણ સંકાર (ખળના)
ને અક્ષય (અખૂટ) રાખે છે તન્નજન્ય આનંદને આપશ્રી
ભોગવી રહ્યા છે। તમને કોઈ જાતિની ઉપાધિ નથી એ અદ્ભૂત
આશ્ચર્ય છે.

નિજ નિજ રીતે રે ગુણ સંપત્તિ ભર્યાં, દેશ અસં-
ખ્ય પ્રદેશ; આતમ શક્તે હો। પરજ્ય સંચર્યાં,
ચારિત્ર દુર્ગ અભંગ હું ૦ ૪

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીનું રાજ્ય અસંખ્ય પ્રદેશવાળું
છે, કારણ ? દરેક પ્રદેશમાં અનંત ગુણાવિભાગ (પર્યાય:) રૂપ
લક્ષ્મી વડે ભરપૂર છે; સર્વ સમાન સંપત્તિ વાળા છે તેથી કોઈ
કાલે પણ વધઘટ થઈ શકે તેમ નથી. એ અસંખ્ય પ્રદેશ રૂપ
મહાન્ વિશાલ દેશના રક્ષણ માટે આપશ્રીનું ચારિત્ર તે અભંગ
કિલ્લારૂપ છે. તેથી કર્મરૂપ શત્રુઓ તે ગઢની અંદર પ્રવેશ કરી
શકે તેમ નથી. એવા અલૌકિક રાજ્યના આપશ્રી ભોક્તા—સ્વામી—છો.
એ અનાદિનું સ્વરાજ્ય આપશ્રીનું હતું તે મોહરાજ્યે દબાવી
લીધું હતું પરંતુ તે આપશ્રીએ સ્વ બલવડે મોહનો પરાજય
કરીને સ્વરાજ્ય ભણી સંચર્યા.

પરિણતિ પ્રભુતા હો। તુજ બલ આકરો, ધર્મ ક્ષમા-
દિક સૈન્ય; સાદિ અનંતી રે રીતે રીતે પ્રભુધર્યાં,
તત્ત્વ સકલ પ્રાગૂભાવ હું ૦ ૫

અર્થ.—હે પ્રભો ! આપશ્રીએ મોહ ભૂપતિને છતવા માટે
ક્ષમા વગેરે કૌત્યને સજ્જ કર્યો આપના અતુલ બલવાળા ક્ષમા વગેરે

(૬૫)

મુલદોષો મોઢ નુપનો નાશ કર્યો, તે આ પ્રમાણે-ક્ષમા વડે ક્રોધનો માર્દવ વડે માનનો આર્જવ વડે વક્રતાનો મુત્તિ વડે- (નિર્દોષતા વડે) લોભનો તપ વડે ઇચ્છાનો સંયમ વડે હિંસાનો સત્યવડે અસત્યનો શૌચ વડે અદત્તનો અકિંચન વડે પરિગ્રહનો બહ્યચર્ય વડે કામ (મૈથુન) નો એમ આપના બલવાન સૈન્ય વડે શત્રુના લશ્કરનો સર્વથા નાશ કરીને સંપૂર્ણ સાર્વભૌમ રાજ્યને સાદિ અનંત ભાંગે નિષ્કંટક કર્યો.

સકલ નિવારીરે સાહેબ અવતર્યોજી, દ્રવ્ય ભાવ અરિ-
લેશ; ભોગી ઉપયોગી રે જ્ઞાન ગુણે ભર્યોજી, સહજ
સ્વભાવ વિલાસ હું ૦ ૬

અર્થ—હે પ્રભો ! જ્ઞાનાવરણીયાદિ દ્રવ્ય શત્રુ અને વિલાસ પરિણતિરૂપ ભાવ વૈરિનો સમૂહ નાશ કરી, આપશ્રી સંપૂર્ણ સ્વરાજ્યના અધિપતિ થયા; અને આપના સહજ નિરૂપાધિક સ્વ ભાવ મુખના વિદાસી-લોકતા બન્યા છે. વહી આપશ્રી અખંડ સતત જ્ઞાન ગુણ વડે સ્વરાજ્યની સ્થિતિ અને નીતિના સાવધાન પણે ઉપયોગી-બાણનાર છે.

સાધક મુનિવર હો દેશ વિરતિ ધરજી, આચારજ
ઉવઝાય; કારણ રૂપેરે યોગ ક્ષેમંકરજી, આતમ સિદ્ધિ
અનંત હું ૦ ૭

અર્થ—સ્વયં પાંચ આચારના પાલનાર અને અન્યને પલા-
વનાર તે આચાર્ય, સ્યાદાદ શૈલિએ સૂત્ર-અર્થના દાતાર તે ઉપાધ્ય-
ક્ષાય, અને મુક્તિ માર્ગના સાધક સાધુ તથા દેશ વિરતિઓ.

(૬૬)

(શ્રાવકો) સર્વ આપશ્રીની આજ્ઞાનું આરાધન કરે છે—અનંત આત્મિક ગુણ પ્રગટાવવા ઉદ્યમ કરે છે. તે સર્વના આપશ્રી યોગ ક્ષેમના ડુંકરનાર હોવાથી પરમ ઉત્તમ નિમિત્ત કારણ છે.

આણા રાગી હો સહુ જિનરાજનાણ, સમ્યક્ દષ્ટિ
જીવ; સેવે પદ પંકજ હો શ્રી મહારાજનાણ, આતમ
સાધન કાજ હું ૦ ૮

અર્થ—ચતુર્થ ગુણસ્થાન વર્તિ સમ્યક્ દષ્ટિ જીવ, જેકે આર્ષિ મોહનીયના ઉદયથી સાધન યાને પ્રતાપિ અતુષ્ઠાન કરી શકતા નથી તો પણ તે શ્રી જિનેશ્વરની આજ્ઞાના પરમ રાગી છે; તેથી પોતાના આત્મ સ્વરૂપને પ્રગટાવવા માટે આપશ્રીના ચરણ કમલની સેવા ભક્તિ કરે છે. અર્થાત્ વંદન પૂજન અને બહુમાન વડે ભક્તિ યોગમાં તત્પર રહે છે.

ભકતે રાગ્યો હો ભગ્ય આત્મરૂચિજી, દેવચંદ્ર જિ-
નચંદ્ર; સંપત્તિ પ્રગટે હો સત્તાગત શુચિજી, અવ્યય
અક્ષય શુદ્ધ હું ૦ ૯

અર્થ—શ્રીમાન દેવચંદ્રજી મહારાજ ઉપકારની ભાવના વડે ભગ્યાત્માઓને કહે છે કે:— હે ભગ્યો ! જે તમે સત્તાગત આત્મ લક્ષ્મીને પ્રગટાવવા ઇચ્છતા હો તો શ્રી જિનેશ્વરની પરમ ભક્તિમાં તટ્પર થાઓ તન્મય બનો, તોજ તમારી અવ્યય અક્ષય સર્વ પરબાવના સમૃદ્ધ રહિત અને શુદ્ધ જ્ઞાનાદિક સંપત્તિ પ્રગટ થાય.

(૬૭)

(૧૯) દેવચશઃ જિન સ્તવન.

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણ્યુ-એ દેશી.

દેવજસા દરિસણુ કરો, વિવટે મોહ વિભાવ લાલરે;
પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલરે,
દેવ૦ ૧

અર્થ—હે ભગ્ય જીવો ! અષ્ટાદશ દોષરહિત દ્વાદશ ગુણ-યુક્ત શ્રી દેવચશાઃ પ્રભુનું દર્શન કરો, તે પૂજ્ય પરમાત્માના સ્વરૂપનું સમ્યક્ પ્રકારે મનન કરો પ્રભુના યથાર્થ-સ્વરૂપ દર્શનથી અનાદિકાલથી લાગેલ વિભાવ (મોહનીય કર્મરૂપ) તે આત્માથી દૂર થાય, અને સમ્યક્ દર્શન (શુદ્ધ સ્વભાવ) પ્રગટ થાય સમ્યક્ દર્શન પ્રગટ થવાથી આત્મિક પરમાનંદની લહેરનો સમય પ્રાપ્ત થાય.

સ્વામી વસો પુષ્કર વરે, જ'ણુ ભરતે દાસ લાલરે;
ક્ષેત્ર વિભેદ ધણો પડ્યો, કેમ પહોંચે ઉદ્ધાસ લાલરે
દેવ૦ ૨

અર્થ—હે પ્રભો ! આપશ્રી પુષ્કરવરદ્રોપમાં વિચરો છો અને આપશ્રીના દર્શનનો અભિલાષી સેવક હું જ'ણુદ્રોપના ભરત-ક્ષેત્રમાં વસું છું તમારા અને મારા વચ્ચે ક્ષેત્રનો અત્યંત અંતર પડ્યો, તેથી મારા મનની ઉમેદ કેમ પાર પડે ? અર્થાત્ દર્શન કરવાનો ઉદ્ધાસ ધણો છે પરંતુ તે શી રીતે સફલ થઈ શકે ?

(૬૯)

હોવત જો તનુ પાંખડી, આવત નાથ હજુર લાલરે;
જો હોતી ચિત્ત આંખડી, દેખત નિત્ય પ્રભુ નૂર
લાલરે દેવ૦ ૩

અર્થ—હે જગન્નાથ ! જો મારા શરીરમાં પાંખો હોતે તો
જરૂર ઉડીને આપશ્રીની પાસે આવીને સેવામાં હાજર રહેત અને
વંદન પૂજન પણ કરત. અથવા જો મને અંતરયક્ષુ (અવધિ-
જ્ઞાન-દર્શન) હોતે તો અહિં રહ્યો થકો પણ નિરંતર આપશ્રીની
વિભૂતિ (સમવસરણાદિક ઋદ્ધિ) ને જોયા કરત. પરંતુ તે બન્નેય
શક્તિથી હું રહિત હોવાથી આપશ્રીનું દર્શન વગેરે શી રીતે
કરી શકું ?

શાસન-ભક્ત જો સુરવરા, વીનવું શીશ નમાય લાલરે;
કૃપા કરો મુઝ ઉપરે, તો જિન વંદન થાય લાલ રે,
દેવ૦ ૪

અર્થ—હે શાસનના અધિષ્ઠાયક દેવો ! હું તમને મસ્તક
નમાવીને અરજ કરું છું કે—મારામાં પ્રભુશ્રીના દર્શન કરવાની
શક્તિ નથી. માટે મને કૃપા કરીને મહાવિદેહક્ષેત્રમાં લઈ જઈને
શ્રી દેવચંદ્રા પ્રભુના દર્શન-વંદન વગેરેનો અલભ્ય લાભ અપાવો.
આ પંચમકાલમાં યજ્ઞા સાધવી વગેરે એ જિનનાદર્શન શાસનભક્ત
દેવની સહાયતાવડે કરેલ છે. એમ શાસ્ત્રમાં કહેલું છે. માટે હું
પ્રભુ શાસનરક્ષક દેવોને નીનવી રહ્યો છું.

(૯૬)

પૂછું પૂર્વ-વિરાધના, શી સ્ત્રીધી? એણે જીવ લાલ રે;
અવિરતિ મોહ ટલે નહિં, દીકે આગમ દીવ લાલરે.
દેવ૦ ૫.

અર્થ—(જો ત્યાં હું પહોંચું તો) શ્રી દેવચંદ્રાને પૂછું કે—હે પ્રભો! મારે જીવે પૂર્વભવમાં એવી શી આત્મધર્મની અત્યંત વિરાધના કરી છે? તે કૃપા કરીને કહેશો? અરે! ચેતન-જડનાં યથાર્થ સ્વરૂપને પ્રકાશ કરનાર આગમદીપકની મને પ્રાપ્તિ થઈ-આગમનો બોધ થયો. છતાં પણ અવિરતિનો મોહ (ચારિત્ર મોહનીય) અને રાગ દ્રેષની પરિણતિ ટળતી નથી. કારણ? પુનઃ-ગતમાં મમત્વભાવરૂપ અવિરતિ વર્તે છે. તેને લઈને કષાય (ક્રોધાદિક) ની પરિણતિ મારા આત્મધર્મને મલીન કરે છે; અને આત્મસ્વરૂપને પ્રગટ થવા આપતી નથી.

આતમ શુદ્ધ સ્વભાવને, બોધન શોધન કાજ લાલરે;
રતનત્રયી પ્રાપ્તિ તણે, હેતુ કહો મહારાજ! લાલ રે,
દેવ૦ ૬.

અર્થ—સર્વ કર્મકલંક રહિત-નિષ્કલંક શુદ્ધાત્મ સ્વભાવનો યથાર્થ બોધ જેનાવડે થાય તે જ્ઞાન અને અનાદિકાલના વિભાવરૂપ મિથ્યાત્વનો નાશ દર્શન અને અવિરતિ કષાય અને યોગ રૂપ-મહાનુ શોધન તે ચારીત્ર એ જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રરૂપ રતનત્રયીની પ્રાપ્તિ, હે કરૂણાસાગર! શીરીતે થાય તે કૃપા કરીને કહો,

(૧૦૦)

તુજ સરિખો સાહેબ મલ્યો, ભાંજે ભવબ્રમટેવ લાલરે,
પુઠાલંબન પ્રભુ લાડી, કોણ કરે પરસેવ લાલ રે.
દેવ૦ ૭

અર્થ—હે પ્રભો ! તમારા જેવો નાથ મલ્યો. અર્થાત્ અનંતશુણનો નિધાન-રત્નત્રયીની પ્રાપ્તિ કરાવનાર પ્રભુનો મેળાપ થતાં સંસારમાં ભટકવાની કુટેવથી મુક્ત કરનાર અને મારા આત્મ સ્વરૂપને પ્રગટ કરવામાં પુષ્ટ નિમિત્તભૂત પ્રભુનું દર્શન પામ્યા પછી અન્ય સરાગિ દેવોની કોણ સેવા કરે ? અથવા આપના દર્શનથી આત્મસ્વરૂપની ઝાંખી (ઓળખાણ) થવાથી આત્મ-સાધનની પરિણતિને છોડી કરી પરભાવને કેળવે સેવે.

દીન દયાલુ કૃપાલુઓ, નાથ ભવિક આધાર લાલ રે,
દેવચંદ્ર જિન સેવના, પરમ અમૃત સુખકાર લાલ રે,
દેવ૦ ૮

અર્થ—ચતુર્ગતિરૂપ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરનાર, કર્મોદય જન્ય દુઃખને ભોગવનાર અને જ્ઞાનાદિ દ્રવ્ય રહિત એવા દીન જીવો પ્રત્યે કૃપાના કરનાર પરમ દયાલુ હે પ્રભો ! આપ અનાથના નાથ છો અને ભવસયુદ્રમાં ઘૂડતાં પ્રાણિઓને આધારરૂપ છો. શ્રી દેવચંદ્રજી કહે છે કે— શ્રી જિનેશ્વરની સેવના પરમ અમૃત સમાન ઉત્કૃષ્ટ સર્વ સુખને આપનારી અને ભવની વ્યાધિને નાશ કરનારી છે.

(૧૦૧)

(૨૦) શ્રી અજિતવીર્ય જિન સ્તવન.

મન મોહનાલાલ—એ દેશી.

અજિત વીર્ય જિન વિચરતા રે, મનમોહનાલાલ; પુષ્કર
અર્ધ વિદેહરે, ભવિ બોહના લાલ. જંગમ સુરતર
સારિખેરે, મં સેવે ધન્ય ધન્ય તેહરે. ભં ૧.

અર્થ—અતિશય સહજ પરાક્રમવડે મોહ શત્રુને જેણે
લીલા માત્રમાં જીતી લીધેલ એવા શ્રી અજિતવીર્યસ્વામી વર્ત-
માનકાલે પુષ્કરાર્ધ દીપના મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વિચરી રહ્યા છે.
તે પ્રભુની પરમ શાંત સુખ-સુદ્રાને નિહાળી લવ્યજનોતું મન
પ્રશસ્ત રાગવડે મોહિત થવા પામે છે. તેથી આપ મનમોહન
છો પાંત્રીશ પ્રકારના વચનાતિશય વિશિષ્ટ વાણીવડે પ્રભુશ્રી લવ્ય-
જનોને બોધ આપે છે. વલી પ્રભુશ્રી સાક્ષાત્ જંગમ કલ્પવૃક્ષ
છે. સ્થાવર કલ્પવૃક્ષ એકજ સ્થળે રહીને ક્ષણિક પૌદ્ગલિક સુખને
આપે છે. ત્યારે પ્રભુશ્રી અનેક સ્થલે વિહાર કરીને લવ્યજનોના
સંશયને દૂર કરી સત્તત્રયની પ્રાપ્તિ કરાવી ધ્રુવ-અવિનશ્વર આત્મિક
સહજાનંદ સુખને આપે છે. માટે પ્રભુશ્રી અનુપમ અદ્વિતીય
જંગમ કલ્પવૃક્ષ છે, તેમના ચરણકમલની જે ભાવપૂર્વક ભક્તિ-
સેવા કરે છે તે કૃત પુણ્ય છે—ધન્ય છે.

જિનગુણ અમૃત પાનથી રે, મં અમૃત ક્રિયા સુપ-
સાયરે; ભં અમૃત ક્રિયા અનુષ્ઠાનથીરે, મં આત્મા
અમૃત થાયરે. ભં ૨

(૧૦૨)

અર્થ—શ્રી જિનેશ્વરના અંતરંગ જ્ઞાનાદિક ગુણનું વર્ણન ધ્યાન અને બહુમાન રૂપ અમૃતનું પાન કરવાથી અમૃત ક્રિયાની પ્રાપ્તિ થાય અમૃત ક્રિયા અનુષ્ઠાનના યોગથી આત્મા પણ અમૃતમય થાય, અર્થાત્ જન્મ મરણ રોગ રહિત અજરામર થાય. અનુષ્ઠાન (ક્રિયાના) પાંચ પ્રકાર છે તે આ પ્રમાણે:—૧ વિષાનુષ્ઠાન ૨ ગરલાનુષ્ઠાન ૩ અન્યોન્યાનુષ્ઠાન ૪ તદ્દહેતુ અને ૫ અમૃતાનુષ્ઠાન—મિથ્યાન વસ્ત્ર ધન યશઃ માન વગેરે આ લોકના સુખની ઇચ્છાપૂર્વક જે તપ જપ વગેરે ક્રિયા કરવી તે વિષાનુષ્ઠાન ક્રિયા કહેવાય તે વિષની જેમ તત્કાલ મારનાર—જન્મ મરણ કરાવનાર થાય છે. રાજા મહારાજ ચક્રવર્તિ અને દેવ વગેરે પરલોકના સુખની અભિલાષ્ટા પૂર્વક જે ક્રિયા કરે તે ગરલાનુષ્ઠાન કહીએ તે હડકાયા કુતરાની ગરલ (વિષ) જેમ કાલાંતરે મારનાર થાય. સૂત્રકથિત માર્ગની અપેક્ષા વિના અને શુદ્ધ પ્રણિધાનપણા રહિત સમુચ્છિન્નની પરે ષોઘસંજ્ઞાએ કે લોકસંજ્ઞાએ જે ક્રિયા કરવી તે અન્યોન્યાનુષ્ઠાન એ ક્રિયા તત્ત્વ શૂન્ય—કષ્ટરૂપ છે ઉપયુક્ત ત્રણ ક્રિયાઓ આજ્ઞારહિત હોવાથી ત્યાજ્ય છે. મોક્ષનેજ લક્ષ્યમાં રાખીને સદ્ અનુષ્ઠાનમાં પ્રશસ્ત રાગ સહિત શાસ્ત્રાનુસારિ—માર્ગાનુસારિ પુરૂષની જે ક્રિયા તે તદ્દહેતુ અનુષ્ઠાન કહેવાય છે. જોકે તદ્દહેતુ અનુષ્ઠાન, ચરમાવર્તમાં યાને આસન્ન સિદ્ધિની દશામાં પ્રાપ્ત થાય છે. તથાપિ એ અનુષ્ઠાનમાં જીવાત્મા વિધિ માર્ગપ્રતિ અતિ આદર-બહુમાન અને ઉપયોગ પૂર્વક પ્રવર્તવાની પ્રબલ ઇચ્છા વર્તે છે, તથાપિ તથા વિધન પ્રવર્તી શકે; તો પણ એ ક્રિયા અતિશય

(૧૦૭)

હિતકારક-સાધ્ય સાધક છે. સહજ શુદ્ધ સ્વભાવ ધર્મ સહિત જે ક્રિયા તે અમૃતાનુષ્ઠાન કહેવાય છે એ અનુષ્ઠાન કરનાર ચિત્તની અતિ શુદ્ધિ પૂર્વક વિધિ માર્ગ પ્રતિ યથાર્થ રીતે પ્રવૃત્તિ કરવાથી મોહનો તત્કાલ ક્ષય કરનાર થાય છે.

પ્રીતિ ભક્તિ અનુષ્ઠાનથીરે, મં વચન અસંગી સે-
વરે; ભં કર્તા તન્મયતા લહેરે, મં પ્રભુ ભક્તિ
નિત્ય મેવ. ભં ૩

અર્થ.—અથવા ચાર પ્રકારના અનુષ્ઠાન પણ કહેલા છે તે આ પ્રમાણે—૧ પ્રીતિ અનુષ્ઠાન ૨ ભક્તિ અનુષ્ઠાન ૩ વચનાનુષ્ઠાન અને અસંગાનુષ્ઠાન-પ્રીતિઅનુષ્ઠાન કેને કહીએ ? સર્વ પરભાવમાંથી પ્રીતિનેતોડી એક જિનેશ્વરના સ્વરૂપમાં એકાગ્ર ચિત્તનું જોડવું તે પ્રીતિઅનુષ્ઠાન પરમોપકારી જિનરાજનું પ્રેમ પૂર્વક વંદન નમન સ્તવન અને પૂજન કરવું તે ભક્તિ અનુષ્ઠાન. લોકાલોક પ્રકાશક તીર્થંકર દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે પ્રેમપૂર્વક પ્રવૃત્તિ કરવી અર્થાત્ આજ્ઞા પ્રધાની થવું તે વચનાનુષ્ઠાન અને જિનાજ્ઞાવડે પૂર્વોક્ત ત્રણ અનુષ્ઠાન કરતાં સહજ નિરાલંબન અને કેવલ પૂર્વના અભ્યાસથી સકલ પરભાવના સંગ રહિત પ્રવૃત્તિ કરવી તે અસંગાનુષ્ઠાન પૂર્વના બે અનુષ્ઠાન દ્રવ્યાનુષ્ઠાન છે અને પાછલા બે અનુષ્ઠાન ભાવ અનુષ્ઠાન છે. દ્રવ્યાનુષ્ઠાન તે ભાવાનુષ્ઠાનનું નિમિત્ત છે ભાવાનુષ્ઠાનના ઈચ્છક જીવાત્માએ અવશ્ય દ્રવ્યાનુષ્ઠાન પ્રેમપૂર્વક કરવા યોગ્ય છે નિરંતર પ્રભુ-ભક્તિ કરનાર તન્મય પ્રભુમય થવા પામે છે.

(૧૦૪)

પરમેશ્વર અવલંબનેરે, મં ધ્યાતા ધ્યેય અભેદરે;
ભં ધ્યેય સમાપ્તિ હુવેરે, મં સાધ્ય સિદ્ધિ અવિ-
અદેદ, ભં ૪

અર્થ—પરમ ઐશ્વર્યવાન જિનેશ્વરના અવલંબનથી તેના અનુકરણથી—ધ્યાતા પુરૂષ પોતાના શુદ્ધ સિદ્ધ સમાન પરમાત્મ પદ ધ્યેયથી અભેદ થાય અર્થાત્ પરમાત્મ સ્વરૂપ થાય, જ્યારે ધ્યેય પદની સમાપ્તિ થવાથી સાધ્યની સિદ્ધિ, નિષ્કંટકપણે સાદિ અનંત ભાગે અક્ષય થવા પામે.

જિનગુણ રાગ પરાગથી રે, મં વાસિત મુજ પરિ-
ણામરે; ભં તજશે દુષ્ટ વિભાવતારે, મં સરસે
આતમ કામરે, ભં ૫

અર્થ—જેમ મલયગિરિના ચંદનના સુગંધથી વાસિત-ગંધ વગરના વૃક્ષ નિંબાદિક તે પણ ચંદન સમાન સુગંધવાળા થાય છે. તેમ શ્રી જિનેશ્વરના દિવ્ય ક્ષાયિક ગુણની સ્તુતિ રૂપ પ્રશસ્તિ સુગંધથી વાસિત મારે અંતરાતમા, દુષ્ટ વિભાવ-મિથ્યાત્વાદિક-દુર્ગંધનો ત્યાગ કરી આત્મિક ગુણ પ્રાગ્ભાવરૂપ સુગંધને પ્રાપ્ત થશે અર્થાત્ મારા કાર્યની અવસ્થા સિદ્ધિ થશે.

જિનભકિત રત્ત ચિત્તનેરે, મં વેધક રસગુણ પ્રેમરે;
ભં સેવક જિનપદ પામશેરે, મં રસવેધિત અયઃ
જેમરે ભં ૬

(૧૦૫)

અર્થ.—જેમ લોહું અત્યંત કુરૂપ કઠણ અને અદ્વપમૂલ્યવાળું હોવા છતાં પણ વનસ્પતિના પ્રયોગથી સિદ્ધ થયેલ રસ (પારદ વગેરે) ના સંયોગથી લોહું મટી અત્યંત સુંદર પીતલણુંવાળું મૃદુ અને બહુ મૂલ્યવાળું સુવર્ણ (સોનું) થાય છે. તેમ હું પણ અત્યંત કોષાદિકથી કદ્રૂપ, પુદ્ગલના યોગથી કર્કશ અને જ્ઞાનાવરણીયાદિ કર્મના ઉદયથી અદ્વપમૂલ્યવાલો અદ્વપ્ત છું— લોહા સમાન છું. તોપણ શ્રી જિનેશ્વરદેવની પરમલક્ષિત— રાગરૂપ રસથી મારું ચિત્ત વેધિત થયું છે, માટે હું પણ જિનપદને અવશ્ય પામીશ. કારણ? જહ લોહું પણ પારદરસથી વેધિત થવાથી સુંદર સુવર્ણ બને છે, તો આપશ્રીની લક્ષિતરૂપ સચેતન રસથી મારા કાર્યની સિદ્ધિ કેમ ન થાય? અવશ્ય થાયજ.

નાથ લક્ષિતરસ ભાવથી રે, મં તૃણ બળું, પરદેવ,
ભં ચિંતામણિ સુરતરૂ થકી રે, મં અધિકી અરિ-
હંત સેવ, ભં ૭.

અર્થ—આ ભવારણ્યમાં ભ્રમણ કરતાં મોહાદિચોરોએ જેના ધર્મ ધનને લૂંટી લીધા છે એવા અનાથજનોના (મારા જેવાના) હે નાથ! આપશ્રીની લક્ષિતરસના પાનથી તૃપ્ત થયેલ હું, અન્ય વિષય-કષાયથી અસિત થયેલ સરાગી દેવોને તૃણ સમાન ગણુ છું. જેમ અમૃતરસનો પાન કરનાર ક્યારે પણ વિષનું લક્ષણ

(૧૦૧)

કરે નહિં. તેમ આપશ્રીની ભક્તિરૂપ અમૃતથી તૃપ્ત થયેલ હું
રાગાદિ દોષયુક્ત દેવોની ભક્તિરૂપ વિષતું ભક્ષણ ન કરું.

અરિહંત પરમાત્માની ભક્તિ ચિંતામણિરત્ન અને કલ્પવૃક્ષ
કરતાં પણ અધિક છે. અનંતગુણી છે. કારણ ? ચિંતામણિ વગેરે
ક્ષણભંશુર અને પૌદ્ગલિક સુખને આપે છે, અને વીતરાગદેવની
સેવાભક્તિ તો અપરિમિત અને શાશ્વત આત્મિક સુખને આપે છે.

પરમાત્મ ગુણ સ્મૃતિ થકી રે, મં કરશ્યો આત્મ
રામ રે; ભં નિયમા કંચનતા લહે રે, મં લોહ
જ્યું પારસ પામ રે. ભં ૮.

અર્થ—જેમ લોહું પારસમણિના સંયોગથી અવશ્ય સુવર્ણ
થાય છે. તેમ પરમાત્માના અનંત ક્ષાયક ગુણતુ સ્મરણ-ધ્યાન
કરવાથી—તન્મય થવાથી—લોહ સમાન મારે આત્મા પણ ગિનના
ગુણ સ્મરણરૂપ પારસમણિના યોગથી અવશ્ય આત્મિક ગુણની
સિદ્ધિરૂપ સુવર્ણ થશે. એમ મને ચોક્કસ ખાત્રી છે.

નિર્મલ તત્ત્વરૂચિ થકી રે, મં કરજો જિનપતિ-ભક્તિ
રે; ભં દેવચંદ્ર પદ પામશેા રે, મં પરમ મહોદય
યુક્તિ રે. ભં ૯.

(૧૦૭)

અર્થ—ભાવદયાના અતિશય પરિણામથી શ્રી દેવચંદ્રજી ગણિવર્યા, લબ્યજીવોને ઉપદેશે છે કે— હે લબ્યો ! અનંતગુણા-કર નિષ્કારણ જગદ્ગ્રપકારી કૃપાનિધાન અને અશરણ શરણ્ય શ્રી જિનેશ્વરદેવની પરમ ભકિત કરો-તે પણ પૌદ્ગલિક સુખની ઈચ્છાને અટકાવી ઓઘસંજ્ઞા-લોક સંજ્ઞાને ટાલી શુદ્ધ પરમાત્મ સ્વરૂપની ઓળખાણ પૂર્વક પોતાના આત્માને સંગ્રહ નયવડે તત્સમાન બાણી શક્તિથી પરમાત્માની સાથે સમાનતા વિચારી અને વ્યક્તિથી પ્રભુ વચ્ચે આપણું અંતરને નિર્ધારી એ અંતર કેમ ટળે ? એકતા કેમ થાય ? એવીરીતે સાધ્યનું ચોક્કસ કરીને- સાધ્યની સિધ્ધિ કરવા માટે ભકિત કરજો. શ્રી જિનાજ્ઞાએ વર્તીને સ્વરૂપમાં એકાગ્ર થજો. જેમ અને તેમ અધ્યાત્મ રસમાં મગ્ન થજો, તો સર્વ દેવમાં શ્રેષ્ઠ પરમાત્મ પદને પ્રાપ્ત કરશો. અર્થાત્ પરમોત્કૃષ્ટ અને સ્વાધીન અનંતગુણ પ્રાગ્ભાવ રૂપ મહોદય પામશો.

(૧૦૮)

કેળશ.

રાગ ધન્યાશ્રી.

વંદો વંદો રે જિનવર વિચરંતા વંદો, કીર્તન સ્તવન
નમન અનુસરતાં; પૂર્વ પાપ નિકંદો રે વંદો વંદો રે
જિનવર વિચરંતા, વંદો ૧.

અર્થ—વર્તમાનકાલે પંચ મહાવિદેહ દેવને વિષે વિચરતા
વીશ વિહરમાન જિનેશ્વરોને ભાવસહિત વંદન કરે તેઓનું ગુણ
કીર્તન-સ્તવન કરે; માર્ગવ સહિત-અત્યંત ભકિત પૂર્વક નમસ્કાર
કરે. તેઓની આજ્ઞાને અનુસરે, જેથી પૂર્વ સંચિત દુષ્ટકર્મનો
નાશ થાય.

જ'ખૂદ્રીપે ચાર જિનેશ્વર, ધાતકી આઠ આણુંદો;
પુષ્કર અર્ધ આઠ મહામુનિ, સેવે ચોશઠ ઈંદો રે.

જન ૨.

અર્થ—જ'ખૂદ્રીપના એક મહા વિદેહમાં ચાર ધાતકીખંડ
દ્રીપના બે મહાવિદેહમાં આઠ અને પૂષ્કારાર્ધદ્રીપનાં બે મહા-
વિદેહમાં આઠ તીર્થ કરે. એમ સર્વ મંત્રી વીશ વિહરમાન વિચરે
છે; તેઓની બન્નીશ વ્યંતરેંદ્રો વીશ ભવનપતિના ઈંદ્રો, બે જ્યોતિ-

(૧૦૯)

પિના ઇંદ્રો અને દશ વૈમાનિક ઇંદ્રો, એકંદર ચોસઠ ઇંદ્રો સેવા કરે છે.

કેવલી ગણધર સાધુ સાધવી, શ્રાવક શ્રાવિકા વૃંદો;
જિનમુખ ધર્મ અમૃત અનુભવતાં, પામે મન આણુંદારે.

જિન૦ ૩

અર્થ—શ્રી તીર્થંકરના મુખકમલમાંથી નીકળતા વચન મકરંદનો આસ્વાદ, કેવલિ લગવાનું ગણધર સાધુ સાધવી અને શ્રાવક શ્રાવિકાઓ હૃષીપૂર્વક લીએ છે; અને તે મકરંદરસનો અનુભવ કરી હૃદયમાં આનંદ પામે છે. યદ્યપિ કેવલિઓ સ્વયં-કૃત્ય કૃત હોય છે તથાપિ તીર્થંકરદેવને પ્રદક્ષિણા આપીને તેઓ કેવલિ-પરિષદમાં ઊરાજે છે; અને તીર્થંકરદેવનો ઉપદેશ સાંભળે છે. સાંભળવું એ તેઓનો આચાર માત્ર છે. જિનેશ્વરપદનું બહુ માન છે. ખાસ સાંભળવાનો કંઈ ઉદ્દેશ નથી.

સિદ્ધાયલ ચોમાસું રહીને, ગાયો જિનગુણ છંદો;
જિનપતિ-લકિત મુકિતનો મારગ, અનુપમ શિવમુખ
કંદો રે. જિન૦ ૪.

અર્થ—નેમિનાથ તીર્થંકર સિવાય ત્રેવીશ તીર્થંકરોના પવિત્ર ચરણ વડે નિર્મલ થયેલ, અને સુનિવરો જ્યાં મોક્ષ પ્રમેલા, અશ્વત્થનાથ અને શાંતિનાથ મહુએ અનેક સાધુના પ્રવિ

(૧૧૦)

બાર સહ જ્યાં ચાતુર્માસ કરેલ અને ઋષભદેવ ભગવાન જ્યાં પૂર્વ
૯૯ વાર સમવસરેલા એવા મહા મહિમા વાલો જે સિધ્ધાચલ
તીર્થ (શત્રુંજય) માં ચાતુર્માસ રહીને જિનેશ્વરના પવિત્ર ગુણો
જેમાં વર્ણવાયેલા એવા આ સ્તવનો મેં (દેવચંદ્ર ગણિએ)
રચ્યા. રચના કરવાના કારણ તરીકે તે તેઓ કહે છે કે:- - શ્રી
જિનેશ્વરની ભક્તિ એજ મુદિતનો માર્ગ છે અને ઉપમા રહિત
મોક્ષના મુખતું પણ પ્રબલ નિમિત્ત છે. એટલે ભક્તિ માટે આ
સ્તવનો રચ્યા છે.

પ્રશસ્તિ.

ખરતર ગચ્છ જિનચંદ્ર સૂરિવર, પુણ્ય પ્રધાન મુ-
ણિદો; મુમતિ સાગર સાધુરંગ મુવાચક, પીધો
શ્રુતમકરંદોરે. જિન૦ ૫

અર્થ.—સ્તવન કર્તા પોતાની ગુરૂ પરંપરા કહે છે:—
ખરતરગચ્છને વિષે યુગપ્રધાન શ્રી જિનચંદ્ર સૂરિવર થયા તેમના
શિષ્ય ‘ પુણ્યપ્રધાન ’ મુનીંદ્ર, તેમના શિષ્ય ‘ મુમતિ સાગર ’
તેમના શિષ્ય ‘ સાધુરંગ ’ ઉપાધ્યાય થયા તે સર્વ સિધ્ધાંત રૂપ
મકરંદના પાન કરનારા થયા:—ગીતાર્થ હતા.

રાજ સાગર પાઠક ઉપકારી, જ્ઞાન ધર્મ દિયુંદો;
હીપચંદ્ર સદ્ગુરુ ગુણવંતા, પાઠક ધીર ગયિંદોરે જિન૦ ૬

(૧૧૧)

અર્થ.—સાધુ રંગ વાચકના શિષ્ય પરમ ઉપકારક ‘રાજ સાગર’ ઉપાધ્યાય થયા. તેમના શિષ્ય અજ્ઞાન અંધકારને નાશ કરનાર સૂર્ય સમાન અધ્યાપક ‘જ્ઞાનધર્મ’ તેમના શિષ્ય (મારા સહશુર) પરમ શુભવાન મને જ્ઞાનાદિ શુભતા દાતાર પરમ ધીર ગજેન્દ્ર સમાન પરમ ઉપકારક શ્રીમાન ‘દીપચન્દ્ર’ થયા.

દેવચન્દ્ર ગણી આતમ હેતે, ગાયા વીશ જિણુંદો;
ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખ સંપત્તિ પ્રગટે, સુજશ મહોદય
વૃન્દોરે જિન૦ ૭

અર્થ.—સહશુર શ્રી દીપચન્દ્ર પાઠકના શિષ્ય દેવચન્દ્રજીએ [વલ્લભાન વીશ તીર્થ] કરના સ્તવનો ગાયા તે કેવલ આત્મ કલ્યાણ માટે ગાયા છે. જિનેશ્વરના શુભ ગાવાથી જ્ઞાનાદિ ઋધ્ધિની વૃધ્ધિ થાય વળી અત્યંત સુખ સંપત્તિ પ્રગટે અને અણુટ નિર્મલ યશઃ વિસ્તરે છેવટમાં પરમ મહોદય અન્યાયાધ સુખની પ્રાપ્તિ થાય.

(૧૧૨)

દોહા:

ગણિ વર્ષ દેવચંદ્ર કૃત, સ્તવના અતિ અદ્ભૂત;
ભકિતભર અધ્યાત્મરસ, દ્વ્યાનુયોગે યુક્ત. ૧

મંભિર અર્થે એ ભરી, આશય અતિશય ગૂઢ;
લહે પરમાર્થ પંડિતો, હું કેમ જાણું ? મૂઢ. ૨

તો પણ કાંઈક શાસ્ત્રથી, સમજ સુગુરૂ પસાય;
વ્યાખ્યા કીધી તેહની, દોષ મ દેજો ભાય (ભ્રાત) ૩

કરૂણા મુજ પર આણીને, કેવિદ કરજો શુદ્ધ;
મિથ્યા દુષ્કૃત તેહનો, જે મેં કહ્યું અશુદ્ધ. ૪

રસ સિદ્ધિ નિધિ વિદ્યુ વર્ષમાં, પોષ માસસિતપક્ષ;
ત્રયોદશી શશી વાસરે, વ્યાખ્યા કરી સલક્ષ. ૫

સ્વચ્છ વર કચ્છ દેશમાં, પાવન ' પત્રી ' ગ્રામ;
ઓશ વંશ વીરજી સુત, ' ગાંમજી ' એ અભિરામ. ૬

સ્વ-પરહિતાર્થે કર્યો, સરસ યથામતિ અર્થ;
વાંચી આત્મ-આરાધને, પરમ સાધને અર્થ. ૭

સંગ્રહ શતક.

સંયંત્ર શતકના કર્તા પ્રથમ નમસ્કારાત્મક મંગલકર્તા
કહે છે કે—

વીરં તિલોચનાહં, વંદિમ મળામિ સારરયણ ગાદા;
આય પર દિય દ્વાણ, વદ્ધરિઆ સુય સમુદ્ધાઓ. ॥ ૧ ॥

અર્થ—ત્રણ લોકના નાથ-યોગ ક્ષેમના કરનાર-શ્રી વીર-
પ્રભુને વંદન કરીને-સ્તવીને-સ્વપરના હિત-કલ્યાણ માટે સૂત્રરૂપ
સમુદ્રમાંથી સારરૂપ ગાથારત્નને ઉદ્ધરું છું-સ્વીકારું છું.

નયર રહ ચક્ર પડમે, ચંદે સૂરે સમુદ્ધ મેરુંમિ;
જો ઉવમિજ્જઈ સયયં, તં સંઘ ગુણાયરં વંદે. ૨

અર્થ—શ્રીમાન દેવવાચક ક્ષમાશ્રમણે નાંદી સૂત્રમાં શ્રી
સંઘને વિવિધ ઉપમાઓ આપીને સંઘની સ્તવના કરેલ છે. તે
આ પ્રમાણે— ૧ નગર, ૨ રથ, ૩ ચક્ર, ૪ પદ્મકમલ, ૫ ચંદ્ર,
૬ સૂર્ય, ૭ સમુદ્ર અને ૮ મેરૂ. એ આઠ ઉપમાં વડે પ્રશંસવા
લાયક શ્રી સંઘ છે. અષ્ટોપમા વિશિષ્ટ જ્ઞાનાદિ શુભવાન શ્રી સંઘ
રૂપ શુભાકર (ખાણ) ને હું વંદન કરું છું- સ્તુતિ કરું છું.

(૧૧૪)

સંઘકોને કહેવાય તેનું સામાન્ય સ્વરૂપ.—

एगो साहु एगो य, साहुणी सावयोय साविया वा;
आणा जुत्तो संघो, सेसो पुण अट्टि संघाओ ३

અર્થ—એક સાહુ એક સાધવી એક શ્રાવક અને એક શ્રાવિકા એ જિનાસાયુક્ત હોય તો તે પણ ‘સંઘ’ કહેવાય. પરંતુ જિનાસા વિરૂદ્ધ હોય-રહિત હોય-તો બહુલ સમુદાય હોવા છતાં પણ તે હાડકાનો સમૂહ છે. હાડકાનો ભારો છે.

શાંતિકર અને ભયંકર સંઘનું સ્વરૂપ કહે છે—

अभ्मापिय सारि च्छो, सिव घर थंभो य होइ जिण संघो;
जिणवर-आणावझो, सण्णुव भयंकरो संघो. ॥ ४ ॥

અર્થ—માતા પિતા સમાન અને મોક્ષ રૂપમંદિરના સ્તંભ ભૂત તે સંઘ જેથી જિનેશ્વરની આજ્ઞા બાહિર-આજ્ઞા વિહીન હોય તે સર્પની માફક ભયંકર છે-હઃખરૂપ છે.

વર્તમાન શાસન શ્રી વર્ધમાન સ્વામિનું છે તે કહે છે.

निव्वुइ पह सासणयं, जयइ सया सबभाव देसगंच;
कुसमय मय णासणयं, जिणंद वर वीर सासणायं. ५.

અર્થ—નિવૃત્તિ (મોક્ષ) ના માર્ગની સઠા શિક્ષા આપનારું, સર્વ ભાવ (ખડ દ્રવ્ય) ના સ્વરૂપને યથાર્થ પ્રકાશનારું કેખાડનારું અને કુસમય (પાખંડ શાસ્ત્ર) ના મરડને નાશ કરનારું.

(૧૧૫)

શ્રી જિનેશ્વર વીરભગવાનનું પ્રધાન ' શાસન ' જયવાન વર્તે છે.
(આ કાલમાં વીર શાસનનો પરમ આધાર છે)

શાસન પ્રત્યે પૂરણુ શ્રદ્ધાવાન સમકિતી કહેવાય છે:—

સન્નાઈ જિણેસર માસિઆઈં વયણાઈં નન્નહા હુંતિ;
ઈઅં બુદ્ધિ જસ્સ મણે, સમ્મત્તં નિચ્ચલં તસ્સ દ

અર્થ—શ્રી જિનેશ્વરે કહેલ વચનો અન્યથા નથી પરમ સત્ય છે. એ બુદ્ધિ જેના મનમાં છે તેનું નિશ્ચય સમકિત (શ્રદ્ધા) છે. અર્થાત્ તે શ્રદ્ધાન સમકિત બાણુવું.

સમકિતનું સ્વરૂપ કહે છે—

દેવો જિણિંદો ગય રાગ દોસો, ગુરુચિ ચારિત્ત રહસ્સ કોસો;
બીવાઈ તત્તાણ ય સદ્દહાણં, સમ્મત્તમેવં મણિયં પ્પહાણં ૭

અર્થ—રાગ દ્રેષ રહિત જે જિનેશ્વર તે દેવ. જે ચારિત્ર-રહસ્યના ભંડાર તે ગુરુ. જીવાદિક તત્ત્વોની ચથાર્થ સદ્દહણા (શ્રદ્ધા) તે પ્રધાન સમકિત બાણુવું.

દેવગુરુ અને ધર્મનું સ્વરૂપ કહે છે.—

દેવો જિણોટ્ઠારસ્સ દોસ વજ્જિમો, ગુરુસુસાહુણો સમલોટ્ઠકંવણો;
ધમ્મો પુણો જીવ દયાઈ સુંદરો, સેવેહ એયં રયણ તયં સયા. ૮

અર્થ—જે અઢાર દોષ રહિત તે દેવ. જે પત્થર અને મુવણને સમાત ગણનાર (અપરિગ્રહી) તે ગુરુ અને સુંદર જીવ

(૧૧૬)

દયા વગેરે (સત્યાદિ) તે ધર્મ. એ ત્રણ તત્ત્વને સદાય હે ભળ્યો!
સેવો. એ તત્ત્વત્રયની શ્રદ્ધા તે સમકિત બાણુવું.

સમકિતનું મહાત્મ્ય અને ફલ—

સમદિટ્ટી જીવો, જઈવિ હુ પાવં સમાયરડ કિંચિ;

અપોહિ હોઈ બંધો, જેગ ન નિદ્દંદ્રસં કુણડ. ૯

અર્થ—યદપિ સમ્યક્દષ્ટિ જીવ, જે કંઈ પાપને આચરે
છે—કરે છે; તેનો બંધ ચોક્કસ અદ્ય થાય છે. કારણ? સમ-
કિતિનું મન નિશુક હોય નહિ. અર્થાત્ હૃદયમાં પાપનો સત્ય ભય
હોય છે તેથી ઉઠાસીન ભાવે પ્રવૃત્તિ કરે છે.

સમકિત વિના મોક્ષ ન હોય તે કહે છે—

વિરયા સાવજ્ઞાઓ, કસાય હીળા મહવ્વય ધરાવિ;

સમ્મદિટ્ટી વિહૂળા, કયાવિ મોક્ષવં ન પાવંતિ. ૧૦

અર્થ—સાવધ (પાપ સહિત) ચોગથી નિવૃત્તિ પામેલા,
અદ્ય કષાયવાલા અને પાંચ મહાવ્રતના પાલનારા. તે પણ સમ-
કિત વિના ક્યારે પણ મોક્ષને તે પ્રાપ્ત ન કરે.

સમકિતી જીવ જે ગતિનું આયુષ્ય બાંધે તે કહે છે—

સમ્મત્તમિ ઉ લધ્ધે, વિમાળ વર્જી ન વંધણ આઝ;

જડ ન વિગય સમ્મત્તો, અહવ ન વદ્ધાડજો પુર્વિ. ૧૧

(૧૧૭)

અર્થ—સમકિત પ્રાપ્ત થયે છતે વૈમાનિક દેવ સિવાય અન્ય ગતિનું આયુષ્ય ન બાંધે. પરંતુ સમકિતને વચ્ચું ન હોય. અથવા સમકિત પામ્યા પહેલા આયુષ્યનો બાંધ ન થયો હોય; ત્યારેજ વૈમાનિક દેવ સિવાય અન્ય ગતિનું આયુષ્ય ન બાંધે.

સમકિતનું સ્વરૂપ પ્રકારાંતરે કહે છે.—

નય બંગ વ્વમાણેહિં, જો અળ્પાસાય વાય માવેળ;
મુળઈ મોલ્લ સસવં, સમ્મદિટ્ટી ય સો ને ઓ. ૧૨

અર્થ—નૈગમાદિક સાત નય, સ્થાદસ્તિ વગેરે સપ્ત ભંગ અને પ્રત્યક્ષાદિક પ્રમાણુ વડે સ્થાદ્વાદશૈલિએ. જે જીવાત્મા મોક્ષના સ્વરૂપને બાણે તે સમ્યક્દષ્ટિ બાણવો.

સમકિત વિના નિર્વાણ ન હોય તે કહે છે—

દંસળ મટ્ટો મટ્ટો, દંસળ મટ્ટસ્સ નત્થિ નિવ્વાણં;
સિજ્ઞંતિ ચરણ રહિયા, દંસળ રહિયા ન સિજ્ઞંતિ. ૧૩

અર્થ—સમકિતથી બ્રહ્મ થયેલ જીવાત્મા બ્રહ્મ બાણવો. સમકિતથી બ્રહ્મ થયેલ જીવને નિર્વાણ (મોક્ષ) મલતું નથી. દ્રવ્ય ચારિત્ર રહિત જીવ મોક્ષ મેળવે, પરંતુ સમકિત રહિત મોક્ષ પામે નહિં.

ત્રણ પ્રકારના કરણ કહે છે—

જાગંટ્ટો તા પઢમં, ગંટ્ટો સમદત્થઓ મહે વીઅં;
અમિયટ્ટો કરણં પુણ, સમ્મત પુરણલહે જીવે. ૧૪

(૧૧૬)

અર્થ—અંથિ દેશ લગણ જે આવવું તે પહેલું યથા પ્રવૃત્તિ કરણુ. 'અંથિનું' ભેદન કરવું તે બીજું 'અપૂર્વ કરણુ' અને સમ્યક્ત્વને પ્રાપ્ત કરવું તે ત્રીજું 'અનિવૃત્તિ કરણુ' બાણુ. આ ત્રણુ કરણુ તે જીવના પરિણામ વિશેષ બાણુવા. જીવે યથા પ્રવૃત્તિ કરણુ અનંતવાર કરેલ છતાં સમકિતને પ્રાપ્ત કરવા માટે અંથિ (રાગ દ્વેષની ગાંઠ) નું ભેદન થયું નહિ તેથી જીવને સમકિતની પ્રાપ્તિ થવા ન પામે.

સમકિત વિના જ્ઞાન પણ અજ્ઞાન છે તે કહે છે—

સદ સદ્ વિસેષણાઓ, ભવહેઝ જદ્દિહોવલંભાઓ;
નાણ ફલાભાવાઓ, મિચ્છાદિદ્વિસ્સ અન્નાણં. ૧૫

અર્થ.—સત્ અસત્ના વિશેષણુ વગરનું હોવાથી, સ્વચ્છંદ વૃત્તિથી સ્વીકારેલું હોવાથી અને જ્ઞાનના રૂપ જે વિરતિ તેના અભાવવાળું જ્ઞાન હોવાથી મિથ્યાદૃષ્ટિનું જ્ઞાન તે અજ્ઞાનજ છે. જ્ઞાન કેને કહીએ ? તે કહે છે—

જો જાણઈ અરિહંતે, દવ્વત્ત ગુણત્ત પજ્જયત્તેહિં;
સો જાણઈ અપ્પાણં, મોક્કો સ્વલ્લ જાઈ તસ્સ લયં. ૧૬

અર્થ—જે જીવાત્મા જ્ઞાન વડે દ્રવ્ય ગુણ અને પર્યાયથી અરિહંત પરમાત્માને અંતરંગ સ્વરૂપથી બાણે, તે પોતાની આત્મ સત્તાને ઓળખે અનુભવે તે જ્ઞાન કહેવાય. અર્થાત્ દ્રવ્ય ગુણ અને પર્યાય પૂર્વક ચૈતન્ય અને જડનું યથાર્થ સ્વરૂપ જેનાવતી જાણાય તે સમ્યક્જ્ઞાન અને તેનું અવશ્ય મોહ નાશ પામે.

(૧૧૬)

સમ્યક્જ્ઞાનની મહત્તા—

નાળાહિઓ વરતરં, હીળોવિહુ પવયણં પમાવંતો;

નય દુકરં કરંતો, સુદૃઢિ અપ્પાગમો પુરિસો. ૧૭

અર્થ—જે જ્ઞાનાધિક-બહુશ્રુત-ગીતાર્થ પુરૂષ, અનુદાન (ક્રિયા) માં હીન હોય. દુષ્કર ક્રિયાના કરનાર ન હોય-તોપણ તે અધિક શ્રેષ્ઠ છે-ઉત્તમ છે. કારણ? તે બહુશ્રુત શુદ્ધ યથાર્થ પ્રરૂપણા કરી-સત્ય માર્ગ અતાવી-અનેક જીવાત્માઓને શાસનના સાચા રસિયા બનાવી-પ્રવચનની પ્રભાવના કરે છે, -જેન શાસનને દીપાવે છે; અને અબહુશ્રુત-અલ્પઅભ્યાસી, દુષ્કર અનુદાન (તપ જપ વગેરે) કરે તોપણ તે સારો નહિ. કારણ એકાંત દષ્ટિ જીવાત્મા અનુભવ જ્ઞાન સિવાય યથાર્થ સદૃહણા કે પ્રરૂપણા ન કરી શકે. જ્યાં યથાર્થ જ્ઞાન હોય ત્યાં ક્રિયા હોવી જોઈએ જ્ઞાન વિના ક્રિયા નકામી છે અને ક્રિયા વિનાનું જ્ઞાન પણ નકામું છે તે કહે છે—

હયં નાળં કિ[રિ]યા હોળં, હયા અન્નાળ ઓ કિ[રિ]યા;

પાસંતો પંગુલો દહ્નો, ધાવમાળો અ અંધઓ. ૧૮

અર્થ—ક્રિયા વગરનું જ્ઞાન નિર્થક છે અને જ્ઞાન વગરની ક્રિયા નિષ્ફલ છે. જેમ પાંગળો (લૂલો) માણસ, અગ્નિને દે-ખતાં છતાં બળે છે અને આંધળો માણસ દોડવા છતાં અગ્નિમાં પડી બળે છે. તેમ જ્ઞાન પાંગળું છે અને ક્રિયા આંધળી છે. અર્થાત્ જ્ઞાન અને ક્રિયાના સુયોગથી મોક્ષ છે.

(૧૨૦)

કેવલ શુદ્ધ જ્ઞાન પણ નકામું છે તે કહે છે—

જહા સ્વરો ચંદ્રણ-ભારવાહી, ભારસ્સ ભાગી નહુ ચંદ્રણસ્સ;
 ઇવંસુ નાળી ચરખેણ હીળો, નાળસ્સ ભાગી નહુ સુગઈણે. ૧૯

અર્થ—જેમ ગધેડો ચંદનના લાકડાનો ભાર ઉપાડે પણ ચંદનના સુગંધનો ભાગી ન બને ભારનો ભાગીદાર થાય. તેમ જો આસ્ત્રિ હીન હોય તે જ્ઞાનનો બોલો ઉપાડે પણ સદ્ગતિને પ્રાપ્ત ન થાય.

જ્ઞાન પૂર્વક ક્રિયા સફલ છે તે કહે છે—

નાળં પયાસગં સો, -હઓતવો સંજમોય ગુત્તી કરો;
 તિન્હિવી સમાઓગો, મુક્કલો જિણસાસણે મળિઓ. ૨૦

અર્થ—જ્ઞાન પ્રકાશક છે-માર્ગ દર્શક છે-(સમ્યક્ત્વ સહ-ચારી હોવાથી નામ જોગ ગ્રહણ નથી કરેલ) તવ શોધક છે કર્મ-પુજ બાળે છે. અને સંયમ ગુપ્તિનો કરનાર છે. અર્થાત તપથી પૂર્વાના કર્મનો નાશ થાય છે અને સંયમથી નવીન કર્મ બંધનને અટકાવે છે. એ ત્રણતું ઐક્ય થવાથી મોક્ષ મળે છે, એમ જિન શાસનમાં કહેલું છે.

ક્રિયાના રહસ્યને કોણ જાણે ? તે કહે છે—

ચરણ કરણ પ્પહાણા, સસમય પરસમય મુક્કવાવારા;
 ચરણ કરણસ્સ સારં, નિચ્છાય મુદ્દં ન યાણંતિ. ૨૧

(૧૨૧)

અર્થ—જે ચરણુ સિત્તરી અને કરણુ સિત્તરીમાં પ્રધાન છે—આચરણુ કરવામાં મુખ્ય છે—પરંતુ જિનાગમ (સ્વસમય) અને અન્ય દર્શનના શાસ્ત્ર (પરસમય) ને જાણતા નથી તે, ચરણુ—કરણુ સિત્તરીના તત્ત્વને—મતલબને—જાણતા નથી; અને શુદ્ધ નિશ્ચયને પણ જાણતા નથી. અર્થાત્ જે શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપને જાણે તે ચરણુ—કરણુના રહસ્યને જાણે.

જૈન દર્શન, નિશ્ચય અને વ્યવહારને સ્વીકારે છે તે કહે છે—

જઈ જિનમયં પવજ્જહ, તા મા વવહાર નિચ્છણ મુઅહ;

एकेण विणा तित्थं, छिज्जई अन्नेण उ तच्चं (तं ?) २२

અર્થ—જે જિન દર્શનનો સ્વીકાર કરે તે વ્યવહાર અને નિશ્ચયને મૂકશે નહિ. વ્યવહાર વિના—વ્યવહારને મૂકવાથી—તીર્થનો ઉચ્છેદ—નાશ થાય, અને નિશ્ચયને છોડવાથી તત્ત્વનું નાશ થાય. અર્થાત્ નિશ્ચય વિનાનો વ્યવહાર નિષ્ફલ છે.

પૂર્વે ચરણુ—કરણુ સિત્તરી કહેલ તે વિસ્તારથી કહે છે—

वय समण-धम्म संजम, वेया वच्चं च बंध गुत्तीओ;

नाणाइ तिगंतवको,—हाइ निगहो चरण मेयं २३

અર્થ—મહાવ્રત^૧ શ્રમણધર્મ^૨ (ક્ષમાદિ) સંયમ^૩ વૈયા-વૃત્ય^૪ વ્યવહાર^૫ની ગુપ્તિઓ (નવ વાડ) જ્ઞાન દર્શન^૬ આશ્રિત તપસ^૭ (બાહ્યાભ્યંતર) અને વક્રોધાદિ કષાયનો નિવૃત્તિ. એ સ્વ-ચરણુ સિત્તરી કહેવાય.

(૧૨૨)

પિંડ વિસોદ્ધી સમિદ્, ભાવણ પઢિમાય ઇંદિય નિરોહો;
પહિલેહણ ગુત્તીઓ, અભિગ્ગહો ચેવ કરણંતુ. ૨૪

અર્થ—પિંડ વિશુદ્ધિ સમિતિ પલાવનાર લિશુ-પ્રતિભાવર
પદ્ધત્રિયનો નિરોધ સ્વપાડિલેહણ કુશુભિ અને અભિગ્ગહ (દ્રવ્યા-
દિક). એ કરણ સિતેરી કહેવાય.

જ્ઞાન અને ચારિત્રનો સાર (ફલ) કહે છે—

સામાઙ્ય માર્દ્ધં, સુચનાણં જાવ વિંદુસારાઓ;
સારો તસ્સવિ ચરણં, સારો ચરણસ્સ નિઘ્ઘાણં. ૨૫

અર્થ—સામાયિકથી લઇને યાવત્ ચૌદ પૂર્વ પર્થત શ્રુત
જ્ઞાન, તેનો પણ સાર ચારિત્ર છે અને ચારિત્રનો મોક્ષ છે. અર્થાત્
જ્ઞાન અને ચારિત્ર મોક્ષના કારણ છે.

મોક્ષ અને બંધનું સંક્ષેપથી સ્વરૂપ કહે છે—

પરદવરઓ વજ્જઇ, વિરઓ મુંચેઇ અટ્ટકમ્મેહિં;
एसो जिण-उवएसो, समासओ बंध-मोखस्स. ૨૬

અર્થ—આત્મદ્રવ્યથી અન્ય (પુદ્ગલ) માં રક્તા થયેલ
જીવ બંધાય છે. અર્થાત્ પરભાવનો સંગ તેજ બંધ, અને પર-
દ્રવ્યથી વિરકત થયેલ થકે જીવ આઠ કર્મથી મૂકાય છે—મોક્ષ
પામે છે. અર્થાત્ પરભાવનો સર્વથા અભાવ થયેલ નાશ થયેલ—તે
મોક્ષ. આ બંધ અને મોક્ષનો સ્વરૂપ સંક્ષેપથી જિનેશ્વર ઉપદેશે
છે—કહે છે.

(૧૨૩)

સમ્યક્ દર્શન વિના ઘણા શાસ્ત્રનો અભ્યાસ છતાં શુદ્ધ
આરાધના થવા પામતી નથી તે કહે છે—

સમ્પત્ત રચણ મટ્ટા, જાણતાં વહુ વિહાવિ સત્થાઈં;
સુદ્ધા રાઢણ રહિઆ, મમંતિ તત્થેવ તત્થેવ. ૨૭

અર્થ—સમકિતથી બ્રહ્મ થયેલા છવો ઘણા પ્રકારના શા-
સ્ત્રના જાણનારા હોય તો પણ શુદ્ધ આરાધનથી રહિત હોય છે
તેથી તે સંસારમાં પુનઃ પુનઃ જન્મ ભરણ કરે છે—જન્મ ભરણ કરે છે.

પરમાર્થ (સમ્યક્ જ્ઞાનાદિ) ને જાણનારા થોડા
હોય છે તે કહે છે—

મિચ્છ પ્પવાહે રત્તો, લોઓ પરમત્થ જાણળો થોવો;
ગુરુળો ગારવ રસિઆ, સુદ્ધં મગ્ગં નિગ્ગહંતિ. ૨૮

અર્થ—લોકો મિથ્યાત્વના પ્રવાહમાં રક્ત થયા છે. પરમા-
ર્થને જાણનારા બહુ જ થોડા હોય છે. કેટલાક ગુરુઓ પણ સા-
તાગૌરવમાં-સાનુકુલ સંજોગોમાં-રસિયા-સુખશીલિયા-બનેલા છે.
તેથી શુદ્ધ સત્ય માર્ગને પ્રકાશતા નથી-શુદ્ધ માર્ગને ગોપવે છે.
સત્ય ન કહેનાર-ઉત્સૂત્ર ભાષકને શું ફલ થાય? તે કહે છે—

ઉસ્સુત્ત માસગાળં, બોહી નાસો અણંત સંસારો;
પાણચ્ચયે વિધીરા, ઉસ્સુત્તં તા ન માસંતિ. ૨૯

(૧૨૪)

અર્થ—ઉત્સૂત્રના કહેનારાઓ-પ્રરૂપનારાઓ-ને યોધિ-સમ્ય-
કત્વનો નાશ અને અનંત સંસારની પ્રાપ્તિ થાય છે. તે કારણથી
ધીર પુરૂષો-સત્ય પ્રેમિ જીવો પ્રાણનો નાશ છોડે પણ ક્યારે ઉ-
ત્સૂત્રનું ભાષણ કરતા નથી-વિપરીત પ્રરૂપણા કરતા નથી.

યથાર્થ વક્તા અને ઉત્સૂત્ર ભાષિનો અંતર બતાવે છે—

રોસોવિલ્લમા કોસો, સુત્તં માસયંત્તસ્સ ધન્નસ્સ;

ઉસ્સુત્તેણ વલ્લમાવિય, દોસો મહા મોહ આવાસો. ૧૦

અર્થ—યથાર્થ સૂત્રના ભાષણ કરનારને ધન્ય છે. તે ધન્યા-
ત્માનો રોષ (ક્રોધ) પણ ક્ષમાનો ભંડાર છે. અર્થાત્ યથાર્થસૂ-
ત્રની પ્રરૂપણા કરનાર કદાચ રોષ કરે તો પણ તે ક્ષમાનો નિધાન
સમજવો ઉત્સૂત્ર ભાષી કદાચ ક્ષમાવાન હોય તો પણ તે દોષ રૂપ
છે અને મહા મોહનો ઘર બાંધવો. કારણ ? ત્યાં પ્રબલ માયાનો
પ્રભાવ હોય છે. જ્યાં માયા ત્યાંજ અસત્ય હોય છે. અસત્યની
જનની માયા કહી છે.

ઉત્સૂત્ર ભાષણનું ફેલ દૃષ્ટાંત પૂર્વક કહે છે—

ફેકેણ દુપ્પાસિણ, મરીઈં (ત્રિ) દુક્કલ સાયરં પત્તો;

મમિઓ કોડા કોડી, સાયરં સિરિ નામધિજ્ઞેણ ૩૧

અર્થ—એકજ દુર્ભાષિત (ઉત્સૂત્ર)-વચન વડે મરીચિ
કુમાર પણ દુઃખ રૂપ સમુદ્રને પ્રાપ્ત થયો—એક કોડા કોડી સા-
ગર પર્યંત સંસાર સમુદ્રમાં તે બગર્યો. શ્રી મહાવીર ભગવાનના

(૧૨૫)

હવે મરીચિ કુમારે ઉત્સૂત્ર લાવણુનું એ ફલ મેળવ્યું. તો પછી
ખીજનું શું પૂછવું ?

આ હુખમ કાલમાં સત્પુરૂષના અભાવે સત્ શાસ્ત્ર—
જિનાગમનો પરમ આધાર છે તે કહે છે—

કથં અમ્હારિસા વાણી, દુસમા દોસ દુસિઆ;
હા ! અણાહા કહં હુંતા, જઈ ન હુંતો જિનાગમો. ૩૨

અર્થ—હે પ્રભો ! હુસ્તમ કાલથી દૂષિત થયેલ (તીર્થંકરા-
દિક સત્પુરૂષના નિયોગથી) અનાથ બનેલા અમારા જેવા પ્રાણિ-
ઓને હા ઈતિ ખેદે બે જિનાગમ-નિર્ણય પ્રવચન-ન હોતે તો
અમારી શી દશા થાત ? કેના આધારે સ્વ કલ્યાણ કરત ? માટે
આ કાલમાં જિનાગમનો પરમ આધાર છે.

પરમ આધારભૂત જિનાગમની વિરાધના કરનારને
શું ફલ થાય તે કહે છે—

જગગુરુ જિણવર વચળં, સયલાણ જિવાણ હોઈ હિય કરણં;
તા તસ્સ વિરાઢણયા, કહ્ ધમ્મો કહણુ જીવ દયા. ૩૩

અર્થ—જગદ્ગુરુ શ્રી જિનેન્દ્ર દેવનું વચન (જિનવાણી)
સર્વ જીવોને હિત કરનાર છે. તેમના વચનની વિરાધના (ઉ-
ત્સૂત્રલાવણુ વગેરે) કરનારને ધર્મ કે દયા ક્યાંથી. અર્થાત
જિનવાણીની વિરાધના કરવાથી ધર્મ કે અહિંસા ક્યાંથી હોય ?
નથ હોય.

(૧૨૬)

જિનાગમમાં કહેલ રત્નત્રયનું સ્વરૂપ કહે છે—

જીવાઈ સદ્ગુણ, સમ્પત્તં તેસિ મહિમો નાણં;
રાગાઈ પરિહરણં, ચરણં एसो दु मुख पहो. ૩૪

અર્થ—જીવાદિક પદાર્થ સમ્યક્ શ્રદ્ધાન-પ્રતીતિ-તે સમ-
કિત, અને જીવાદિકનો યથાર્થ યોગ તે જ્ઞાન અને રાગાદિક પરિ-
ણતિનો ત્યાગ તે આરિત્ર. સમકિત પૂર્વક જ્ઞાન અને આરિત્ર
(ક્રિયા) એ બન્ને મોક્ષ માર્ગ છે.

જિનાગમમાં કહેલ દ્રવ્યગુણ અને પર્યાયનું સ્વરૂપતે કહે છે.

गुणाण मासओ दव्वं, एग दव्वस्सिआ गुणा;
लक्खणं पज्जवाणं तु, उभओ निस्सिआ भवे; ૩૫

અર્થ—ગુણોનો આશ્રય-આધાર-તે દ્રવ્ય, એક દ્રવ્યને આ-
શ્રિત રહેલ તે ગુણ અને દ્રવ્ય-ગુણ એ બન્નેને આશ્રયે રહેલ
તે પર્યાય.

दव्वं सल्लक्खणियं, उप्पाय व्वय धुवत्त संजुत्तं;
गुण पज्जयासयं वा, जं तं भणंति सव्वन्नु. ૩૬

અર્થ—જે ‘સત્’ લક્ષણવાલું હોય, સત્ એટલે ? ઉત્પાદ-
વ્યય અને ધ્રુવત્વ યુક્ત હોય તે. અર્થાત્ ઉત્પત્તિ લય (નાશ)
અને સ્થિતિ યુક્ત જે સત્ તે દ્રવ્ય નાણવું. અથવા ગુણ-પર્યા-
યનો આશ્રય તે દ્રવ્ય. અર્થાત્ ગુણ પર્યાયવાલું તે દ્રવ્ય, એમ
જિનેશ્વરે કહેલું છે.

(૧૧૭)

દ્રવ્યં પજ્જવ વિઉત્તં, દ્રવ્યવિઉત્તાય પજ્જવા નત્થિ;

ઉપ્પાય ટિઠ્ઠ મંગાઠ્ઠ, દ્રવ્યીયં લક્ખણં ઇયં. ૩૭

અર્થ—પર્યાય વગર દ્રવ્ય હોય નહિ અને દ્રવ્ય વિના પર્યાય હોય નહિ. ઉત્પાદ વ્યય અને ધ્રુવ પડે જે દ્રવ્ય છે-ઉત્પાદાદિ ભાવને પામે છે તે દ્રવ્ય.-દ્રવિતપણું એ દ્રવ્યનું લક્ષણ છે.

તથા—ચીત્તં-ઉત્પાદ વ્યય ધ્રોવ્ય યુક્તં સત્-સલ્લક્ષણં દ્રવ્યં.

ભાવસ્સ નત્થિનાસો, નત્થિ અભાવસ્સ ચેવ ઉપ્પાઓ;

ગુણપજ્જવેસુ ભાવા, ઉપ્પાય વ્યયે પક્કુવંતિ. ૩૮

અર્થ—ભાવનો નાશ થતો નથી અને અભાવનો ઉત્પાદ થતો નથી. અર્થાત્ દ્રવ્યમાં ભાવનો (સ્વ પર્યાયનો) નાશ ક્યારે પણ થતો નથી અને અભાવ (પર પર્યાય) નો ઉત્પાદ થતો નથી જેમ જલમાં તરંગનો નાશ થતો નથી પરંતુ તરંગ રૂપ ભાવ જલરૂપ દ્રવ્યમાં સમાય છે. ઉત્પાદ અને વ્યય તે ભાવ (પર્યાય), અને ધ્રુવ તે દ્રવ્ય જાણવું. અથવા ઉત્પાદવ્યય રૂપ પર્યાય તે ધ્રુવ રૂપ ગુણ (જ્ઞાન ગુણ) માં અનેકધા થવા પામે છે.

દ્રવ્યાદિકનું સ્વરૂપ સમ્યક્ દર્શન વિના જણાય નહિ માટે દર્શન (સમક્ષિત) ને ધર્મનું મૂલ કહેલ છે તે વર્ણવે છે—

દંસણ મૂલો ધમ્મો, ઉવદ્દો જિણવરેહિં સીસાણં;

તં સોઝ્ઞણ સુકમ્મે, દંસણ હીણો નં વંદિવ્વો. ૩૯

(૧૨૮)

અર્થ—ધર્મતું (શ્રુત-ચારિત્ર ધર્મતું) મૂલ સમકિત (સમ્યક્ દર્શન) છે. એમ જિનેશ્વર દેવે શિષ્યોને ઉપદેશ કરેલ છે. તે સ્વ કર્ણ (કાન વડે) સાંભળીને શું કર્તવ્ય છે ? તે કહે છે— દર્શન રહિત (ચારિત્રવાન હોય તો પણ) તે વંદન કરવા યોગ્ય નથી. કારણ ? દર્શન વિના સમ્યક્ ચારિત્ર હોઈ શકે નહિ.

પાંચ સમવાયને માનનાર તે સમકિતી હોય તે કહે છે—

કાલો સહાવ નીચડ, પૂવ્વકયં પુગીસ કારેણં પંચ;

સમવાય સમ્મતં, ઇગંતે હોડ મિચ્છતં. ૪૦

અર્થ—કાલ સ્વભાવ નીચતિ પૂર્વકૃત અને પુરૂષાકાર (ઉદ્ધમ) એ પાંચ સમવાય (કારણ સમુદાય) છે. એ પાંચ સમવાયને વિષે સમકિત છે. અર્થાત્ પાંચ સમવાયને માનનાર તે સમકિતી; અને એક સમવાયને વિષે મિથ્યાત્વ છે અર્થાત્ એક સમવાયને માનનાર મિથ્યા દષ્ટિ છે.

દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ અને ભાવથી દ્રવ્યનું સ્વરૂપ કહે છે—

દ્વં ગુણ-સમુદાઓ, સ્વિત્તં ઓગાહ વટ્ટના કાલો;

ગુણ પજ્જાય પવત્તિ, ભાવોનિઅ વત્થુ ધમ્મો સો. ૪૧

અર્થ—ગુણ-પર્યાયનો સમુદાય-સમૂહતે દ્રવ્ય, પ્રદેશોની અવગાહના તે સ્વક્ષેત્ર; વર્તના (ઉત્પાદ-વ્યય રૂપ) તે સ્વકાલ અને ગુણ-પર્યાયની સ્વકાર્યમાં પ્રવૃત્તિ તે સ્વભાવ. એ વસ્તુનો (પદાર્થનો) ધર્મ છે. સ્વ દ્રવ્યાદિકે અસ્તિ પણે અને પરદ્રવ્યા-

(૧૨૯)

દિક નાસ્તિપણે વસ્તુમાં રહેલ છે. એમ અસ્તિ-નાસ્તિની સમભંગી થવા પામે છે. સ્યાદસ્તિ સ્યાદ્ નાસ્તિ સ્યાદ્ અવકતયં એ ત્રણ ભાંગા સકલાદેશી છે યાકીના ચાર ભાંગા વિકલાદેશી છે. એનું વિશેષ સ્વરૂપ સપ્તભંગી તરંગિણી વગેરે શાસ્ત્રમાંથી સમજવા યોગ્ય છે.

સિદ્ધ પરમાત્માનું સ્વરૂપ કહે છે—

અણરીરા જીવ ઘળા, ઉવરુત્તા દંસણેય નાણેય;

સાગાર મળાગારં, લક્ષણ મેયં તુ સિદ્ધાણં. ૪૨

અર્થ—શરીર રહિત આત્મ પ્રદેશના ઘનવાલા, અને જ્ઞાન દર્શનના ઉપયોગવાલા સિદ્ધ પરમાત્માઓ હોય છે. સંક્ષેપતઃ સિદ્ધનું લક્ષણ સાકાર અને અનાકાર ઉપયોગિપણું, અર્થાત સિદ્ધ પરમાત્માનો ઉપયોગ (જ્ઞાન દર્શન) સાકાર અને અનાકાર હોય છે. તેમને પ્રથમ સમયે જ્ઞાન અને બીજે સમયે દર્શન હોય—સમયાંતર ઉપયોગ હોય.

જ્ઞાન અને દર્શન ઉપયોગ કહે છે—

નાંજંમિ દંસણમિય, एतो एगयरंमी ઉવરુત્તા;

સવસ્સ કેવલિસ્સ, જુગવં દો ણત્થિ ઉવરોગા. ૪૩

અર્થ—સિદ્ધ પરમાત્માઓ એક સમયમાં જ્ઞાનોપયોગ કેવા દર્શનોપયોગમાંથી એક ઉપયોગવાલા-જ્ઞાનોપયોગવાલા અથવા દર્શનોપયોગવાલા હોય છે. સર્વ કેવલિઓને યુગપત એક સમયમાં બે ઉપયોગ નહોય, બે કે સમયાંતર ઉપયોગ અને યુગપત ઉપયોગ વિષયમાં આચાર્યોના મતભેદ છે.

(૧૩૦)

જ્ઞાનના આઠ આચાર કહે છે—

કાલે વિણેય વહુમાણે, ઉવહાણે તહ અનિન્દવણે;

વંજણે-અત્યે તદુભયે, અઠવિહં નાળમાચારો. ૪૪

અર્થ—ભણવાના સમયે ભણવું ૧ વિનય ૨ અને ખડુ-
માન ૩ સહિત ભણવું, ઉપધાન ૪ (તપ વિશેષ) કંઈપણ તપ
કરી ભણવું, જ્ઞાન દાન ચાપનારનો ઉપકાર ચોક્કસ નહિ, ૫ સૂત્ર
૬ અર્થ ૭ અને તદુભય ૮ (સૂત્ર અર્થ) ને ચાર્થ ભણવું.
એ આઠ જ્ઞાનના આચાર છે.

દર્શનના આઠ આચાર કહે છે—

નિસ્સંકિયનિકંક્ષિયે, નિવિતિગિચ્છિયે અમુદ્ધ દિદ્ધિય.

ઉવચ્ચુહ યિરી કરણે, વચ્છલપ્પમાવણેય અદ્ધ. ૪૫

અર્થ—૧ નિઃશંકિત જિન પ્રવચનમાં નિઃશંકય રહેવું.
૨ નિષ્કાંક્ષિત પરધર્મની આકાંક્ષા અભિલાષા રહિત થવું. ૩ ધ-
ર્મના ફલનો સંદેહ રાખવો નહિ. ૪ મૂઠ દષ્ટિ વર્જવી ૫ ગુણ-
વાનની પ્રશંસા કરવી. ૬ ધર્મથી ડગતાને સ્થિર કરવો. ૭ સાધ-
ર્મીની ભક્તિ કરવી. ૮ જૈન શાસનની પ્રભાવના કરવી. એ આઠ
સમકિતના આચાર છે.

૫૬ આવશ્યકમાં કરવાનાં કૃત્યો કહે છે—

સાવજ્જ જોગ-વિરઈ, ઉક્કિત્તણં ગુણવઓઅ પઢિવત્તિ;

સ્વહિઅસ્સ નિંદ્રણાવણ,—તિગિચ્છા ગુણ ધારણા એવ ૫૬

(૧૩૧)

અર્થ—૧ સાવધ (પાપ સહિત) યોગથી વિરામ પામવું.
૨ ચોવીશ તીર્થ કરની સ્તુતિ. ૩ ગુણવાન (સદ્ગુરુ) ને દ્વાદશ
આવર્તન પૂર્વક વંદના કરવી. વ્રતમાં થયેલ સ્ખલનાની અતિચા-
રની આલોચના કરવી. ૫ દોષની શુદ્ધિ કરવી વ્રણની ચિકિત્સા
૬ ગુણની ધારણા ગુણોને સ્વીકારવા.

ચોથા આવશ્યકનું નામ પ્રતિક્રમણ કહેલું છે તે કહે છે—

પઠિસિદ્ધાણં કરણે, કિચ્ચાગ મ કરણેય પઠિક્રમણં;
અસદ્દહનાણ તદા, વિવરિય પરુવનાણ ચેવ. ૪૭

અર્થ—શાસ્ત્રથી નિષેધ કરાયેલા કાર્યો ક્રીધે છતે, કરવા
યોગ્ય કાર્ય ન ક્રીધે છતે,—અશ્રદ્ધાન વડે જે કંઈ કરાયું હોય અને
વિપરિત પ્રરૂપણા કરવાથી વિરૂદ્ધ કરાયું હોય તેનું પ્રતિક્રમણ
કરવું. પ્રતિક્રમણ એટલે કરેલ પાપથી પાછું હટવું.

છઠ્ઠા આવશ્યકનું 'પચ્ચક્ષુખાણુ નામ છે તેના ભેદ કહે છે—

નવકારસહિઅ પોરિસી, પુરિમદ્દેગાસણેગઠાણેય;
આયંબિલ અખતુઠે ચરિમે અભિગ્ગહેય વિગર્હ. ૪૮

અર્થ—નવકારસી ૧ પોરસી ૨ પુરિમદ્દે ૪ એકાસણું ૫
એકલકાણું ૬ આયંબિલ ૭ ઉપવાસ ૮ દિવસ ચરિત્ર ૯ અભિગ્ગહ
અને ૧૦ વિગર્હ (નીવી) એ દશ પચ્ચક્ષુખાણુ.

(૧૩૨)

દશ પચ્ચખાણુના આગારો કહે છે—

દો નવકાર છ પોરસી, સગપૂરિમટ્ટે ઇગાસજે અઢ;
સત્તેગઠાણે અંબિલ, -અઢ પળ ચડત્થે છ પાણે. ૪૯

અર્થ—નવકારસીના બે આગાર, પોરસીના છ આગાર, પુ-
રિમટ્ટના સાત આગાર, એકાસણુના આઠ આગાર, એકલઠાણુના
સાત આગાર, આંબેલના આઠ આગાર, ઉપવાસના પાંચ આગાર,
અને પાણીના છ આગાર એ આંબેલ તિવિહાર ઉપવાસાદિ સ-
બધી છે.

ચડ ચરિમે ચડમિગહે, પળ પાવરણે નવટ્ટે નીવીણ;
આગારૂવિસ્વત વિવેગ, મુત્તુ દવ્વ વિગદ નીચમિટ્ટ. ૫૦

અર્થ—દિવસ ચરિમ (ચઉવિહાર-પચ્ચખાણુ) ના ચાર
આગાર, અભિગ્રહ (ગંઠુસહિ મુઠુસહિ વગેરે) ના ચાર આગાર,
મુનિને વસ્ત્રનો પાંચમો આગાર, નીવીના નવ અથવા આઠ આગાર
હોય, તે દ્રવ્ય વિગયના ત્યાગિને ‘ ઉદ્ધિખત વિવેગેણ ’ એ આ-
ગાર છોડીને આઠ આગાર પણ હોય.

નિરૂપકમ અને સોપકમ આયુષ્ય કોનું હોય? તે કહે છે—

ઉત્તમ ચરમ સરીરા, સુર નેરહા અસંસ્વનર તિરિઆ;
હુતિ નિસ્વક્કમાઓ, દુહા વિસેસામુણેયન્ના. ૫૧

(૧૩૩)

અર્થ.—ત્રેશક શલાઠા ઉત્તમ પુરૂષો, ચરમ શરીરિ જીવો, દેવ નારકીઓ અને અસંખ્યાતા વર્ષના આયુષ્યવાલા મનુષ્ય તિર્થો નિરૂપકમ આયુષ્યવાલા હોય છે. બાકીના જીવો સોપકમ અથવા નિરૂપકમ આયુષ્યવાલા હોય છે, સોપકમ એટલે શસ્ત્ર જીવલેણ રોગાદિ વગેરે ઉપકમ સહિત; અને જેને કોઈ જાતનો (શસ્ત્રાદિકનો) ઉપકમ ન લાગે તે નિરૂપકમ જાણવું.

તીર્થંકર નામ કર્મની સત્તા વગેરે કંઈ કંઈ ગતિમાં છે તે કહે છે—

તિત્થયર દેવનિરયાઝ, —ઉઅંચ તિસુ તિસુ ગઈસુ વોધવં;
અવસેસા પયડિઓ, હુંતિ સવ્વાસુ (જેવ) ગઈસુ. ૫૨

અર્થ.—તીર્થંકર નામ કર્મની સત્તા, તિર્થંચગતિ સિવાય ત્રણ ગતિમાં હોય નરકાયુઃની સત્તા, દેવગતિ સિવાય ત્રણ ગતિમાં હોય, દેવાયુઃ ની સત્તા, નરક સિવાય ત્રણ ગતિમાં હોય, ઉચ્ચ ગોત્રની સત્તા, તિર્થંચ ગતિ સિવાય ત્રણ ગતિમાં હોય, બાકીની ૧૪૪ કિંવા ૧૫૪ પ્રકૃતિઓની સત્તા ચાર ગતિમાં હોય.

જે કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિનું સંક્રમણ થવા પામે છે તે કહે છે—

મોત્તુણ આઝઅંખલુ, દંસણ મોહં ચરિત્ત મોહંચ;
સેસાણં પયડીણં, ઉત્તરવિહિ સંક્રમો મણિઓ ૫૩.

(૧૩૪)

અર્થ—આયુષ્ય કર્મની ચાર પ્રકૃતિનું એક ખીલખી સંક્રમણ થાય નહિં અર્થાત્ એક ગતિનું આયુષ્ય તે ખીલ ગતિમાં સંક્રમણ ન પામે દર્શન મોહનીય અને ચારિત્ર મોહનીયનું અન્યેન્ય સંક્રમણ ન થાય બાકીની ઉત્તર પ્રકૃતિઓનું માંડોમાંડે (સ્વભૂતિ પ્રકૃતિમાં) સંક્રમણ થાય સંક્રમણ એટલે ? એક પ્રકૃતિનું ખીલ બંધાતી સભતીય પ્રકૃતિમાં સંક્રમ થવું તદ્દુપ થવું અર્થાત્ તેમાં બળી જવું મૂલ પ્રકૃતિનું સંક્રમણ ન થાય.

મોહના ઉપશમનો કર્મ કહે છે—

અણ દંસનપુંસિત્થિ, વેય છક્કં ચ પુરીસ વેયં ચ;
દો દો ઇગંતરિણ, સરિસે સરિસં ઉવ સમેઈ. ૬૪

અર્થ—પ્રથમ અનંતાનું બંધીની ચોકડીને ઉપશમાવે પછી દર્શન મોહનીયત્રિકને ઉપશમાવે ત્યારબાદ નપુંસક વેદ પછી સ્ત્રીવેદ અને હાસ્યાદિ ષટકને ઉપશમાવે. પછી પુરૂષ વેદ ત્યારબાદ અપ્રત્યાખ્યાની અને પ્રત્યાખ્યાનીના ક્રોધને ઉપશમાવે; પછી સંજ્વલના ક્રોધને ઉપશમાવે ત્યાર પછી અપ્રા અને પ્રત્યાગ્ના માનને ત્યાર બાદ સંજ્વલના માનને ઉપશમાવે પછી અપ્રા પ્રત્યાગ્ની માયાને અને ત્યારબાદ સંજ્વલની માયાને ઉપશમાવે ત્યારબાદ અપ્રા પ્રત્યાગ્ લોભને અને ત્યારબાદ સંજ્વલના લોભને કર્મશઃ ઉપશમાવે

કર્મપ્રકૃતિ અપાવવાનો કર્મ કહે છે—

અણ મિચ્છ સીસ સમ્મં, નિઆહગ વિગલ થિણતિગુજ્જોયં;
તિરિ નિરય થાવર દુગં, સાહરણાવવ અહ નપુંસિત્થિ. ૬૫

(૧૩૫)

છાન પુમ સંજ્ઞણાદો, નિદ્રા વિગ્ધા વરણ સ્વયે માંણી;
સજોગોસુ પળ નઝડ, સંતે તં સ્વદૃ ચરમગુણે. ૬૬ યુગ્મ

અર્થ—પ્રથમ અનંતાનુ બંધી ચતુષ્ઠયને અપાવે પછી મિથ્યાત્વ મોહનીય મિશ્રમ મોહનીય અને સમ્યક્ત્વ મોહનીયને ક્રમશઃ અપાવે ત્યાર પછી આયુષ્ય ત્રિક (દેવાયુઃ તિર્યગાયુઃ અને નરકાયુઃ) નો ક્ષય કરે (વસ્તુતઃ ચરમ શરીરિજીવને એ આયુષ્ય ત્રિક સત્તામાં ન હોય) પછી એકેન્દ્રિય જાતિ વિકલેન્દ્રિયત્રિક થિણ્ધ્રીત્રિક ઉદ્યોત નામ તિર્યચ્ચક્રિક નરકચક્રિક સ્થાવરચક્રિક સાધારણનામ આતપનામ અપ્રાપ્ત્યાં કષાય અષ્ટક નપુંસક વેદ સ્ત્રીવેદ હાસ્યાદિ પદક પુરુષ વેદ સંજ્ઞવલ કષાય ચતુષ્ઠય પ્રથમની બે નિદ્રા દાનંતરાચાદિ પાંચ અંતરાચ મતિજ્ઞાનાવરણીયાદિ પાંચ જ્ઞાનાવરણીય અને ચક્ષુ દર્શનાવરણીયાદિ દર્શનાવરણીય ચતુષ્ઠય પ્રકૃતિને અપાવે એકંદર એ ત્રેશઠ પ્રકૃતિનો સર્વથા ક્ષય કરે. બાકી દુષ્પ્રકૃતિઓ (૧૫૮ ની અપેક્ષાએ) તેરમે ગુણઠાણે સત્તામાં હોય તેને ચૌદમે ગુણઠાણે સર્વથા અપાવીને મોક્ષ બચ એમનું વિશેષ સ્વરૂપ શતક પ્રમુખ ગ્રંથ (કર્મગ્રંથ) માં જોવું.

સર્વ જીવ પૂર્વકર્મનું ફલ ભોગવે છે તે કહે છે—

સર્વે પુત્ર કયાણં, કમ્માણં પાવણ ફલ વિવાગં;

અવરાહેસુ ગુણે સુઅ, નિમિત્ત મિત્તં પરો હોદ્. ૬૭

અર્થ—સંસારિ સર્વ જીવો પૂર્વ કૃત કર્મના શુભા શુભ ફલને પામે છે ભોગવે છે અને અપરાધો કે ગુણો કરવામાં અન્ય

(૧૩૬)

(૭૫) નિમિત્ત માત્ર છે. અર્થાત્ ખીન્ને કોઈપણ સુખ કે દુઃખ આપી શકતો નથી.

અભવ્યાત્મા વ્રતાદિ કરતો થકો પણ સર્વથા કર્મનો
નાશ ન કરે તે કહે છે.

વય સમિદં શુચીઓ, સોલતવં જિણવરેહિ પક્ષતં;
કુવંતો વિ અમણો, અજ્ઞાણી મિચ્છ દિટ્ઠીઓ. ૫૮

અર્થ—જિનેશ્વરે કહેલ વ્રત (ચમ) સમિતિ ગુપ્તિ શીલ અને તપને કરતો આવરતો થકો અભવ્ય ૭૫, અજ્ઞાણી મિચ્છા દષ્ટિ છે. અર્થાત્ અભવ્યને અંતર દષ્ટિ જાગૃત થવા પામતી નથી. જે કંઈ વ્રતાદિ કરે છે તે ભવાનંદીપણે કરે છે.

પરમાર્થ વિના ૭૫ અનંતવાર દ્રવ્યલિંગ
ધારણ કરેલ તે કહે છે—

સંસાર સાગરંમિણં, પરિભ્રમંતેહિં સવજીવેહિં;
ગહિયાણિય મુક્કાણિય, અણંતસો દવ્વલિંગાં ૫૯

અર્થ—સંસાર સાગરને વિષે પરિભ્રમણ કરનાર ૭૫ઓ અનંત વખત દ્રવ્યલિંગ (દ્રવ્ય ચારિત્ર) ને ગ્રહણ કર્યા અને મૂક્યા. અર્થાત્ અનંતવાર દ્રવ્ય ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું પરંતુ પરમાર્થ ગ્રહણ કરવા વિના તે નિરર્થક છે.

(૧૩૭)

પાંચ નિયંતાનો સ્વરૂપ સંક્ષેપથી કહે છે—

મૂલત્તર ગુણ વિસયા, પઢિસેવના પુલાય કુસીલોચઃ

ઉત્તર ગુણેસુ વડસો, સેસા પઢિસેવના રહિયા. ૬૦

અર્થ—પુલાક^૧ અને ‘કુશીલ’^૨ નિર્ગ્રંથ, મૂલ ગુણ અને ઉત્તર ગુણમાં પ્રતિસેવી (અતિચાર દોષ લગાડનાર) હોય. કુસીલ-શ નિર્ગ્રંથ, ઉત્તર ગુણમાં દોષ લગાડનાર હોય. શેષ નિર્ગ્રંથ અને પસ્નાતક નિર્ગ્રંથ, અપ્રતિ સેવી હોય. અર્થાત્ એ બે મૂલ ઉત્તર ગુણમાં દોષ ન લગાડે.

મુનિના ૨૭ ગુણ હોય તે કહે છે—

છઞ્વય છકાયરક્ષા, પંચિદિય લોહ નિગ્ગહો સ્વંતો;

માત્ર વિસોદી પઢિલે.—હળાઈ કરણે વિસોદોય. ૬૧

સંજમ જોણ જુત્તો, અકુશલ મળવય કાય સંરોહો;

સીયાઈ પીઢસદ્ધનં, મરણં ઉવસગ્ગ સદ્ધનં ચ. ૬૨ યુગ્મ

અર્થ—છ વ્રત (પંચમહાવ્રત અને રાત્રિ લોભન ત્યાગ) છકાયની રક્ષા પાંચ ઈન્દ્રિયનો નિગ્રહ લોભનો જય ક્ષમા કરવી ભાવ વિશુદ્ધિ પઢિલેહણાદિ કરવામાં વિશુદ્ધિ. સંયમ યોગમાં યુક્ત અશુભ મન વચન અને શરીરનું સમ્યક્ પ્રકારે રૂંધન શીત વગેરે પીડાને સહન કરવી અને મરણાંત ઉપસર્ગને સહન કરવું. એ સત્યાવીશ ગુણ સાધુના છે.

(૧૭૮)

બાસ્તવિક દુઃખ સુખનું સ્વરૂપ કહે છે—

સાયાસાયં દુક્કલં, ત વિવરહમિય સુહંજઓ તેળં;

દેહિંદિયેસુ દુક્કલં, સુક્કલં દેહિંદિયા ભાવે. ૬૩

અર્થ.—સાતા અને અસાતા એ બન્ને પરમાર્થતઃ દુઃખ છે; કારણ ? તે વેદનીય કર્મ જન્ય છે. સાતા અસાતાનો વિરહ (અભાવ) થવાથી પરમ અવ્યાખાધ સુખ થાય છે તે જ વાસ્તવિક સુખ છે. દેહ અને ઇન્દ્રિયોને વિષે પણ દુઃખ છે. અર્થાત્ જ્યાં સુધી દેહ અને ઇન્દ્રિયોનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી દુઃખ જ છે પરંતુ જ્યારે દેહ અને ઇન્દ્રિયોનો અભાવ થાય ત્યારેજ અંતીન્દ્રિય સુખ પ્રાપ્ત થાય.

અપ્રશસ્ત રાગનું સ્વરૂપ અને ફલ કહે છે—

જો અપસત્થો રાગો, વઢ્ઢેઈ સંસાર ભમણ પરિવાહી;

વિસયાઈસુ સયણાઈસુ, ઇટ્ઠત્તં પુગલાઈસુ. ૬૪

અર્થ.—વિષયાદિકને વિષે સ્વજન કુટુંબને વિષે અને પુદ્ગલાદિકને વિષે જે રાગ (પ્રીતિ) તે અપ્રશસ્ત રાગ છે. તેથી સંસારમાં ભ્રમણ કરવાની પરંપરા વૃદ્ધિ પામે છે. અર્થાત્ જન્મ મરણની પરંપરા ચાલુ રહે છે.

ભવ પરંપરાથી કોણુ મુક્ત થાય ? તે કહે છે—

પંચાસવા વિરત્તા, વિસય ત્રિજુત્તા સમાહિ સંપત્તા;

રાગદોસા વિમુત્તા, મુણિણો સાહંતિ પરમત્થં. ૬૫

(૧૩૬)

અર્થ—પાંચ આશ્રવથી વિરક્ત થયેલા વિષયથી વિમુક્ત
હર રહેલા રાગદ્વેષથી મુક્ત થયેલા મુનિઓ પરમાર્થ (ભાક્ષ)
ને સાધે છે.

આધુના પર્યાય વાચક શ્રમણ વગેરેનું સ્વરૂપ કહે છે—

સમયાણ સમણો હોઈ, વંઘ્મેણ હોઈ વંઘ્મણો;

નાણેણ ય મુણી હોઈ, તવેણ હોઈ તાવસો. ૬૬

અર્થ.—સમતાવડે શ્રમણ ધ્યાન-કહેવાય, બ્રહ્મચર્ય વડે
બ્રહ્મના જ્ઞાનવડે બ્રાહ્મણ કહેવાય, જ્ઞાનવડે મુનિ કહેવાય અને
તપવડે તપસ કહેવાય.

પ્રશસ્ત રાગ કેને કહીએ ? તે કહે છે—

નાનાઈસુ ગુણેસુ, ધમ્મોવગરણ સાહમ્મીણસુ;

અરિહંતાઈ સુધમ્મે, ધમ્મત્થં જોય ગુણરાગો ૬૭

સો સુપસત્થોરાગો, ધમ્મ સંજોગ કારણો ગુણદો;

પઠમં કાયવ્વો સો, પત્ત ગુણે સ્વવ્વં તં સવ્વં. ૬૮ ગુમ્મ

અર્થ—જ્ઞાનાદિકને વિષે ધર્મના ઉપકરણને વિષે સાધર્મિ-
કેને વિષે અરિહંતાદિ અને ઉત્તમ ધર્મને વિષે કેવલ ધર્મના
માટે જે ગુણાનુરાગ તે ઉચ્ચ પ્રશસ્ત રાગ, ધર્મના સંયોગનું
નિમિત્ત અને ગુણનો દેનારો ગુણને પ્રગટ કરનાર બાણવો એ
પ્રશસ્ત રાગ પ્રથમ કરવા યોગ્ય છે. કારણ અપ્રશસ્ત રાગ તેના-

(૧૪૦)

પ્રીત્ત નાશ પામે છે માટે પ્રાથમિક કર્ત્તવ્ય છે. શુભ પ્રાપ્ત થયે
છતે શુદ્ધ આત્મિક ભાવની વૃદ્ધિ થયે છતે તે પ્રશસ્ત રાગને
પણ છોડવાનો છે.

અપ્રશસ્તરાગથી જીવ દુઃખને સુખ માને છે તે કહે છે—

વિસય રસાસવમત્તો, જુત્તાજુત્ત ન જાળઈ જીવો;

શૂરઈ કલુળં પચ્છા, પત્તો નરયં મહા ઘોરં. ૬૯

જહ નિવદુમ્મ પત્તો, કીડો કહુઅંપિ મન્નહે મહુરં;

તહ સિદ્ધિ સુહ પરુક્ખા, સંસાર દુહં સુહં વિંતિ ૭૦ યુગ્મ

અર્થ.—વિષયરસરૂપ આસવ (મદિરા) માં માતેલો
જીવ, યોગ્ય અયોગ્યને ભણતો નથી. (તેથી અયુક્તાચરણ
કરીને) મહા ભયંકર નરકપ્રત્યે પ્રાપ્ત થયો થકો પાછલથી ઝુરણા
કરે છે. જેમ લીંબડાના વૃક્ષમાં રહેલ કીડો, કડુઆરસને પણ
મધુર માને છે. તેમ મોક્ષ સુખથી પરાડસુખ (વિમુખ) થયેલ
જીવ પણ સંસારના દુઃખને અપ્રશસ્ત રાગથી વિષયની પ્રીતિથી
સુખ માને છે કહે છે.

યોગ્ય સાધનના અભાવે જીવ વ્યવહાર રાશિમાં આવેલ નથી
એવા ભવ્ય જીવો (જાતી ભવ્ય) પણ અનંત છે તે
કહે છે—

સામગ્ગિ અભાવાઓ, વવહારિય રાસિયં અપ્પવેસાઓ;
મવ્વાવિ તે અણંતા, જે સિદ્ધિ-સુહં ન પાવંતિ. ૭૧

(૧૪૧)

અર્થ—સામગ્રીના અભાવથી (ભવિતવ્યતા અને શુભોદય વગેરેના અભાવથી) ભવ્ય જીવો પણ વ્યવહાર રાશિમાં ન આવવાથી સુકિતના સુખને પામતા નથી. એ ભવ્ય જીવો જાતિ ભવ્ય કહેલા છે, જેમ વિધવા સ્ત્રી (સ્ત્રી જાતિ) હોવા છતાં પણ સંતાનો ત્પત્તિની યોગતા વાઙ્મી છે; છતાં પણ સામગ્રી વિના (પતિ સંયોગ વિના) સંતાન ન થાય. તેમ જાતિ ભવ્યો પણ સુખ્ય સાધનને અભાવે સુકિતને પ્રાપ્ત થતા નથી.

વિષય સુખ વાસ્તવિક દુઃખજ છે તે કહે છે—

વિસય સુહં દુઃખં ચિય, દુઃખ પઢિયારઓ તિગિજચ્છિયન્વ;
તં સુહં ઉવયાર ઓ, ન ઉવયારો વિના તત્ત્વં. ૭૨

અર્થ—વિષય સુખ તે (પરમાર્થથી) દુઃખ છે. છતાં પણ દુઃખના પ્રતિકારથી સુખરૂપ માને છે. જેમ વૈદ્ય રોગીને ઠડુઆ ચોપધ ઠાંભ અને છેદ વગેરે કરે છે; તેને દરદી સુખરૂપ માને છે. તેમ વિષયિક સુખ તે ઉપચાર સુખ છે વાસ્તવિક સુખ નથી પરંતુ દુઃખજ છે.

જીવ અને પુદ્ગલાદિકેનું અદ્ય બહુત્વ કહે છે—

જીવા પુગલ સમયા, દવ્વં પણ્ણા પજ્જવા વેવ;
થોવાણં તાણંતા, વિસેસ મહિઆ દુવેણંતા. ૭૩

અર્થ—સર્વથી થોડા જીવમાત્ર (સર્વ જીવ), તેથી (સર્વ જીવથી) પુદ્ગલ અનંત સુખ્યા, તેથી (પુદ્ગલથી) સમય (મહા)

(૧૪૨)

અનંત શુભ (વર્તમાની અપેક્ષાએ), તેથી (સમયથી) સર્વ દ્રવ્ય વિશેષાધિક અને તેથી (સર્વ દ્રવ્યથી) સર્વ પ્રદેશ અનંત શુભ છે. તેથી (સર્વ પ્રદેશથી) સર્વ પર્યાય અનંત શુભ છે.

પર્યાપ્તાદિ સંજ્ઞા જીવને વ્યવહારનયથી છે તે કહે છે—

પજ્જત્તાપજ્જત્તય, જે સુદુમા બાયરાય જે વેવ;

દેહસ્સ જીવસન્ના, સુત્તે વવહારઓ ઉ[વુ?] ત્તા. ૭૪

અર્થ.—પર્યાપ્ત ને અપર્યાપ્ત સુક્ષ્મ ને બાહર વગેરે અને દેહને વિષે જીવ સંજ્ઞા કહેવાય છે તે સૂત્રને વિષે વ્યવહાર નયથી કહેલ છે. વસ્તુતઃ જીવ અરૂપી છે પણ વ્યવહારથી રૂપીગણી પર્યાપ્તાદિ જીવના ભેદ ગણેલ છે.

ચાર અંગ (ભોક્ષના) પામવા દુર્લભ છે તે કહે છે—

ચત્તારી પરમંગાણિ, દુલ્લહાણિ ય જંતુણો;

માણુસત્તં સુઈ સદ્ધા, સંજમંમિ ય વીરિયં. ૭૫

અર્થ.—જીવને પરમ ઉત્કૃષ્ટ ચાર અંગ પામવા દુર્લભ છે. તે ચાર અંગ કયા? ૧ મનુષ્યપણું. ૨ સિદ્ધાંતનું શ્રવણ ઉચ્ચાર્ય શ્રદ્ધા અને ૪ સંયમને વિષે વીર્યશક્તિનો ઉપયોગ આ ચાર અંગ ઉત્તરોત્તર પામવા કઠણ છે.

ઉત્તેધાંશુલ વગેરેનું સ્વરૂપ કહે છે—

વચસય ગુણપમાણં, -ગુલમુસ્સે હિંચુલાઓ વોધવ્વં;

હસ્સેહં ગુલ દુગુણં, વીરસ્સાયંશુલં મળિઅં. ૭૬

(૧૪૩)

અર્થ.—ઉત્સેધાંશુલથી ચારસેંગણું પ્રમાણુંશુલ જાણવું;
અને ઉત્સેધાંશુલથી જમણું શ્રી મહાવીરનું આત્માંશુલ જાણવું.
અંશુલનું વિશેષ સ્વરૂપ અંશુલ સિત્તેરી પ્રમુખ ગ્રંથથી જાણવું.

શ્રાવકને સવા વિસવાની દયા હોય તે કહ છે--

થુલા સુદુપા જોવા, સંકપ્પારંખો ભવે દુર્વિહા;

સાવરાહ નિરવરાહા, સાવિકલા ચેવ નિવિકલાય. ૭૭

અર્થ.—મુનિને વીશ વિસવા દયા હોય અને શ્રાવકને સવા વિસવાની દયા હોય છે તે આ પ્રમાણે શ્રાવક સ્થુલ (ત્રસ) જીવની દયા પાલી શકે પરંતુ સુક્ષ્મ (સ્થાવર) જીવની દયા પાળી શકે નહિ; તેથી દશ વિસવા રહ્યા હવે સ્થુલ જીવની હિંસાના બે પ્રકાર છે ૧ સંકલ્પ હિંસા અને ૨ આરંભહિંસા તેમાં સંકલ્પ હિંસા ન કરે (આરંભ હિંસાની જયણા) તેથી પાંચ વિસવા રહ્યા સંકલ્પ હિંસાના બે ભેદ ૧ સાપરાધિ અને ૨ નિરપરાધિ જીવની હિંસા તેમાં નિરપરાધી જીવની હિંસા ન કરે (અપરાધિ જીવની જયણા) તેથી અઢી વિસવા રહ્યા નિરપરાધિ જીવની હિંસાના બે પ્રકાર ૧ સાપેક્ષ અને ૨ નિરપેક્ષ તેમાં નિરપેક્ષની હિંસા ન કરે, પરંતુ સાપેક્ષ (શરીરમાં ઉત્પન્ન થયેલ જંતુ વિગેરેની જયણા તેથી સવા વિસવાની દયા શ્રાવકને હોય.

પ્રાયઃ સર્વ જીવે સર્વત્ર જન્મ મરણ કરેલ છે તે કહે છે—

નસો જાડ નસા જોણિ, ન તં ઠાળં ન તં કુલં;

ન જાયા ન મુખા જત્થ, સર્વે જીવા અણંતસો. ૭૮

(૧૪૪)

અર્થ.—એવી કોઈ જાતિ (એકેન્દ્રિયાદિ) નથી એવી, કોઈ યોનિ (ચોર્યાસી લાખ જીવયોનિ) નથી, એવો કોઈ સ્થાન (ચૈત્તરાજલોક) નથી અને એવું કોઈ કુલ નથી કે જ્યાં જીવ ઉત્પન્ન ન થયો કે મરણ ન પામ્યો. અર્થાત્ સર્વ જીવે સર્વત્ર જન્મ મરણ કરેલ છે.

જીવને કર્મનો સંયોગ સુવર્ણ અને પત્થર (માટી) જેવો છે તે કહે છે—

જહ ચેવ કંચળોવ્વલં, સંજોગોનાઈ સંતય ગયોવિ;
બુચ્છિ જઈ સોવાયં, તહ જોગો જીવ કમ્માણં. ૭૯

અર્થ.—જેમ કંચન અને પત્થર યાને માટીનો સંયોગ અનાદિ છે, તોપણ અગ્નિ તાપ વગેરે ઉપાયથી સોનું શુદ્ધ થાય છે, અને માટીનો વિયોગ અભાવ થાય છે. તેમ જીવ અને કર્મનો સંયોગ અનાદિ છતાં અંતઃસહિત છે, તે ધ્યાનાગ્નિ વગેરે ઉપાયથી આત્મા શુદ્ધ થાય છે; અને કર્મનો સર્વથા નાશ થાય છે.

જીવલેણ નિમિત્ત મળવાથી જીવ મરણ પામે છે તે કહે છે—

સૂલ બહિ વિસ વિસુઈઅ, પાળીઅ સત્થમ્મિ સંમમેહિંચ;
દેહંતર સંકમણં, કરેઈ જીવો મુહુત્તેણં. ૮૦

અર્થ.—મસ્તક વગેરેનો શૂલ સર્પ-દંશ વિશ્વચિકા (અતિ ઉલટી) અથવા ઝાડો જલ શસ્ત્ર અગ્નિ અને ચિત્તનો સંબંધ બધ વગેરે કારણોથી જીવ મૂર્ચ્છા માગમાં-તત્કાલ દેહાંતરમાં

(૧૪૫)

સંકેમે છે બાય છે. અર્થાત મરણ પામે છે.

ઋણ વગેરે અદ્ય હોય તો પણ વિશ્વાસ કરવા
ચોગ્ય નથી તે કહે છે.

રુણ થોવં વળથોવં, અગ્નીથોવંકસાય થોવં ચ;
નદુ મે વિસસ્સિયવ્વં, લહુયં વિજં તં बहु होइ. ૮૧

અર્થ.—ઋણ (કરજ) વળ (ગુંબડું) અગ્નિ અને કષાય
(ક્રોધાદિ એ ચાર વસ્તુ થોડી હોય તોપણ તેનો કોઈએ વિશ્વાસ
કરવો નહિ. કારણ ? તે અદ્ય છતાં પણ બહુ પ્રમાણમાં થતાં વાર
લાગતી નથી.

ઔદારિકાદિ આઠ વર્ગણા કહે છે—

ઓરાલવિઝવાહાર, તેઅ ખાસાણુપાણ મળ કમ્પાઈ;
સુદુમા કમ્પાવગાહો, ડળૂળંગુલ અસંસ્વંસો. ૮૨

અર્થ—૧ ઔદારિક વર્ગણા ૨ વૈકિય વર્ગણા ૩ આહારક
વર્ગણા ૪ તૈજસ વર્ગણા ૫ ભાષા વર્ગણા ૬ શ્વાસો શ્વવાસ વર્ગ-
ણા ૭ મનો વર્ગણા અને ૮ કાર્મણ વર્ગણા એ પ્રત્યેક વર્ગણા
અકેકથી સુક્ષ્મ અને અવગાહના પણ એકેકથી અસંખ્યાતમે
ભાગે હીન છે.

આહારક શરીર કેટલીવાર કરવામાં આવે તે કહે છે—

ષત્તારિય વારાઓ, ચઝદ્દસ પુવ્વિ કરેઈ આહારં;
સૈસારંમિ વસંતા, પગ મવે દુમ્મિ વારાઓ. ૮૩

(૧૪૬)

અર્થ—ચૌદ પૂર્વી મુનિ સંસારમાં વસતાં ચાર વખતજ આહારક શરીર કરે છે અને એક ભવ આશ્રયી (એક ભવમાં) બે વખત કરે.

અણાહારિખણું ક્યારે હોય છે તે કહે છે—

વિગ્રહ ગઈ માવના, કેવલીણો સમુદયા અજોગીય;
સિદ્ધાય અણાહારા, સેસા આહારગા જીવા. ૮૪

અર્થ—વિગ્રહગતિ (વક્રગતિ) ને પ્રાપ્ત થયેલ જીવો, કેવ-
લિણો, (જ્યારે કેવલ સમુદયાત કરે છે ત્યારે ત્રીજે ચોથે અને
પાંચમે સમયે) અયોગિ કેવલી અને સિદ્ધના જીવો; અણાહારી
હોય છે. બાકીના સર્વ જીવો સદા આહારીજ હોય છે.

ઉપશમ સમકિતી જીવ કયા ગુણુ સ્થાનને પ્રાપ્ત
કરે ? તે કહે છે—

જ્વસમસમ્મ દિટ્ઠી, અંતર કરણેવી લભ્મઈ કોવિ;
દેસ વિરંપિ કોઈ, પમત્તા પમત્તં ભાવંપિ. ૮૫

અર્થ—કોઈક ઔપશમિક જીવ (ઉપશમ સમકિતી)
અંતરકરણમાં રહ્યો થકો દેશ વિરતિને પામે છે—મેળવે છે; અને
કોઈક પ્રમત્તા પ્રમત્ત (છઠા સાતમા ગુણુ સ્થાન) ને પણ મેળવે છે.

ઉત્તરોત્તર નિર્જરાની વૃદ્ધિ કરનાર ઇચ્છાર ગુણુ
ત્રેણિ કહે છે—

સમ્મ દેસ સઘ્વ વિરંઈ, અણ-વિસંજોયણા દંસણ સ્વગે;
મોહ સમસંત સ્વગે, સ્વીણ સજોગી અર ગુણસેદિ. ૮૬

(૧૪૭)

અર્થ—૧ સમ્યક્ત્વની ૨ દેશ વિરતિની ૩ સર્વ વિરતિની
૪ અનંતાનુબંધી કષાય વિસંયોજનાની ૫ દર્શન મોહ ક્ષપકની
૬ મોહ ઉપશમની ૭ મોહ ઉપશાંતની ૮ મોહ ક્ષપકની ૯ ક્ષીણ
મોહની ૧૦ સયોગિ કેવલીની ૧૧ અયોગિ કેવલીની એ ૧૧ ગુણ
શ્રેણિઓ એકેકથી અસંખ્યાત ગુણ નિર્જરા કરનાર થાય છે.

ધર્મ ન કરવાથી જીવે કરેલ પશ્ચાતાપ કહે છે—

ન કયં દીણધરણં, ન કયં સાહમ્મિઆણં વચ્છલં;
દિયમ્મિ વીયરાઓ, ન ધારિઓ હારિઓ જમ્મો. ૮૭

અર્થ—મેં દીન દુઃખીજનનો ઉદ્ધાર ન કર્યો ! સાધર્મિજન-
નનું વાત્સલ્ય ન કર્યું !! અને હૃદયમાં શ્રી વીતરાગ દેવને ધારણ
ન કર્યા !!! અરે રે ! હું અમૃત્ય માનવ જન્મ હારી ગયો !

ધર્મકાર્ય (સામાયિકાદિ) ગુરૂની સાક્ષીએ કરવું
તે કહે છે—

ગંતુઅ પોસહ સાલાણ, ઠાવિત્તુ ઠવણાવરિયં;
વત્થ કાય વિશુદ્ધિણ, કરેહ પોસહાહયં. ૮૮

અર્થ—પોષધશાલામાં જઈને (સાક્ષાત્ ગુરૂને અભાવે)
સ્થાપનાચાર્યને સ્થાપીને વસ્ત્ર અને શરીરની શુદ્ધિ વડે પોષધા-
દિક ધર્મકાર્ય કર્તવ્ય છે—કરવા યોગ્ય છે.

સામાયિક કરનાર શ્રાવક પાણુ મુનિ જેવો છે તે કહે છે—

સામાહમ્મિ ઉક્કણ, સમણો ઇવ સાવયો હવહ્જમ્મા;
एएण कारणेणं बहुसो सामाहं कुज्जा. ૮૯

(૧૪૮)

અર્થ—સામાયિક ક્ષીધે છતે શ્રાવક પણુ શ્રમણુ જેવો થાય છે, તે કારણથી (એક દિવસમા પણુ) બહુ વખત સામાયિકને કરવું. (સામાયિક કરવાનો અભ્યાસ અને હૃદયનાં પ્રેમ વડે કંમલ ચિત્તની સ્થિરતા થવા પામે છે.)

ધર્મ ક્રિયામાં જે સમય જાય તે સફલ છે—

સામાયિક પોસહ—સં,—ટ્રિયસ્સજીવસ્સ જાહ જો કાલો;
સોસફલો વોધવ્વો, સેસો સંસારફલ હેહ. ૯૦

અર્થ—સામાયિક પોષધ વ્રતમાં સ્થિર થયેલ જીવનો જે સમય (વખત) તે સફલ બાણુવા યોગ્ય છે; અર્થાત તે સફલ છે. (ઉપલક્ષણથી સામાયિક પોષધ સિવાય અન્ય ધર્મ ક્રિયામાં પણ જે સમય જાય તે પણ સફલ છે.) તે સિવાયનો સમય (અવિરતિ ધર્મ ક્રિયા વગરનો કાલ) સંસારના ફલનો હેતુ બાણુવો. અર્થાત જન્મ મરણનો નિમિત્ત થવા પામે છે.

હમણા સામાયિકાદિ ધર્મ છેજ નહિ એમ કહેનારનો
સંગ ન કરવો તે કહે છે—

જો મળહ નત્થિ ધમ્મો, ન સમાહર્થ ન વેવ ય વયાહં;
સો સમણસંવજ્જો, કાયવ્વો સમણ સંધેણ. ૯૧

અર્થ—જે કોઈ એમ કહે કે ધર્મ નથી સામાયિક અને વ્રતો નથી. એમ કહેનાર તે શ્રમણુ સંઘથી બાહ્ય છે, માટે શ્રમણુ સંઘે મળી બાહર કરવા યોગ્ય છે. (ધર્મ નથી એમ કહેનાર માણસ અનેક જીવોને ધર્મ બ્રહ્મ કરે છે એક સડેલ પાન પીળા પાનને બગાડે છે માટે બગડેલને બાહર કરવો)

(૧૪૬)

ગૃહસ્થોએ કેવા ગામ કે નગરમાં વસવું? તે કહે છે—

જત્ય પુરે જિણ ભવણં, સમયવીર સાહુ સાવયા જત્ય;
તત્ય સયા વસિયવં, પડર જલ મિથળં જત્ય. ૧૨

અર્થ—જે નગરમાં જિનભુવન હોય, સ્યાદ્રાદ શૈલિએ આગમના બાણુ સાધુ અને શ્રાવકો હોય અને પુષ્કલ પ્રમાણમાં જલ ઈંધણુ હોય ત્યાં નિવાસ કરવા યોગ્ય છે. અર્થાત્ વ્યવહારિક અને ધાર્મિક સામ્રગી જ્યાં વિશેષ હોય ત્યાં શાંતિથી વ્યવહારિક અને ધાર્મિક કાર્ય સુલભ રીત્ય કરી શકાય.

આરંભ વગેરેથી દયાદિકનો નાશ થાય તે કહે છે—

આરંભે નત્યિ દયા, મહિલા સંગેણં નાસણં વંધનં;
સંકાણં સમ્પત્તં, પવ્વજ્જા અત્ય-ગહ્ણેણં. ૧૩

અર્થ—અતિશય આરંભ કીધે છતે દયાનો નાશ થાય. સ્ત્રીના પ્રસંગ પરિચયથી બ્રહ્મચર્યનો નાશ થાય. શંકાવડે સમ્પત્તિનો નાશ થાય અને દ્રવ્ય ગ્રહણ કરવાથી પરિગ્રહ મેળવવાથી પ્રવ્રજ્યા-સંયમનો નાશ થાય.

સરંભ સમારંભ અને આરંભનો સ્વરૂપ કહે છે—

સંકળ્પો સંરંભો, પરિતાવકરો હોઈ સમારંભો;
જીવાણં ઉદવહો, આરંભો ચેવ તર્કયં તુ. ૧૪

અર્થ—અવહિંસા કરવાનો માનસિક સંકલ્પ તે સરંભ, વચનાદિક નિમિત્તથી અવને પરિતાપ ખેદ કે દુઃખ ઉપભવવો તે સમારંભ, અને અવનને શસ્ત્રાદિક નિમિત્તથી પ્રાણ રહિત કરવો

(૧૫૦)

તે આરંભ, અર્થાત એ ત્રણ પ્રકારની હિંસા છે માનસિક વાચિક અને કાયિક.

સદ્ગુરૂને વિધિ પૂર્વક વંદન કરતાં છ ગુણ થાય છે તે કહે છે-

इह छच्चगुण विणओ,- वयार माणाइ भंग गुरु पूयां;

તિથિયરાણય આણા, સુવ ધમ્મારાહના કિરિયા. ૧૫

અર્થ—અહિં-વંદનાધિકારમાં-ગુરૂને વંદન કરવાથી છ ગુણ થાય છે, તે વર્ણવે છે-૧ વિનયોપચાર-વિનયની પ્રવૃત્તિ, ૨ માન વગેરે (સ્વચ્છંદ) નો નાશ થાય, ૩ ગુરૂ-પૂજા (બહુમાન ભક્તિ વગેરે) નો લાભ થાય, ૪ તીર્થંકરની આજ્ઞાનું આરાધન થાય. ૫ શ્રુત ધર્મની આરાધના થાય અને ૬ સમ્યક્ ક્રિયાની પ્રાપ્તિ થાય.

સાત કારણથી આયુષ્ય ઘટે છે યાને સ્થિતિ રસની

અપેક્ષાએ અપવર્તન થાય છે તે કહે છે -

अज्झ वसाण निमित्ते, आहारे वेयणा पराघाए;

ફાસે આણાપાણુ. સત્તવિહં જિજ્ઞાસુ એ આરં. ૧૬

અર્થ—૧ અધ્યવસાય, (અતિ વિષય સ્નેહ ભય પ્રમુખ) ૨ શસ્ત્રાદિકનો નિમિત્ત. ૩ અતિ આહારનું કરવું. ૪ નેત્ર શ્વ વગેરે ભવ લેણુ વેદના, ૫ અતિશય આધાત. ૬ સર્પાદિકનો સ્પર્શ (દંશ વગેરે) અને ૭ શ્વાસોશ્વાસનું રૂંદન. એ સાત કારણથી આયુષ્યનું ઘટવું થાય એ વ્યવહારથી છે નિશ્ચયથી આયુષ્ય-દત્ત પૂરણ કરીનેજ મરે. પરંતુ સ્થિતિ રસની અપેક્ષાએ અપવર્તન થાય છે. કારણ ? ઘણા કાળે ભોગવવા યોગ્ય આયુષ્ય દલિલ અલ્પકાળમાં પ્રદેશોદયે ભોગવી પૂરા કરે.

(૧૫૧)

બે પ્રકારનો વિહાર કહે છે—

પદમોગિયત્થ વિહારો, વીઓગિયત્થ ત્રિસિસઓ મણિઓ;
ઇતોતઇયો વિહારો, નાણુન્નાઓ જિણવરેહિં. ૧૭

અર્થ—પ્રાપ્ત કરેલ છે તત્ત્વાર્થ જેમણે એવા ગીતાર્થ (બહુ સૂત્રી) પુરૂષનો વિહાર, બીજે ગીતાર્થની નિશ્રાએ-અનુવૃત્તિએ-વિહાર કહ્યો. ત્રીજે વિહાર જિનેશ્વરોને સમ્મત નથી. અર્થાત્ ત્રીજા વિહારની આજ્ઞા જિનેશ્વરોની નથી.

શુણુસ્થાનોની પ્રાપ્તિનો અંતર કહે છે—

પલિઆસંસં સમુદ્ધ, સાસણ ઇયર ગુણ અંતરં હસસં;
ગુરુમિચ્છિ વે છસદ્ધો, ઇયરગુણે પુગલ હંમતો. ૧૮

અર્થ—સાસ્વાદાન શુણુઠાણુનો જઘન્ય અંતર પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ હોય, અન્ય દશ શુણુસ્થાન-(સાસ્વાદાન છો-ડીને) પહેલાથી ઈગ્યારમાં શુણુસ્થાન-નો જઘન્ય અંતર અંત-મુદ્ધર્તનો હોય. મિથ્યાત્વ શુણુસ્થાનનો ઉત્કૃષ્ટ અંતર એકસો બ-ત્રીશ સાગરોપમનો છે. બીજાથી ઈગ્યારમાં શુણુસ્થાનનો ઉત્કૃષ્ટ અંતર ઠંઈક ન્યૂન અર્ધ પુદ્ગલ પરાવર્ત હોય. ઉપરના ત્રણ (૧૨-૧૩-૧૪) શુણુ સ્થાનનો અંતર નથી.

અશઠપુરૂષની આચરણા બહુમાન્ય છે તે કહે છે—

અસદ્ધાઇજ્ઞણવજ્ઞં, ગિયત્થ અવારિયંતિ મજ્જતથા
આચરણા વિહુઆણ તિવયણઓ સુ વહુ મન્નંતિ. ૧૯

અર્થ—જે અશઠ ગિતાર્થ પુરૂષોએ આચારણા કરેલ હોય
મહી પાપ રહિત આચારણા હોય અન્ય મધ્યસ્થ ગિતાર્થ પુરૂ-

(૧૫૨)

ષોએ જેતું નિષેધ ન કર્યો હોય તે આચારણા નિશ્ચે શ્રી જિ-
નાજ્ઞા એ છે (જીત વ્યવહારે છે) અને તે આચારણા બહુમાન્ય
છે કારણ? વર્તમાનકાળમાં બહુશ્રુત આચાર્યની પરંપરા માન્ય છે.
અનેકધા સિદ્ધના ગુણો કહે છે—

જે અણંતગુણ દુગુણા, રૂગતીસગુણા અહવા અદ્વગુણા;
સિદ્ધાણંત ચરુકા, તે સિદ્ધા દિંતુ મે સિદ્ધં. ૧૦૦

અર્થ—સિદ્ધના જીવો અનંત ગુણવાલા છે. કેવલજ્ઞાન અને
કેવલ દર્શન એ બે ગુણવાલા છે અને એકત્રીશ ગુણ પણ છે.
અથવા આઠગુણ વિશિષ્ટ છે અને અનંત ચતુષ્ઠયવંત છે. એવા
સિદ્ધ પરમાત્માઓ ! મને સિદ્ધિને આપો.

લેખકનું અંતિમ કથન—

વીરપદ્મપ્રસુયે હિં, ગંગ તરંગુવ નિમ્મલ વયળેહિં;
લિહિં સંગહ સયગં, જયત જાવવીર જિણતિથં. ૧૦૧

અર્થ—વીર પ્રભુથી ઉત્પન્ન થયેલ (કહેલ) ગંગાના તરંગ
જેમ નિર્મલ વચનો વડે મેં સંગ્રહ શતક લખ્યું છે તે જ્યાં
સુધી શ્રી વીર ભગવાનનું શાસન (તીર્થ) ત્યાં સુધી આ શતક
જયવાન રહો.

❖ સમાપ્ત. ❖

